

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Demisólista baletu NDM

**Sergio Méndez
Romero**

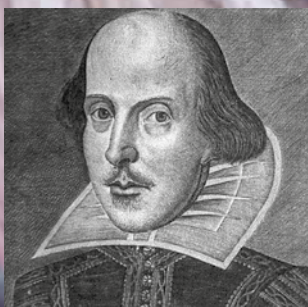
*Mám v Ostravě skvělou příležitost a je to sen,
který si plním...*

OPERA

Smetanova opera
BRANIBOŘI V ČECHÁCH

ČINOHRA

Premiéra – VESELÉ
PANIČKY WINDSORSKÉ

OPERETA/MUZIKÁL

Úzdravné operum
L2: BRÁNA ŽIVOTA!

EXTRA

Výročí 30 let
OD ZNOVUOTEVŘENÍ DJM

Auto Heller, hrdý partner Národního divadla moravskoslezského.

OSTRAVA | OPAVA

www.autoheller.cz

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení a milí přátelé, milí diváci,

řádky pro poslední číslo našeho časopisu této sezóny – 97. sezóny Národního divadla moravskoslezského pro měsíce květen a červen 2016 – píšou pod bezprostředním dojmem dvou událostí konce měsíce předcházejícího.

Soubor opereta/muzikál s úspěchem překročil hranice žánru dne 21. 4. 2016 **světovou premiérou nového hudebního divadla – úzdravného opera L2: Brána života!** Premiéra se konala za osobní účasti Clemense Kubyho, jehož životním příběhem je dílo inspirováno, a byla opravdu mimořádným zážitkem a setkáním. Tuto inscenaci můžete vidět na našem jevišti již pouze 5krát! A to v měsíci květnu a červnu!

Poprvé ve své historii hrál soubor činohry v Norsku, a to v Oslu, přímo na scéně Národního divadla. Ve dvou představeních (22. 4. a 23. 4.) se představil inscenací hry současného norského dramatika Jespera Halleho *Lesík* v nastudování

norské režisérky Victorie Meirik. I na *Lesík* si můžete zajít v květnu a v červnu, v květnu ho navíc představíme i v Praze.

Poslední dva měsíce sezóny 2015/2016 jsou ve znamení celkem čtyř nových projektů, kterými se Národní divadlo moravskoslezské dále zapojuje do společného projektu ostravské kulturní scény **SHAKESPEARE OSTRAVA 2016!**

Jsou to v první řadě dvě velké premiéry souboru baletu a souboru činohry.

V taneční podobě choreografa Youriho Vámoše, který v minulé sezóně nastudoval se souborem baletu úspěšně zpracování Orffovy kantáty *Carmina burana* (pozor, derniéra je v červnu!), ožije **Sen noci svatojánské** s kouzelnou romantickou hudbou Felixe Mendelssohna-Bartholdyho (určitě zná každý alespoň svatební pochod).

Soubor činohry pak studuje Shakespearovy **Veselé paničky windsorské**.

Činohra zároveň připravuje studiový projekt, který budeme hrát v kavárně Kulturního centra Cooltour. Pod názvem **Studie Titus (Co nás žere)** se skrývá komentář ke hře Williama Shakespeara *Titus Andronicus*.

Od 27. 6. do 30. 6., na samém konci sezóny, se uskuteční již 3. bienále mezinárodního festivalu **NODO** (Dny nové opery Ostrava / New Opera Days Ostrava), který pořádá Národní divadlo moravskoslezské spolu s Ostravským centrem nové hudby. Jeho produkce se kromě Divadla

Antonína Dvořáka (29. 6.) a Divadla Jiřího Myrona (30. 6.) také odehrají v Kulturním centru Cooltour a na Dole Hlubina, kde také zazní 27. 6. ve světové premiéře právě dokončená „taneční opera“ Petra Kotíka **William William** inspirovaná dílem Williama Shakespeara.

Poslední dva měsíce sezóny jsou nabitě divadelními událostmi.

Svou premiéru má v červnu soubor opery (**Braniboři v Čechách**).

Vedle zájezdu činohry do Prahy se operní soubor představí v Bratislavě na scéně Slovenského národního divadla na mezinárodním divadelním festivalu Eurokontext.sk, kde naposledy uvede úspěšné nastudování opery Sergeje Prokofjeva **Ohnivý anděl**.

Na Mezinárodním operním festivalu Smetanova Litomyšl pak uvede opera NDM **Branibory v Čechách** a soubor baletu den před tím naposledy inscenaci **Barocco & Carmina burana**.

A nezapomeňte, že poslední dva měsíce této sezóny jsou také vhodnou a poslední příležitostí předzásobit se divadelními zážitky před divadelními prázdninami!

Krásné jaro a vstup do léta přeje

Jiří Nekvasil

OHLESY DIVÁKŮ

Podělte se s ostatními o svůj kulturní zážitek z návštěvy Národního divadla moravskoslezského – napište nám do redakce na e-mailovou adresu casopis@ndm.cz nebo na Facebook **Národního divadla moravskoslezského**. Vaše názory nás zajímají!

DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA

Vážení paní, vážený pane, v pátek jsem byl na představení *Deník mého otce*. Dovolte mi vám poděkovat za naprosto jedinečný a fenomenální zážitek.

Dlouho jsem nezažil/neviděl umění tak průzračně umělecky čisté a bez jakýchkoliv vad, jako byla tato inscenace. Hra sama, dramatizace, idea hry, její provedení režijní i herecké, její poetika, kostýmy i scéna a hudba, to všechno z mého pohledu nemá chybu. Byl jsem a stále jsem opravdu nadšený. Herecké výkony naprosto neuvěřitelné, lehkost a opravdovost. Nápad s kapelou a s rozdělením jedné postavy do tří... Komika a vulgarita zasazená přesně a trefně do kontextu díla tak, aby plnila svůj účel a nestala se samoúčelnou, tragičnost, která přímo zasahuje do duše, přestože jde o příběh z doby minulé, a zasahuje v mnohém s novou aktuálností. Vidám v divadlech a kinech různé věci a nevěřil jsem, že mohu vidět něco takto bez nadsázky dokonalého. Nemám například rád

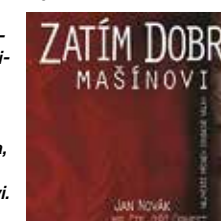
samoúčelnou komiku, i když se rád směji, nemám rád logické chyby v příběhu, i když se rád nechám unášet příběhem. U vás jsem žádné chyby nenašel. Nechci vás unavovat. Chci jen velmi, velmi poděkovat. Vyřídte díky všem, kdo se podíleli na představení, pokud to jde ☺. Je krásné zažít, že umění neumírá.

Byl to polyfonní koncert všech umělců, kteří se na díle podíleli.

S pozdravem

Radim Ošmera

Každé dva měsíce odmění vydavatelství Českého rozhlasu Radioservis (www.radioteka.cz) jednoho z diváků audioknihou. Tentokrát jsme se rozhodli otisknout celý pochvalný e-mail pana Radima Ošmery z Brna, ke kterému putuje CD *Zatím dobrý – Mašínovi*. Gratulujeme!

POZOR! VÝZVA!

NDM vstoupilo do projektu SHAKESPEARE OSTRAVA 2016. Napište nám, která inscenace Shakespearova titulu byla v NDM ta nejpovedenější! Tři nejzajímavější odpovědi uveřejníme v našem časopise a odměníme audioknihou **William Shakespeare: Sonety**, kterou věnuje vydavatelství Českého rozhlasu Radioservis.

OPERA _____ 5

ČINOHRA _____ 13

BALET _____ 23

OPERETA/MUZIKÁL _____ 31

EXTRA _____ 41

Sledujte aktuálně dění ve Vašem divadle na Facebooku!

www.facebook.com/narodnidivadlomoravskoslezske

Sledujte nás na Twitteru!

@ndmova

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil
Správní ředitelka: Miloslava Hercíková
Hudební ředitel opery: Jakub Klecker
Šéf činohry: Peter Gábor
Šéfka baletu: Lenka Dřimalová
Šéf operety/muzikálu: Patrick Fridrichovský
Šéf výpravy, scénograf: David Bazika
Mimořádné projekty: Andrea Dortová
Šéfka marketingu a obchodu: Markéta Chlebová
Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Odpovědná redaktorka: Marcela Bednaříková
Autoři textů: Pavel Bár, Marcela Bednaříková, Pavla Březinová, Andrea Dortová, Lenka Dřimalová, Patrick Fridrichovský, Martin Klimeš, Kristýna Konczyna, Pavlína Macháčková, Eva Mikulášková, Ondřej Nádvořník, Marek Pivovar, Dagmar Rádová, Zuzana Rausová, Sylvie Rubenová, Lenka Schreiberová, Tereza Štrmisková, Zuzana Vinklárková, Mojmír Weimann
Program a repertoár: Milena Sladká
Technická spolupráce: Jarmila Faferková
Grafická úprava: Václav Melecký
Redakční uzávěrka: 25. března 2016
Vychází: 28. dubna 2016
Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské
Tisk: CZECH PRINT CENTER a. s.

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?
Kontaktujte paní **Kateřinu Svobodovou**, katerina.svobodova@ndm.cz, tel: 731 498 581

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálnímu dílu a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úroveň se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Společně s Ostravským centrem nové hudby je Národní divadlo moravskoslezské pořadatelem festivalu NODO (Dny nové opery Ostrava / New Opera Days Ostrava). Několikadenní festival poskytuje co dva roky prostor pro realizaci nových operních děl současných skladatelů. Poprvé se festival NODO konal v roce 2012, kdy se setkal s velkým zájmem účastníků i médií. Festival NODO je organizován co druhý rok vždy v mezidobí Ostravských dnů.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobaročném stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 bylo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za druhé světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Během války divadlo zasáhlo bombardování a byla nutná jeho rekonstrukce. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a od roku 1948 Divadlo Zdeňka Nejedlého. V 50. letech došlo ke změně vnějšího vzhledu divadla, novobaroční prvky byly nahrazeny sloupovou řadou v průčelí, kterou můžeme vidět dodnes. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Divadlo Antonína Dvořáka je domovskou scénou souboru opery, hrají zde i soubory činohry a baletu. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V letech 1908–1919 zde působilo první stálé české profesionální divadlo, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace byl český divadelní soubor nucen opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. Po rozsáhlé rekonstrukci a dostavbě bylo divadlo opět otevřeno v roce 1986. Divadlo Jiřího Myrona je domovskou scénou souboru operety/muzikál, účinkuje zde rovněž činoherní a baletní soubor a hlediště pojme 623 diváků.

**MECENÁŠSKÝ KLUB
NÁRODNÍHO DIVADLA
MORAVSKOSLEZSKÉHO**

Členství v **MECENÁŠSKÉM KLUBU NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO** vychází z lásky k divadlu...

Mecenášský klub hlásá podporu ušlechtilým záměrům, které by se z běžných financí neuhradily. Každý, i „drobný“ příspěvek může podpořit konkrétní soubor, inscenaci či projekt např.:

- podpora dotváření Ostravského divadelního archivu
- podpora kulturně-vzdělávací činnosti Ateliéru pro děti a mládež při NDM apod.

Členové klubu se stávají mecenáši ze svého přesvědčení a mají z toho radost. Dobrý pocit, že přispěla něčemu opravdu smysluplnému, může mít i **první členka klubu paní Mgr. Olga Kypastová**, které tímto děkujeme. Stejně tak děkujeme všem, kteří nám zachovávají přízeň.

Zapojit se je možné jednoduchým vyplněním formuláře na **www.ndm.cz**

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2015/2016

Bohuslav Martinů (1890–1959)
TRÍ PRÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA
Operní hity 20. století, kouzla s novými světy, které vstoupí do vaší mysli ušima...
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Režie: Jiří Nekvasil
Premiéry 15. a 17. října 2015 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v českém překladu Václava Renče s českými titulky

Ambroise Thomas (1811–1896)
HAMLET
Nejslavnější tragédie všech dob ve francouzské lyrické opeře
Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Režie: Radovan Lipus
Premiéry 3. a 5. března 2016 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování ve francouzském originále s českými titulky

Gaetano Donizetti (1797–1848)
ROBERTO DEVEREUX
Provdala jsem se za anglické království, můj korunovační prsten je mým snubním prstenem...
Hudební nastudování: Sander Teepen
Režie: Peter Gábor
Premiéry 10. a 12. prosince 2015 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými titulky

Bedřich Smetana (1824–1884)
BRANIBORI V ČECHÁCH
My nejsme luza! My jsme lid! Ve jménu práva pokoj voláme!
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Režie: Jiří Nekvasil
Premiéry 9. a 11. června 2016 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v českém originále s českými titulky

Půl hodiny před každým operním představením jsou pro Vás ve foyer 1. balkónu Divadla Antonína Dvořáka připraveny **DRAMATURGICKÉ ÚVODY** k danému titulu!

Opera NDM je na Facebooku:
Opera Národního divadla moravskoslezského

NOVÁ ADRESA

HAMLET
Roman Hoza (Hamlet), Denisa Hamarová (Gertrude), Jan Štáva (Claudius), Petr Urbánek (Přízrak) a sbor opery NDM
Foto Martin Popelář

4

REPERTOÁR OPERY (KVĚTEN – ČERVEN 2016)

Ambroise Thomas
HAMLET

Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Dirigent: Tomáš Brauner / Jakub Klecker
/ David Švec
Režie: Radovan Lipus
**10. 5. (18.30), 17. 5. (18.30), 2. 6. (18.30),
15. 6. (18.30)**

Bohuslav Martinů
TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Dirigent: Jakub Klecker / Robert Kružik
Režie: Jiří Nekvasil
12. 5. (18.30)

Gaetano Donizetti
ROBERTO DEVEREUX
Hudební nastudování: Sander Teepen
Dirigent: Jan Šrubař / Sander Teepen
Režie: Peter Gábor
13. 5. (18.30), 20. 5. (18.30)

Sergej Prokofjev
OHNIVÝ ANDĚL
Hudební nastudování: Robert Jindra
Dirigent: Jan Kučera
Režie: Jiří Nekvasil
**22. 5. (15.00) – derniéra,
29. 5. (19.00) – SND Bratislava**

Bedřich Smetana
BRANIBOŘI V ČECHÁCH
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Dirigent: Jakub Klecker / Marek Prášil
Režie: Jiří Nekvasil
**9. 6. (18.30) – premiéra,
11. 6. (18.30) – druhá premiéra, 14. 6. (18.30),
18. 6. (21.00) – Smetanova Litomyšl**

ÚVODNÍ SLOVO HUDEBNÍHO ŘEDITELE OPERY

Vážení a milí diváci,

tato sezóna byla naplněna třemi velice úspěšnými premiérami, za což bych chtěl poděkovat všem týmům, jež se na inscenacích podílely. Otevřena byla v jazzovém duchu experimentem Bohuslava Martinů *Tři přání aneb Vrtkavosti života*, který jsme uvedli teprve potřetí v Česku (1971 Brno, 1990 Praha). O inscenaci se pozitivně vyjádřili i němečtí kritikové (Opernwelt) a naši jako o „*nápadité, velice mile v retro stylu a která stojí opravdu hodně za vidění*“. Následovala třetí Donizettiho královská opera *Roberto Devereux*, jež se vyznačovala opulentními kostýmy v dobovém stylu a ve které excelovaly Jana Šrejma Kačírková a Seyoung Park v roli královny Alžběty I. Shakespearovský projekt jsme otevřeli operním *Hamletem*, v němž zazářily talenty mladé generace pod skvostným činoherně-operním vedením Radovana Lipuse. Nyní netrpělivě očekáváme poslední premiéru sezóny *Braniboři v Čechách* Bedřicha Smetany, kteří se po 36 letech navrátí zpět na prkna ostravské opery.

S úctou a přáním pěkných prázdnin Váš
Jakub Klecker

Jakub Klecker

Tip Jakuba Kleckera na měsíc květen:
TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA
– *vůně a vzdech roztančené Paříže konce dvacátých let...
(do)přejte si VELKOU PODÍVANOU!*

Repríza 12. 5. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka
Na fotografii v baru Tři přání Václav Morys jako Barman, Aleš Burda jako Generál a Veronika Holbová jako Černoška Dinah obklopeni sborem opery NDM
Foto Martin Popelář

UVEDLI JSME

Ambroise Thomas (1811–1896)

HAMLET

**Nejslavnější tragédie všech dob
ve francouzské lyrické opeře**

„Pro Ostravu byla zvolena francouzská verze bez baletní hudby, tedy vlastně původní podoba Thomasovy opery. Usilují-li inscenátoři o divadelní účinek zvoleného díla, pokud možno citlivě je uzpůsobí své inscenační vizi. V tom případě je však potřeba velmi úzké spolupráce režiséra s dirigentem a především dirigentova pochopení pro divadelní účinnost inscenace. Zdá se, že v Ostravě kráčel dirigent po boku režiséra a dramaturga, protože jejich společná práce dokázala v Thomasovu Hamletovi vynechat nepodstatné, zestručnit a přitom bezešvé propojit to, co chtěli společně inscenovat. (...) Chce-li režisér uspět při inscenování opery, nestačí, že má operu rád, on ji musí nejen respektovat, ale naučit se ji pochopit a využít její specifčnosti, její emocionální účinnosti, jejího vlivu na temporytmus divadelního díla. Nesmí se zaleknout ani krkolomných koloraturních pasáží ve zpěvním partu Ofélie, ale naopak ocenit to, že má Ofélie v operním dramatu větší prostor než tomu je v činohře – a toho si byl právě režisér **Radovan Lipus** plně vědom. (...) Thomasův Hamlet zvyrazňuje čtyři hlavní postavy – Hamleta, Ofélii, královnu Gertrudu a Claudia, důležitou roli má Přizrak (duch Hamletova zavražděného otce). Operu zahajuje a uzavírá sbor, mající u Lipuse úlohu davu, který, když je potřeba, tak jásá, jindy se jenom raduje při vítání jara nebo, je-li potřeba, truchlí. Doslovné převlékání kabátů je pro něj symptomatické. Hamlet je romantickým princem, který vyslovuje to, co platí podnes. Jeho volba je nemilosrdná – buď pomstí svého otce, nebo zachrání Ofélii. Když zvolí to první, musí pak na závěr říci: „Má duše je v hrobě a běda, já jsem králem...“. Těmito slovy se loučí s mrtvou Ofélií a bere na svá bedra to, po čem netoužil. (...) Inscenace je vybudována s invencí a důsledně za součinnosti celého týmu. (...) Ostravský Hamlet je zážitkem, dokládá schopnosti zdejšího operního souboru ve chvíli, kdy je řízen osobností režiséra, který s ním dokáže cíleně pracovat a tvarovat jej k obrazu svému či přesněji k vytvoření inscenace, s jejíž koncepcí se plně ztotožnil. Inscenace je součástí programu Shakespeare Ostrava 2016.“

Olga Janáčková: Narodil se nový operní režisér. Thomasův Hamlet v Ostravě
www.operaplus.cz

„Skladatel využil možnost napsat velkou, pěvecky virtuózní scénu šílenství a smrti Ofélie, jaké tehdy byly ve velké oblibě. Jana Sibera zvládla mistrně vražedný part a právem skládila největší ovace ostravského publika, které bylo inscenací nadšeno. (...) Dramaturgie se však nebála z obsáhlé partitury vytříhat poutavý dramatický příběh založený na lo-

Zjevení přizraku v komnatách královny – Denisa Hamarová (Gertrude), Petr Urbánek (Přizrak), Roman Hoza (Hamlet) Foto Martin Popelář

gickém vývoji událostí a na průzkumu psychických trablů postav. Bratrovrah Claudius tu sám činí pokání ve své největší árii a smrt z ruky Hamleta přijímá jako rozřešení. **Martin Gurbal** postavu coby směsici touhy po moci, po švagrové, strachu a výčitek svědomí podal věrohodně, dlouho jsem od něho také neslyšel tak krásné legato, jako když se obří soše zavražděného bratra Claudius vyznával z vraždy. Není divu, že za sochou schovaný Hamlet v té chvíli nemohl trestat. Zato své matce Gertrudě hned poté vmetl do tváře veškerý vztek a pohanu. Zazpívala ji a jednáním vystihla dokonale **Janja Vuletic** jako poddajnou loutku, chladnou vůči zavražděnému manželovi.

Z Hamleta učinil **Thomas Weinhappel** rozmáchlými gesty a plynými pohyby romantického rozervance jak z učebnice. Na témbu jeho trochu utopeného hlasu jsem si musel zvyknout, ale výsledek byl exkluzivní. Pěvci pomohla i jeho vizáž ztepilého mladého muže, je si ji správně vědom. Především však věcně reagoval na situace, na partnery – dala se poznat pevná režijní ruka Radovana Lipuse.“

Josef Herman: Hamletovská love story
Divadelní noviny

Láskyplná přísaha – Thomas Weinhappel (Hamlet) a Jana Sibera (Ophélie) Foto Martin Popelář

„Královnou večera byla stejně jako na premiéře **Jana Sibera** v roli Ofélie, kterou interpretovala dokonale, bez premiérového přepětí. Její výkon má přinejmenším evropské parametry, je obdivuhodný. (...) Premiérový Hamlet **Thomas Weinhappel** byl výrazně sebestředný, pěvec si byl zjevně vědom, že je ohniskem veškerého dění. Nemyslím to v negativním slova smyslu, k jeho rozevlátému romantickému typu troška toho histriónství tak trochu patří. **Hozův** pětadvacetiletý Hamlet je zemitější, zádumčivější a emotivnější především ve vztahu k Ofélii. Prozpívává svou roli poctivě, jen zpočátku nepatrně technicky zakolísal ve zvláště vypjatých místech. Jeho znělý baryton má krásnou barvu a je schopen jemných dynamických odstínů. (...) Velmi zaujal **Jan Štáva** jako Claudius, jeho bas se stále zněleji a průrazněji prosazuje v celém svém rozsahu a také představitelsky byl přesvědčivý. Nemůžeme si stěžovat, že bychom neměli dobré pěvce. Pokud budou spolupracovat se stejně kvalitními režiséry a dirigenty, máme se na co těšit.“

Olga Janáčková: Druhý ostravský Hamlet
www.operaplus.cz

„O strhující vyznění se zasloužili všichni. Základem je vynikající hudební nastudování **Tomáše Braunera**, který za deset let vyrostl v operního dirigenta s citem pro hudební divadlo a s respektem k sólistům. (...) Režijní vstup Radovana Lipuse do opery zaslouží obdiv. Nesnažil se módně zviditelňovat sám sebe. V historicky neutrální scéně **Davidy Bazily** a kostýmech **Evy Kotkové**, které prostřednictvím vojenských bot a dalších prvků uniform evokují diktátorské režimy napříč staletími, se soustředil na příběh prostřednictvím hereckých situací v přesné, nikoli však prvoplánové vazbě na hudbu a její tempo-rytmus. (...) Hamlet je další inscenace, díky které u nás ostravský operní soubor znovu potvrdil své čelné postavení – jak zajímavou dramaturgií, tak provedením, které nejde jednoduchou cestou vnějškově „efektní“ ambaláže, ale staví na propracování hudby v synergií s jejím divadelním vyjádřením.“

Helena Havlíková: Hamlet jako tíha přežití
Lidové noviny

PREMIÉRA

Bedřich Smetana (1824–1884)

BRANIBOŘI V ČECHÁCH

My nejsme luza! My jsme lid!
Ve jménu práva pokoj voláme!

Libreto Karel Sabina (1813–1877)

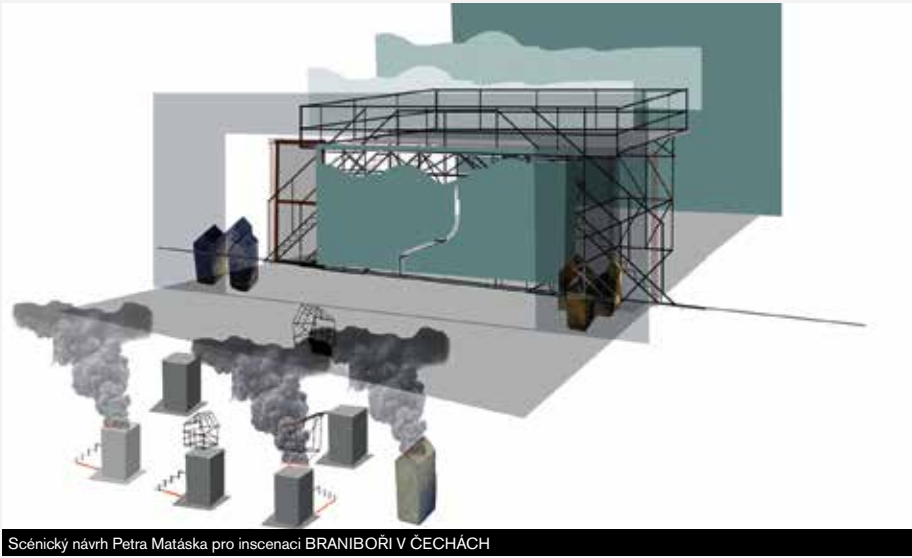
Hudební nastudování	Jakub Klecker
Dirigent	Jakub Klecker / Marek Prášil
Režie	Jiří Nekvasil
Scéna	Petr Matásek
Kostýmy	Zuzana Krejzková
Asistentka výtvarníka kostýmů	Tereza Ujevičová
Pohybová spolupráce	Jana Tomsová
Sbormistr	Jurij Galatenko
Dramaturgie	Eva Mikulášková

Osoby a obsazení:	
Volfram Olbramovič, starosta pražský	David Szendiuch / František Zahradníček
Oldřich Rokycanský, rytíř	Igor Loškár / Jiří Miroslav Procházka
Junoš, mladý občan pražský	Martin Gyimesi / Luciano Mastro
Jan Tausendmark, mladý občan pražský	Martin Bárta / Jakub Kettner
Varneman, setník braniborský	Petr Leviček / Václav Sibera
Jíra, zběhlík	Jan Vacík / Gianluca Zampieri
Ludiše, dcera Volframova	Agnieszka Bochenek-Osiecka / Kristýna Vyličilová
Vlčenka, dcera Volframova	Eva Dřízgová-Jirušová / Marianna Pillárová
Děčana, dcera Volframova	Lenka Čermáková / Michaela Kapustová
Kmet	Martin Gurbaľ / Richard Novák
Biřic	Petr Urbánek / Roman Vlkovič

Premiéry 9. a 11. června 2016 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka

Reprízy 14. 6. (18.30) v Divadle Antonína
Dvořáka a 18. 6. (21.00) v Litomyšli

Inscenace byla nastudována pro uvedení
kompletního cyklu Smetanových oper /
Smetanovský operní cyklus 2024

Děj se odehrává rok po úmrtí krále Přemysla Otakara II., kdy do Čech vtrhl a zpusťošil je markrabě Ota Braniborský. Nastala doba bídy, kdy se vzb chopil český národ k odboji. „Já ale pravím: Nelze děle tu trpěti cizácké sbory. Už potřebí se chopit zbraně a vyhnat z vlasti Branibory.“ Údernost slov společně s davo- vými revolučními scénami chudiny se v opeře snoubí s romantickým příběhem o lásce a šťastné záchraně demokratických ideálů. Smetana se touto operou přihlásil k politické- mu programu české národní emancipace.

Poslední operní premiérou sezóny se stává první opera Bedřicha Smetany *Braniboři v Čechách*. Historická zpěvohra o třech aktech z roku 1863 (premiéra 5. 1. 1866 v Prozatímním divadle v Pra- ze) znamenala skutečný počátek novodobé české hudebně-dramatické tvorby. Od otevření Prozatím- ního divadla 18. 10. 1862 postupně patřily do jeho repertoáru opery Šeborovy (*Templáři na Moravě*, *Drahomíra*, *Nevěsta husitská*, *Blanka*), Bendlovy (*Lejla*, *Břetislav*), Rozkošného (*Mikuláš*, *Svatoján- ské proudy*), Blodkovy (*V studni*) nebo Hřímálého (*Zakletý princ*) aj., které se nemohly rovnat svou dramatickou výstavbou a prokomponováním právě Smetanovým *Braniborům*. Smetana, který se hlásil k novoněmecké škole (Ferenc Liszt a Richard Wagner), se rozhodl pro napsání své první opery z několika důvodů. Tím hlavním byla jeho kritická pozice vzhledem k chodu Prozatímního divadla, jak po stránce dramaturgické, tak po stránce provozu (především úloha dirigenta a skromné obsazení orchestru); tím ještě pádnějším se stalo vypsání Harrachovy ceny pro dvě nejlepší české národní zpěvohry – komickou a historickou. Spolu se Smetanovými *Branibory* se utkala Pozděnova opera *Poklad* a Maýrův *Horymír*. Udělení ceny se dlouho vleкло a posuzovatelé nebyli vstřícní vůči Sabinovu libretu. Karel Jaromír Erben jej katego- ricky odsoudil: „Zkrátka řečeno, jestiž to slátanina na kvap. (...) Hned první jednání (výstup 7) uvádí nás v rozkošnou společnost komunistů

nejsprostšího způsobu.“ Problematika libreta se odkrývá především tam, kde úloha lidu nemá podíl na osvobození země od vpádu braniborských, nýbrž pouze na osvobození dcer primátora Volframa. Za- jímavé je, že braniborským vetřelcům je přisouzena nemá úloha, tedy kdy vše za vojsko vyřizuje setník Varneman. Přesto, jak uvádí i historik a muzikolog Zdeněk Nejedlý, který byl velkým obdivovatelem Bedřicha Smetany, „v rukách Smetanových se toto libreto proměnilo tak, že i všechny ty vážné nedostatky obecnstvo rádo promijí“. Toto obecně potvrzuje výrok muzikologa Otakara Zicha, že „skla- datel hudebně dramatického děje zhudebňuje nikoli text sám, ale dramatické situace navozené textovou předlohou“.

Smetana zde pracoval s příznačnými motivy a instrumentální charakteristikou, která propůjčila „hlas“ braniborskému vojsku, stejně jako např. s chorálem (Kmet) a reminiscencemi typických českých tanců (Jíra a pražská chudina; polka, jem- ný furiant a rozpustilá skočná). Hudebně vykreslo- val přerody jednotlivých postav (Jíra, Tausendmark, Ludiše aj.), navozoval atmosféru proměn přírody (stmívání, pastorální scény) či triumf českého národa v dokomponovaném finále. Podstatně zdů- raznil celkovou výstavbou místo původně banální

OPERY BEDŘICHA SMETANY

- **Braniboři v Čechách** (1863), aktuálně v NDM od r. 2016
- **Prodaná nevěsta** (1866), aktuálně v NDM od r. 1997
- Dalibor (1868)
- Libuše (1872)
- Dvě vdovy (1874)
- Hubička (1876)
- Tajemství (1878), chystá NDM od r. 2017
- Čertova stěna (1882), aktuálně v NDM od r. 2014
- Viola (1884)

milenecké zápletky boj stavů, především pak v kon- turách Jíry a pražské chudiny, čímž pozvedl původní libreto z roviny osobního konfliktu do roviny konflik- tu společenského.

Opera je všeobecně známá masovými scénami lidu, které spolu s baletní scénou, osvobozenec- kou tematikou a romantickým patosem Smetana nejspíše přejímal ze vzoru francouzské velké opery, která byla v Praze v tomto období velice populární. Meyerbeerův *Prorok*, jedna z nejoblíbenějších oper té doby, byla naplněna blízkými motivy jako později *Braniboři* – sedláci jsou zpodobněni lidovými me- lodiiemi a tanečními rytmy, lyrické pasáže pak stojí v kontrastu s mohutnými davovými výjevy, sociálně revoluční tematika se snoubí s milostnou zápletkou. Smetana se tímto dílem cíleně přihlásil k české- mu obrozenectví a politickému programu národní emancipace. Přes tyto souvislosti byl ale Smetana kritiky „nařčen z wagneriánství“ (hlavně kvůli plynu- lému rozvoji dramatického proudu), tedy absolutní nečeskosti, což vyvolalo podnět k napsání ryze národní opery *Prodaná nevěsta*.

Na ostravské jeviště se opera navrácí po úcty- hodných 36 letech od posledního nastudování (1980; dirigent: Václav Návrat, režie: Rudolf Málek), pokračuje tak v tendenci uvedení Smetanova oper- ního cyklu v roce 2024 (100 let od vzniku Roku české hudby a Smetanova výročí). (em)

DNY NOVÉ OPERY OSTRAVA / NEW OPERA DAYS OSTRAVA 2016

Od zvukových dobrodružství přes chřestýše v domácnosti až po antickou tragédii. Toto slibuje 3. bienále festivalu NODO, které se bude odehrávat od 27. do 30. června. O no- vou operu ze strany publika (a hledání od- povědi na otázku „kam vlastně v 21. století opera směřuje“) byl nebyvalý zájem hned na prvním bienále v roce 2012.

Dva z šestice skladatelů, na jejichž díla padla volba letos, patří mezi legendy hudby 20. stole- tí – György Ligeti a Iannis Xenakis. V české premiéře budou tak na úvod festivalu provedeny dvě Ligetioho „minioper“ *Aventures & Nouvelles Aventures* (27. 6., Důl Hlubina). Autor dílo ko- mentuje jako „hláskovou kompozici“ nebo „operu, která se odehrává uvnitř hudby“. Nesmírně ná- ročné vokální party přijdou do Ostravy zazpívat sólisté Státní opery v Berlíně. Xenakisova trilogie *Oresteia* odráží skladatelovo nadšení pro svět antiky a je komponována na motivy stejnojmenné Aischylovy tragédie. *Oresteia* pro smíšený (Canticum Ostrava) a dětský sbor (Permoní- ček z Karviné), komorní orchestr (Ostravská banda) a barytonové sólo (Holger Falk) festival v Divadle Jiřího Myrona 30. 6. uzavře.

V rámci zahajovacího dne (27. 6., Důl Hlubina) budeme svědky premiéry „taneční

Dirigent Jan Šrubař slaví 35 let v angažmá

Narozen v roce 1951 v Brně v divadelní rodi- ně (otec dirigent, matka baletka). Po maturitě na zdejší střední všeobecně vzdělávací škole studoval 4 roky na brněnské konzervatoři obory hra na ho- boj a dirigování. V roce 1978 absolvoval JAMU v Brně (obor dirigování orchestru) u peda- gogů Otakara Trhlíka, Jiřího Waldhanse a Františka Jílka. Poté působil rok ve vojenském uměleckém souboru VUS Bratislava, dále v letech 1979–81 v opeře Divadla Jozefa Gregora Tajovského ve Zvolenu, zpočátku jako korepetitor a asistent dirigen- ta, od roku 1980 jako dirigent.

Od roku 1981 působí jako dirigent v opeře Národního divadla moravskoslezského (tehdy Státní divadlo v Ostravě). Jeho prvním hudebním nastudováním v ostravském divadle byl v roce 1981 balet *Notre Dame de Paris* Cesara Pug- niho a první nastudovanou operou byl v roce 1982 *Trubadúr* Giuseppa Verdiho. Dosud zde

nastudoval 29 operních a 18 baletních inscena- cí. V posledních dvaceti letech například operní díla *Oberon*, *Xerxes*, *Prodaná nevěsta*, *Gio- vanna d’Arco*, *Kniže Igor*, *Cavalleria rusticana*, *Její pastorkyňa*, *Židovka*, *Rigoletto*, *Kouzelná flétna*, *Macbeth*, *Così fan tutte*, *La rondine*, *Il soffio delle fate*, i tituly baletní (*Louskáček*, *Labutí jezero* a další). Koncertně provedl také Mozartovo *Rekviem*. V minulé sezóně dirigoval Verdiho *Ernaniho*, Janáčkovy *Výlety páně Broučko- vy*, Smetanovu *Prodanou nevěstu* a také Prokofjevův balet *Popelka*. Příležitostně koncertně spolu- pracoval s českými symfonickými orchestry a hostoval v moravských operních domech. Dlouhodobě spolupracuje jako pedagog s Ja- náckovou konzervatoří a Gymnáziem v Ostravě.

Vzhledem k rozhodnutí pana dirigenta odejít do penze by operní soubor NDM chtěl Janu Šrubařovi co nejsrdečněji po- děkovat za léta svědomité práce a krásné zážitky nejen pod dirigentskou taktovkou. Jeho mistrovství bude 13. 5. 2016 věno- váno představení Roberto Devereux. (em)

Jeho první opera s rekordně dlouhým názvem *Táhlý zvlněný pohyb podélného předmětu* po- jednává o zdánlivě bizarní přítomnosti chřestýše v domácnosti muže a ženy. Tato světová premiéra zazní v přímém přenosu Českého rozhlasu Vltava na portále www.rozhlas.cz/klasika. Ve stejný den bude následovat v Divadle An- tonína Dvořáka inscenovaná melodrama *No. 42 (V Alpách)* zkušeného operního tvůrce z Anglie Richarda Ayrese. Jeho hudba se vyznačuje hu- morem, nadsázkou, přehršlím nápadů i precizní prací s instrumentálním zvukem. Divadelní dobrodružství má v rukou jediná zpěvačka – Dívka. Tuto roli ztvární Lydia Brotherton. NODO dává příležitost nové generaci režisérů: poprvé se tak operních inscenací ujme Katharina Schmitt, Jan Horák s Michalem Pěchoučkem ze Studia Hrdinů, Petr Odo Macháček z Divadla Kámen a Ewelina Grzechnik z Varšavského centra pantomimy. Xenakisovu *Oresteiu* inscenuje zkušený tandem Jiří Nekvasil a David Bazika. Do Ostravy přijdou dirigenti Petr Kotík, Rolf Gupta a Ondřej Vrabec, opery nastudují s mezinárodním orchestrem pro soudobou hudbu Ostravskou bandou. NODO pořádá Ostravské centrum nové hudby a Národní divadlo moravskoslezské. (kk)

UMĚT JE ROZEZNÍT

aneb Na kus řeči s koncertními mistry operního orchestru NDM Lucií Staňkovou a Vladimírem Liberdou

Operní sezóna pomalu končí, jejím prvním titulem byla *Tři přání* aneb *Vrtkavosti života Bohuslava Martinů*, opera-film na hranici avantgardního muzikálu. Pokud bychom již nyní chtěli bilancovat, co vám přineslo uvedení tohoto operního experimentu?

V. L.: Okamžitě jsem si vypracoval pěkný vztah ke *Třem přáním*, je to úplně něco jiného, než jsme doposud hráli. V díle je plno swingové muziky a říkal jsem si, kdyby swing psal jenom Martinů, už bych nechtěl hrát nic jiného. Jeho opera je každá jiná a tato mě velice příjemně překvapila a baví mě kdykoli hrát. Navíc u Martinů je třeba pregnantní rytmické gesto dirigenta a velká jistota, což nový hudební ředitel Jakub Klecker má.

L. S.: *Tři přání* jsem brala jako stěžejní dílo této sezóny a byla jsem po uvedení *Mirandoliny*, která mě velice bavila, zvědavá, jak bude vypadat další dílo Martinů, a očekávání splnilo. Těším se vždy na symfonickou část *Odjezd*, kdy v této ploše můžeme ukázat sílu samotného orchestru.

Další premiérou sezóny se stal Roberto Devereux, poslední z pomyslného trojlístku Donizettiho děl na náměty ze života anglických a skotských královen. Nedávno jsme celou belcantovou trilogii uvedli ve třech dnech. Když stály opery opravdu těsně vedle sebe, dá se srovnat, která z těchto tří by byla pro vás tou stěžejní?

V. L.: Pro mě osobně je to *Anna Bolena*, i díky tomu, že má krásnou virtuózní předehru. Ale v porovnání – to jsou drobné nuance, v podstatě jsou to tři stejná díla. Donizettiho opera, to je pro nás úloha pokorně doprovázet pěvecký koncert. Při uvedení celé trilogie v operním vikendu jsme začali prvním tónem *Boleny* a skončili posledním tónem *Roberta*, mezi tím bylo v orchestrální partitūře prakticky totéž.

V sezóně se pohybuje hned pod několika dirigentskými taktovkami. Kdo pro vás ztělesňuje ideál dobrého dirigenta?

L. S.: Pro mě je dobrý dirigent ten, který umí strhnout orchestr. Přidaná hodnota, kterou mezi nás vnáší. Musí být dirigentsky přesvědčivý a mít určité charisma.

V. L.: Pinkas, Dohnányi, Brauner, Klecker, mladí Kružík a Švec. Dobrý dirigent, ten by při zkouškách nemusel říct ani slovo. Je to nadneseně řečené, samozřejmě. Ale když začne moc mluvit, tak se schyluje k nějakému problému. Přesně se to ukázalo v práci s nizozemským dirigentem Sanderem Teepenem (*Roberto Devereux*). Sice mezi námi stála

Motivace a radost ze hry musí být. Jako koncertní mistr šetřím chválou, ale i káráním a snažím se neustále jít svým příkladem
Vladimír Liberda

Koncertní mistři Lucie Staňková a Vladimír Liberda

Foto Eva Mikulášková

nemalá jazyková bariéra, ale byla paradoxně výhodou, protože se musel spolehnout více na svoje ruce. A vyrovnal se s tím parádně.

Díky projektu SHAKESPEARE OSTRAVA 2016 jsme se rozhodli uvést k životu také u nás nepříliš známý titul – francouzskou operu Hamlet. Jaká byla vaše očekávání?

L. S.: Tuto operu jsem donedávna neznala a nakonec mě toto dílo mile překvapilo.

V. L.: Na hudební zpracování takto známého tématu jsem byl zvědav. Díky perfektnímu uchopení díla dirigentem i režisérem se nám myslím podařilo obohatit repertoár NDM o nosný, diváka lákající titul a já jej hraji s velkou chutí.

Divadelní profese s sebou nese vysoce kreativní, ale pro mnohé opravdu hektický styl života rozprostřený mezi zkoušky, představení a mnohdy i zájezdy. Abyste předešli přílišnému stresu a mohli se nadále s odhodláním umělecky realizovat, jak odpočíváte, relaxujete?

L. S.: Já bydlím v rodinném domě, takže tam je pořád co dělat na zahradě i doma. Ale jinak máme takového koníčka... s manželem pečujeme o naši menší ovčí farmu v Beskydech a v posledních dnech pomáhám rodit ovečky.

V. L.: Já jsem přímo závislý na turistice. Když je škaredě a nedá se chodit, tak jsem z toho „nemocný“. Nejradši jezdím do hor, jsem z Beskyd, kde mám i chalupu, takže tam to mám prochozené skrz naskrz. Když ne v Beskydách, tak jakýkoli kopeček kdekoli. (*smích*)

Kolik hodin denně cvičí koncertní mistr?

L. S.: Denně nehraji, délka přípravy záleží na titulu, který se v tom daném období hraje – musím si pak vymezit čas především na stěžejní místa.

V. L.: Podle potřeby. Někdy vůbec, někdy dopoledne zkouším, odpoledne cvičím a pak hraji představení. Byly doby, kdy jsem měl denně 10 hodin housle v ruce.

Zásadně ale dodržuji svůj prázdninový režim, kdy v červenci na housle vůbec nesáhnou. Snažím se vše zapomenout a v srpnu začnu úplně znovu. Tím se také odstraní případné zlovyky.

L. S.: Většina „smyčcařů“ to tak o prázdninách má, „dechaři“ ne, ti nesmí přestat na tak dlouhou dobu hrát. Myslím si, že málokdo cvičí, když nemusí. A pauza je prospěšná.

Orchestřiště je prostor, do kterého divák usazený u nás v parteru vidět na hráče ani nemůže. Bez ohledu na neodmyslitelný fakt, že tradiční hudební divadlo by bez instrumentální hudby nemohlo existovat, právě to „divadlo“ je tvořeno souhvězdími, která viditelně září z pódia. Míváte při závěrečném potlesku pocit, že jste posluchačovým očím natolik schovaní, že ovace patří pouze „těm nahoře“ na jevišti?

V. L.: Je to tou „dírou“ (*orchestřiště*)... Vzhledem k limitům orchestřiště nejsme v kontaktu s divákem. Skutečně si připadáme mimo to dění, i když vím, že to není správně. Při představě divadla vše směřovalo k pohodlí diváka, ale bohužel s orchestřištěm se nehnulo.

L. S.: Spousta známých, kteří seděli v lóži,

mi říkali: „*Já jsem se víc díval dolů než nahoru!*“ a ocenili naši práci. Pokud ale diváci nemají oční kontakt s orchestrem, potom vnímají více sólisty na jevišti a naše práce je trochu schovaná.

V. L.: Ale ona není schovaná, ale je to náš podvědomý pocit. Následně lamentování, to je nejspíš specifikem ostravské náтуры. Zdejší lidé si nepřiznají nějaké nadšení z práce, pocit uspokojení, že „dneska se mi to povedlo“. Jsou schovaní v nějaké skořápce.

L. S.: Mladí hráči přichází ale s nadšením.

V. L.: Toto snad vyřeší generační obměna, kdy přijdou jiní lidé, jak naznačila Lucka. My jsme ještě pořád pozůstatky minulého režimu a to se na našich povahách škaredě podepsalo.

Připadáte si jako „dělání hudby“, řemeslníci?

V. L.: Nikdo to nepřizná, ale v těch starších hráčích to je.

Váš nástrojový part není podložen libretem, aranžovací zkoušky do posledních dvou týdnů před premiérou probíhají odděleně od orchestrálních. Jak se vám spojuje to, co hudebně vyjadřujete, s pohybem na scéně?

V. L.: Vnímáme velice zhruba, co se děje na scéně. Nejen na představení, ale i na všech zkouškách, více nebo méně podle toho, jak dalece nás zaměstnává hraní. Ale kdybych to měl posoudit od základů, tak hudba je napsaná tak, že nepotřebujeme text, je plná dynamických i jiných změn, které nás uvádí „do děje“.

L. S.: Když sedím u zdi blízko hlediště, vidím trošku, co se děje úplně vpředu. Ideální by bylo zajít si na představení.

V. L.: Byly opery, na které jsem si zašel, na které i vícekrát. Na Stravinském jsem byl třikrát, jak se mi to líbilo!

Nemrzí vás, že kritiky na operní představení jsou v současné době odhadem z pouhé setiny tvořeny hodnocením výkonu orchestru?

L. S.: Jsme v divadle, já jsem s tím smířená. Není to příliš o nás, jsme součástí celku. Když se napíše o koncertu filharmonie, píše se o orchestru, protože zde není jiná možnost, ale když se píše o představení, tak se píše o tom, co se děje na jevišti.

V. L.: Taky se píše o orchestru... Ale to by musel být muzikolog, opravdová hudební osobnost, vynikající hudební režisér z rozhlasu nebo dirigent, aby to uměl napsat.

Brožurou předplatného se odkryl dramaturgický plán, představa nové sezóny. Kdyby se mělo rozhodovat podle vkusu koncertních mistrů, jaká díla by byla ta vaše vysněná?

V. L.: Nemohu říct konkrétní tituly, ale v mém plánu by byl Janáček, Puccini. Pak také Dvořák, Martinů. Vrcholná díla 20. století. Ta hraji daleko raději než belcantové opery nebo Verdiho. Z Prokofjeva jsem teď nadšený a těším se na avizované uvedení Šostakoviče napřesrok.

Vzhledem k nastíněné sezóně se těším na Mozarta. Už z *Mozart gala* jsem byl nadšen! Také z toho, že jsme poprvé seděli na vyvýšené půdě orchestřiště dle dobového provozu, což by se snad mohlo podařit i u *Tita*.

L. S.: První rok, co jsem začínala, jsme hráli Stravinského *Prostopášníka*, ten mě nadchnul.

KDO JE LUCIE STAŇKOVÁ

Po studiích na gymnáziu absolvovala Janáčkovu konzervatoř v Ostravě zároveň s bakalářským oborem zdravotní laborant na Ostravské univerzitě v Ostravě. Od roku 2012 působila jako tutti hráč v operním orchestru NDM, kde se v roce 2014 stala 2. koncertním mistrem. Příležitostně hostovala v orchestru Slezského divadla Opava a Moravského divadla Olomouc. Nyní je externistkou orchestru Janáčkovy filharmonie Ostrava.

KDO JE VLADIMÍR LIBERDA

Absolvoval ostravskou konzervatoř, stal se členem Slezského divadla Opava, souboru Chorea Bohemica, Janáčkovy filharmonie Ostrava a Janáčkovy komorního orchestru, kde doposud hraje. Od roku 1996 je koncertním mistrem orchestru opery NDM. Mimoto účinkuje s Moravskoslezským komorním sdružením a Czech Virtuosi.

Takové dílo bych si uměla představit. Ráda si zahraji takové opery, kde je i to houslové sólo. Člověk se skutečně realizuje a je to jiné.

V. L.: Kdyby se hrálo *Z mrtvého domu*, to je houslový koncert. To bys hrála už jenom ty, Lucie! (*smích*)

Děkují za rozhovor!

(em)

Lucie Staňková a Vladimír Liberda

Foto archiv koncertních mistrů

OHNIVÝ ANDĚL PŘINESL CENU THÁLIE
IORDANCE DERILOVÉ

Iordanka Derilova Úprava fotografie Eva Mikulášková

„Iordanka Derilova vytváří Renatu, vlastně sexuální posedlou protagonistku opery, herecky v podstatě v realistických konturách. Hlavním prostředkem výstavby postavy je jí pěvecký projev, výrazně odstíněný dynamicky i barevně, vyjadřující dramatické proměny. Pěvkyně při tom využívá svých zkušeností z wagnerovských rolí.“ Takto znělo zdůvodnění nominace na Cenu Thálie 2015 za mimořádný jevištní výkon pro bulharskou sopranistku, hostující na prknech opery NDM v inscenaci **Ohnivý anděl** Sergeje Prokofjeva. Děj této opery je koncentrován k postavě Renaty, na přesně volených místech jsou vsunuty epizody s historickou postavou Agrippy z Nettesheimu (bílý mág), Renatino setkání s domnělým vtělením její vidiny hrabětem Heinrichem a scéna Fausta s Mefistofelem (černý mág). Ruprechtovo vyprávění graduje až ke konečnému vzplanutí hranice, na níž Renata – před očima bezmocného Ruprechta – umírá. Jak napsala Helena Havlíková: „Pěvecké party Ohnivého anděla – především dramatický soprán Renaty, ale i baryton rytíře Ruprechta – jsou extrémně náročné svou délkou, nároky na výraz, udržení napětí stejně jako na fyzickou kondici. Renata je na scéně přítomna s výjimkou dvou scén (u Agrippy a výstupu Mefistofela s Faustem) po celých pět jednání. (...) Národní divadlo moravskoslezské si už řadu let udržuje v tomto žánru u nás jednoznačně vůdčí postavení po dramaturgické, inscenační, ale i marketingové stránce. Ředitel divadla Jiří Nekvasil měl z čeho vybírat a volbou Ohnivého anděla Sergeje Prokofjeva dal jasně najevo, jak ostravský soubor představuje u nás jinak opomíjená zásadní díla operního repertoáru 20. století. (...) Uvedení stvrdilo primát ostravského operního souboru u nás a jeho úroveň srovnatelnou i v mezinárodním kontextu.“ (em)

Co pro vás zisk prestižní české Ceny Thálie za ztvárnění Renaty znamená?

Získat tuto cenu je pro mě velká čest. Jsem velmi ráda, že se mi podařilo zapůsobit, přesvědčit a vyprovokovat v porotě takové emoce, že mi Thálii udělili. Je to uznání, které mě dělá nekoněčně šťastnou.

Role Renaty byla pro mne jedna z nejsložitějších. Připravila mi mnoho práce i bezesných nocí, protože Prokofjevova hudba vám nedopřeje klidu a zní trvale ve vaší hlavě. Renata vyžaduje od počátku obrovské soustředění spojené s hudbou, spoustou textů, stavem mysli, fyzickou, emocionální a duševní energií a vytrvalostí. Je to pro mne uznání za dobře odvedenou práci. Děkuji také dirigentu Robertu Jindrovi a režisérovi Jiřímu Nekvasilovi za pozvání pracovat na této opeře.

Jak jste se sžívala s postavou ženy posedlou šílenstvím, kterou pronásledují démoni?

Nejtěžší byl začátek, když jsem měla nastudovat noty svého partu (smích). Hudba této opery je velmi těžká, obzvlášť její rytmus, harmonie a celková struktura. Nekonečná pěvecká melodie se spoustou textu, neustále se měnící odstíny nálady a stavů. Co se týče samotného tajemného a šíleného obrazu Renaty, vytvořit ho bylo pro mne ohromné potěšení.

To zní, jako byste byla specialistka na podobné postavy...

Líbí se mi nestandardní, zajímavé a nevědní role. Kromě Renaty ve svém repertoáru mám mnoho dalších šílených a silných rolí jako například *Kateřinu Izmailovu* Dmitrije Šostakoviče (*Lady Macbeth of the Mtsensk District*) nebo *Lady Macbeth* Giuseppe Verdiho (*Macbeth*), ale taky *Elektru* Richarda Strausse.

Výňatek z rozhovoru Milana Bátora s Iordankou Derilovou
www.ostravan.cz

Iordanka Derilova jako Renata v inscenaci OHNIVÝ ANDĚL
Foto Martin Popelář

Nenechte si ujít 22. 5. 2016 poslední představení **Ohnivého anděla** v Ostravě a 29. 5. 2016 v SND v Bratislavě. Zájezd je podpořen statutárním městem Ostrava a Ministerstvem kultury ČR.

IORDANKA DERILOVA

Absolvovala Vysokou hudební školu Lubomira Pipkova a Hudební akademii Panča Vladigerova v Sofii. Ve studiu zpěvu se dále zdokonalovala na Akademii Borise Christoffa v Římě pod vedením Aleksandry Milchevy. Debutovala v operním domě v Burgasu jako Alžběta ve Verdiho *Donu Carlosovi*. V roce 1996 byla ve stálém angažmá ve Staré Zagoře, v letech 1997–1998 hostovala v Národní opeře v Sofii. V roce 1998 získala stálé angažmá ve Státní opeře Praha, kde zpívala stěžejní role – Abigaille (Verdi – *Nabucco*), Leonoru (Verdi – *Trubadúr*), Aidu, Amélii (Verdi – *Maškarní ples*), Alžbětu (Verdi – *Don Carlos*), Tosku, Turandot, Cio-Cio-San (Puccini – *Madama Butterfly*) ad. V roce 2001 absolvovala se Státní operou Praha turné po Japonsku v roli Aidy po boku Josého Cury v roli Radama. V roce 2003 nastoupila do stálého angažmá v Anhaltisches Theater Dessau a o tři roky později byla za roli Isoldy (Wagner – *Tristan a Isolda*) v tamější inscenaci nominována na titul Pěvec roku časopisu Opernwelt. V roce 2005 se stala laureátkou soutěže Vissi d'arte v italském Salernu, obdržela divadelní cenu Theo v kategorii Nejlepší pěvec a byla nominována na prestižní Cenu Thálie za titulní roli v Pucciniho *Tosce*. Spolupracuje s operními scénami v Itálii, Švýcarsku, Německu a Rakousku; jako Straussova Elektra hostovala v Královské opeře ve Stockholmu a v Teatro Massimo Bellini v Catanii na Sicílii, jako Ortrud (Wagner – *Lohengrin*) se představila v Dortmundu i v NDM a jako Brünnhilde (Wagner – *Soumrak bohů*) v Národní opeře v Sofii.

Činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2015/2016

Franz Arnold (1878–1960)
– Ernst Bach (1876–1929)
ŠPANELSKÁ MUŠKA
Komedie plná lásky
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 29. října 2015
v Divadle Jiřího Myrona

Jesper Halle (1956)
LESÍK
Severský thriller o ztraceném dětství
Režie: Victoria Meirik
Česká premiéra 5. listopadu 2015
v Divadle Antonína Dvořáka

Pavel Vilíkovský (1941) – Miro Dacho (1983)
DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA
Cesta do hlubin „znormalizované“ duše
Režie: Lukáš Brutovský
Česká premiéra 21. ledna 2016
v Divadle Antonína Dvořáka

Ivan Vyskočil (1929)
HAPRDÁNS
neboli **HAMLET PRINC DÁNSKÝ**
Zkratka méně známá verze známého příběhu, kdy tragédie přijde zkrátka
Režie: Tomáš Jirman a kol.
Premiéra 22. února 2016
ve Staré aréně

Marius von Mayenburg (1972)
MUČEDNÍK
Cesta ke spasení, cesta k zatracení
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 6. dubna 2016
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Alfred Jarry (1873–1907)
KRÁL UBU
Panděro moci
Režie: Jan Frič
Premiéra 7. dubna 2016
v Divadle Antonína Dvořáka

Dagmar Radová (1987) & kol.
STUDIE TITUS (Co nás žere)
Na motivy tragédie Williama Shakespeara
Režie: Barbara Herz
Premiéra 11. června 2016
v kavárně Kulturního centra Cooltour

William Shakespeare (1564–1616)
VESELÉ PANICKÝ WINDSORSKÉ
Taškařice o milostných nástrahách
Režie: Peter Gábor
Premiéra 16. června 2016
v Divadle Jiřího Myrona

Půl hodiny před představením **KRÁL UBU** jsou pro Vás ve foyeru 1. balkónu Divadla Antonína Dvořáka připraveny
DRAMATURGICKÉ ÚVODY!

KRÁL UBU
Jiří Sedláček (Tyčka), Lada Bělašková (Matka Ubu), David Viktora (Otec Ubu), Vladimír Polák (Kapitán Obruba), David Janošek (Sloup), Eliška Adamovská, Marek Víteker, Jakub Chromčák, Josef Doležal (Poddani) Foto Radovan Štátný

Činohra NDM je na Facebooku:
Činohra Národního divadla moravskoslezského

REPERTOÁR ČINOHRY (KVĚTEN – ČERVEN 2016)

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHA! (Hole dupy)
Režie: Pavel Šimák
2. 5. (18.30), 31. 5. (18.30), 25. 6. (18.30)

Pavel Vilikovský – Miro Dacho
**DENÍK MÉHO OTCE aneb
PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA**
Režie: Lukáš Brutovský
**3. 5. (18.30),
18. 5. (19.00) – Městské divadlo Zlín**

Franz Arnold – Ernst Bach
ŠPANĚLSKÁ MUŠKA
Režie: Janusz Klimsza
5. 5. (18.30)

Simon Stephens – Mark Haddon
PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM
Režie: Janusz Klimsza
6. 5. (19.00), 3. 6. (19.00)

Alfred Jarry
KRÁL UBU
Režie: Jan Frič
9. 5. (18.30), 1. 6. (18.30), 7. 6. (18.30)

Marius von Mayenburg
MUCEDNIK
Režie: Janusz Klimsza
9. 5. (19.00), 1. 6. (19.00), 7. 6. (19.00)

Michael Cooney
HABAĐURA
Režie: Roman Groszmann
10. 5. (18.30), 2. 6. (18.30)

Christopher Marlowe
DOKTOR FAUSTUS
Režie: Pavel Khek
11. 5. (18.30) – derniéra, 12. 5. (10.00)

Jesper Halle
LESÍK
Režie: Victoria Meirik
**15. 5. (17.00) – Divadlo Archa,
21. 5. (18.30), 5. 6. (15.00)**

Anna Saavedra
KURAČKY
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
16. 5. (19.00), 27. 5. (19.00)

Ivan Vyskočil
**HAPRDANS
neboli HAMlet PRinc DÁNSKý**
Režie: Tomáš Jirman a kol.
**18. 5. (19.30), 26. 5. (19.30), 1. 6. (14.00),
8. 6. (19.30), 23. 6. (19.30)**

Martin Kákoš – Gabo Dušík – Peter Uličný
– Jaroslav Moravčík
QUO VADIS
Režie: Peter Gábor
19. 5. (18.30) – derniéra

Venedikt Jerofejev
MOSKVA → PETUŠKY
Režie: Tomáš Jirman a kol.
22. 5. (19.00)

Francis Scott Fitzgerald – Rebekka Kricheldorf
VELKÝ GATSBY
Režie: Peter Gábor
26. 5. (18.30), 9. 6. (18.30)

Dagmar Radová & kol.
STUDIE TITUS (Co nás žere)
Režie: Barbára Herz
11. 6. (19.00), 12. 6. (19.00), 22. 6. (19.00)

William Shakespeare
VESELÉ PANICKÝ WINDSORSKÉ
Režie: Peter Gábor
**16. 6. (18.30) – premiéra,
18. 6. (18.30) – 1. repríza, 20. 6. (18.30)**

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFA ČINOHRY

Milí diváci a přátelé divadelního umění,

divadelní sezóna 2015/2016 bude již za pár měsíců minulostí. Poslední dvě premiéry připomínají výročí umrtí významného světového dramatika Williama Shakespeara. Komedie *Veselé paničky windsorské* v překladu profesora Martina Hilského přináší na jeviště věčné téma lásky.

Alternativnější pohled na Shakespearovo drama *Titus Andronicus* slibuje performance mladé režisérky Barbary Herz s názvem *Studie Titus (Co nás žere)*. Projekt vzniká v koprodukcí s Kulturním centrem Cooltour, a tímto zvů všechny příznivce netradičních divadelních forem.

Doufám, že Vás zaujala i naše dramaturgická nabídka titulů na novou divadelní sezónu 2016/2017 a že se po divadelních prázdninách budeme opět potkávat v našem divadle, které... je v centru!!!

Přeji hodně krásných zážitků v životě, ale i u nás v divadle, pohodové jarní dny a léto plné slunce.

S pozdravem

Peter Gábor

Tip Petra Gábora na měsíc květen a červen:
**VELKÝ GATSBY – nenechte si ujít tento večírek
nekonečných iluzí na jevišti Divadla Jiřího Myrona!**

Reprízy 26. 5. (18.30), 9. 6. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona
Na fotografii Izabela Firiová jako Daisy Buchananová, Ivan Dejmal jako Jay Gatsby, Jacob Ertemeijer jako Tom Buchanan, Lucie Končoková jako Jordan Bakerová a Robert Finta jako Nick Carraway

Foto Radovan Štátný

UVEDLI JSME

Alfred Jarry (1873–1907)
KRÁL UBU
Panděro moci

Překlad
Režie
Dramaturgie
Scéna
Kostýmy
Pohybová spolupráce
Hudba k písni
Světelný design
Výběr hudby

Prokop Voskovec
Jan Frič
Marek Pivovár
Nikola Tempír
Anna Forstová
Křistýna Slezáková
Michal Sedláček
Radko Orenič
Jan Frič,
Otakar Mičoch
Jiří Šimáček
Otakar Mičoch

Osoby a obsazení:

Otec Ubu
Matka Ubu

David Viktora
Lada Bělašková

Kapitán Obruba, Polský voják

Vladimír Polák

Hromoslav, Poddaný, Druhý sedlák

Ivan Dejmal

Královna Rosamunda, Spravedlnost, Ozvěna,

Hlasatelka

Král Václav, Stanislav Leczinski, Hlas Jana

Anna Cónová

Zikmunda, Rus, Generál

Jan Fišar

Car Alexej, Stín předků, Poddaný, Polský voják

Tomáš Jirman

Týčka, Druhý finanční rada, Kapitán

Jiří Sedláček

Sloup, První finanční rada, Voják, Polák

David Janošek

a další

**Reprízy 9. 5. (18.30), 1. 6. (18.30), 7. 6. (18.30)
v Divadle Antonína Dvořáka**

První díl *Slovníku světových literárních děl* žánrově označuje hru *Král Ubu* za „scénickou grotesku předjímající postupy absurdního divadla. (...) V 1. verzi byla provozována jako loutkové divadlo pod názvem *Poláci (Les Polonais)* roku 1888.“ Její premiéra se však konala až v roce 1896. *Král Ubu* „výrazně ovlivnil celé moderní divadlo a literaturu 20. stol.“

Stopy divadelní grotesky lze vysledovat v maskárních mumrajích a jedním z jejich inspiračních zdrojů je právě loutková hra spolu s commedii dell'arte.

Režisér Jan Frič inscenuje *Krále Ubu* jako grotesku, jejímž dějištěm je parlament, a doslova hravým způsobem využívá i principů pro ni příznačných, tedy zejména karikaturu a nadsázku a rozvernou, až krutou komiku.

Tato inscenace je karikaturou dnešní společnosti snad ve všech jejích ohledech. Historické reálie se střetávají se současnými, zejména pokud jde o technické

David Viktora (Otec Ubu), David Janošek (Sloup), Lada Bělašková (Matka Ubu), Jiří Sedláček (Týčka), Vladimír Polák (Kapitán Obruba)
Foto Radovan Štátný

prostředky, jako je například segway. Svým satirickým šklebem Frič stíhá politiku, média, technokracii, zábavní průmysl, jakož i celebrity, pány a kmány. **Zvlášť očividně ukazuje, jak média prosívají skutečnost, kterou zprostředkovávají, přičemž sama určují, co je zрно a co pleva.**

David Viktora v duchu hry samé podává Otce Ubu jako prvotřídního slabocha, který se schovává za svou mocí, jež, jak se ukáže, není neotřesitelná. Pokorně, i když s marnými odmluvami, se podrobuje panovačným a ziskuchtivým vrtochům Matky Ubu, kterou zpodobňuje Lada Bělašková. Proto je její výkon o poznání dominantnější. V jejím pojetí této postavy nejsme na pochybách, že dokonale ví, jak svého muže zpracovat a dostat jej tam, kam potřebuje, a kdy-

by se přece jen vzmohl k odporu, kdykoli si jej zotročí a uchlácholí sexem.

Co je však nepochopitelné, že Otec Ubu Davida Viktory se spíše dožaduje našeho soucitu, a tak přes všechny jeho zločiny a způsobená příkoří ho neshledáváme odpudivým.

Pobízen svou ctižádostivou ženou, začne bažít po moci, ale chce ze všeho vyváznout ze zdravou kůži, nechce pro ni zbytečně riskovat život. Je přeoopatrný a nesmírně choulostivý na své psychofyzické ustrojení. Chce získat, ale nic neztratit. Proto **pro své vlastní zájmy obětuje ty druhé.** Jiní musí pro něj vybojovat to, co se jemu zrovna zamane. Je to pustý zbabělec, lakomec a tyranský tluchuba, který své nejbližší váže k odpovědnosti za své činy. Právě takové je smýšlení a citění všech autokratů a některých demokratů.

Československou premiéru této hry pod názvem *Ubu králem* přineslo v roce 1928 Oslobozené divadlo, a to v překladu Jiřího Voskovce, který si v Honzlově režii zahrál Kapitána Obrubu. Titulní roli tenkrát výsostně ztvárnil (podle kritik) Jan Werich.

Zvláštní je, že v roce 1961 vyšel pod stejnojmenným názvem „nový“ překlad, který pořídil Prokop Voskovec, starší bratr Jiřího Voskovce. V tomto překladu hru v roce 1964 uvedlo Divadlo Na zábradlí s pověstným Janem Libíčkem a v tomtéž znění ji uvádíme i my.

Učinili jsme však v této souvislosti učiněný objev: Z porovnání obou textů *Ubu králem* vyšlo najevo, že se nejedná o žádný nový překlad, nýbrž o to, že **Prokop Voskovec pouze zrevidoval a upravil původní překlad svého bratra Jiřího, ale jeho autorství zatajil.** Tuto dosud nanejvýš tušenou skutečnost výmluvně dokládá obsažná studie Ondřeje Nádvořníka, kterou si budete moci přečíst v programu k této inscenaci. (on)

David Viktora (Otec Ubu), Lada Bělašková (Matka Ubu)
Foto Radovan Štátný

ZAMYŠLENÍ NAD MUČEDNÍKEM

Marius von Mayenburg (1972)
MUČEDNÍK
Cesta ke spasení, cesta k ztracení

Překlad **Kateřina Bohadlová**
Režie **Janusz Klimsza**
Dramaturgie **Sylvie Rubenová**
Scéna **Martin Víšek**
Kostýmy **Marcela Lysáčková**
Výběr hudby **Robert Finta**

Osoby a obsazení:
Willy Batzler (ředitel) **František Strnad**
Erika Roth (biologie, chemie, zeměpis) **Lucie Končoková**
Markus Dörflinger (dějepis, tělocvik) **Petr Houska**
Farář Dieter Menrath (náboženství) **František Večeřa**
Robert Finta
Benjamin Südel (žák) **Petra Lorencová**
Inge Südel (jeho matka) **Mikuláš Bukovjan**
Georg Hansen (žák) **Izabela Firlová**
Lydia Weber (žákyně)

Reprízy 9. 5. (19.00), 1. 6. (19.00), 7. 6. (19.00)
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Dříve než ti, milý čtenáři, povím, oč běží, musím napřed ze sebe dostat, že tato inscenace je pro mě jedním z nejvíce citově zjištěných zážitků, jaký jsem kdy v divadle prožil. Mráz, který mi průběžně osedlával záda, byl chvílemi vystrnadován horoucím smíchem. Také žádnému hereckému výkonu nebylo co vytknout. Názorové střety, pohnutky a domněnky všech postav jsou v Klimszově režii podány natolik plasticky a čitelně, že divák trne napětím.

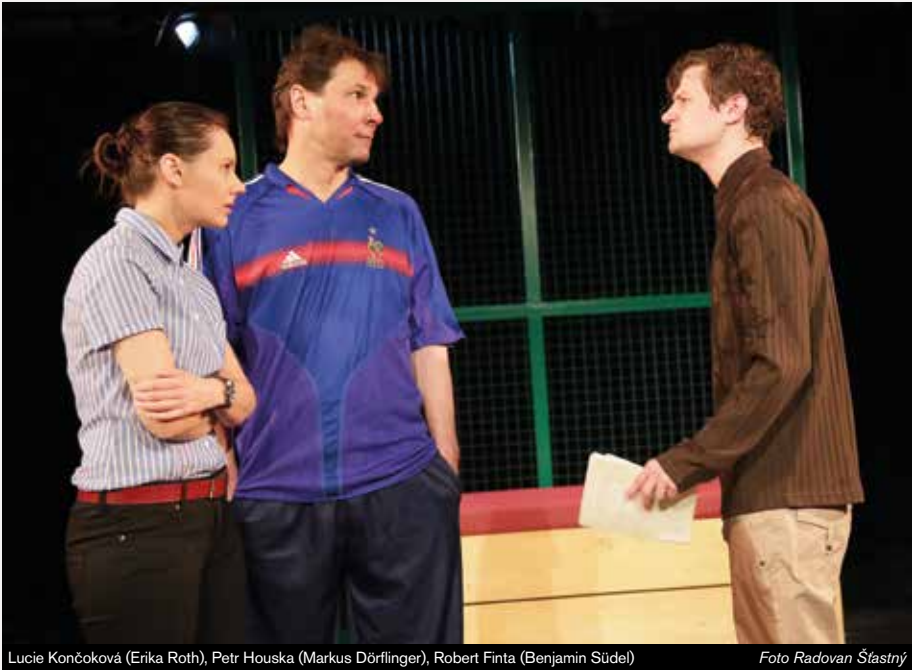
Hra *Mučedník* německého dramatika Mariuse von Mayenburga měla světovou premiéru 29. února 2012 v berlínské Schaubühne am Lehniner Platz v autorově režii. Její ústřední postava žák Benjamin Südel naprosto propadne četbě Písma svatého, až se z něho stane náboženský fanatik, který nutí lidi ze svého okolí, aby myšlením, slovy i skutky naplňovali Kristovo učení a všemožná Boží ustanovení, což odůvodňuje nejrůznějšími biblickými citáty ze Starého i Nového zákona, jež pohotově odříkává z paměti. Jeho učitelka biologie, chemie a zeměpisu Erika Rothová se rozhodne, že „si ho vezme do parády“ a že „ho porazí jeho vlastními zbraněmi.“ Tak jako je Benjamin umanutý ve své víře, ona se zaklíná vědeckou pravdou. Ve vstřícné snaze mu pomoci nakonec ublíží sama sobě...

Marius von Mayenburg svým výběrem biblických citací výmluvně doložil, že kniha knih je značně nesourodá a že si protiřečí víc, než je únosné. Ponejvíce k nám hovoří nesmlouvavou, ba i výhrůžnou dikcí a nejednou podává návod k násilnému konání.

Pokud Bůh stvořil člověka k obrazu svému, pak by přece musel mít ty nejlepší i ty nejhorší vlastnosti člověka. Bůh je sice nejvyšší milosrdný, ale zároveň je i samolibý despota (podle Rothové totalitární diktátor) a největší uzurpátor lásky. Žárlivě nám přikazuje, abychom jeho milovali víc než kohokoli jiného. Lásku přece nelze naříditi! Učitel Markus Dörflinger říká své kolegyni Erice Rothové:

„Ty ale taky nemůžeš tolerovat netoleranci, to by bylo absurdní.“ Tento postoj považuju za správný. Určitě totiž se mnou budete souhlasit, že **vůle a ochota k toleranci musí být vzájemná, oboplná.** Budu-li nekonečně smířlivý, ústupný a snášenlivý k tomu, kdo je naopak nesmířitelný, neústupný a nesnášenlivý, dávám

tím ve skutečnosti najevo, že schvaluju jeho jednání a dovoluju mu, aby se ke mně takto choval. **Znamená snad tolerance, že si máme nechat všechno líbit?!** Jaromír Slomek kdysi na toto téma rozmlouval s cestovatelem a spisovatelem Jiřím Hanzelkou v knížce *O toleranci* (1999). Položil mu mimo jiné i tuhle otázku:

„V Akademickém slovníku cizích slov (1995) je tolerance vymezena jako ‚respektování cizího přesvědčení, cizích názorů, snášenlivost, trpělivost‘. Rozšířil byste tu definici, nebo naopak zúžil?!

Ta slovníková definice mi připadá jako důkaz časté bezradnosti nad podstatou pojmu tolerance a přístupu k němu. **Když někdo položí na nádraží nebo v obchodním domě bombu, a tím zabije bez výběru desítky nevinných a nezúčastněných lidí, když terorista střílí samopalem do autobusu plného dětí, je ‚respektování jeho přesvědčení‘ výrazem tolerance, nebo hlouposti, nebo účasti na vraždách?!**

Myslím, že **každé lidské společenství má právo – a dokonce povinnost – chránit životy svých členů. A nemá právo tolerovat jejich ohrožování.** (...) Mám pocit, že humanistické snažení nás staví před volbu: koho chránit? Zločince, nebo jeho potenciální oběť? Obojí nelze, jedno vylučuje druhé. Musíme mít odvahu zvolit, protože zvolit musíme, nemáme-li připravit o život další nevinné lidi. (...)

Nejde o to, aby rostla tolerance bez výběru, ale abychom uvažovali, kde smíme být tolerantní, kde musíme být tolerantní, a kde tolerance musí skončit. Jde přece o základní obranu života na zemi. Ta by měla být rozhodujícím kritériem.“

(on)

PŘIPRAVUJEME

Dagmar Radová (1987) & kol.
STUDIE TITUS (Co nás žere)
Na motivy tragédie Williama Shakespeara

Režie **Barbara Herz**
Dramaturgie **Dagmar Radová**
Výprava **Radka Josková**
Hudba **Mario Buzzi**

Hrají: **Ivan Dejmal, Jan Fišar, Lucie Končoková a Petra Lorencová**

Premiéra 11. června 2016 v 19 hodin v kavárně Kulturního centra Cooltour

Reprízy 12. 6. (19.00) a 22. 6. (19.00) v kavárně Kulturního centra Cooltour

Titus Andronicus je první Shakespearovou tragédií a říká se o ní, že také nejkrutější a nejkrvavější. Děj je zasazen do antického Říma, jehož politické zřízení osciluje na hraně mezi demokracií a císařstvím. Objevuje se zde také motiv války, kterou Římané vedou proti barbarským Gótům. Jejich zajatá královna se dokonce na určitou dobu stane římskou císařovnou. Ocítáme se uprostřed střetu kultur, boje a strachu o své

území, zdroje a hodnoty. Kde je ale smysl celého koloběhu násilí? Za co a pro co se bojuje? Jsou důvody, které uvádějí oficiální politické proklamace, opravdu reálné? Nebo se ocítáme v područí důmyslné manipulace, která sice navenek ukazuje svoji politickou tvář, ale pod ní se skrývá „jen“ neutuchající agresivně sexuální touha, která se překrývá s mocenskými tužbami. Sexualita a moc, násilí a touha, smysl a smyslovost, vše je v tomto světě vyhocené ad absurdum. Tragédie se blíží grotesce a naopak.

Zdá se, že situace, v níž se střetávají Římané a barbaři, je dnes více než aktuální – včetně strachů, předsudků a obav, které s sebou přináší střet kultur. Ovšem není právě to, co se zdá natolik znesvářeno a natolik odlišné, ve skutečnosti jedním? Žijeme v globalizovaném světě a i oni „barbaři“, kteří mají zdánlivě ohrožovat naši kulturu, jsou de facto stejnými světoobčany jako my, již hájíme svou (nad)kulturu. Všichni sníme o stejném opojení, všichni sníme svůj velký „americký sen“ o zemi hojnosti, úspěchu, nekonečného smyslového vzrušení. Všichni jsme produktem stejných ideálů, obrazů a výdobytků popkultury, která formuje naše touhy i představy o světě. Právě popkultura klade důraz na smysly, dokonale opojení a štěstí z konzumu.

A mezi tím vším jídlo. V *Titovi Andronicovi* se

objevují dvě výrazné scény, kterým dominuje právě jídlo. Jídlo se stalo kultem, který strhává neuvěřitelnou vlnu pozornosti nejen v médiích, na sociálních sítích, ale i v běžné komunikaci. Jídlo, jídlo a zase jídlo. Hlavně dobré jídlo a dobře připravené jídlo. Rozhodně jste to, co jíte, a také rozhodně jste to, kde jíte. Péče

o stravu a stravování celkově se přidaly k dalším položkám, které každý musí v seznamu svých profilových činností a produktů obhospodařit. Jídlo je vášně, jeho příprava je vášně, jeho zobrazování je vášně, jeho sledování je vášně. **Jídlo a jeho konzumace se stává předmětem touhy.** Ba co víc, předmětem touhy se stává obraz konzumace.

Čeká vás nová stolní hra servírovaná live, v přímém přenosu, a zaznamenávaná a komentovaná on-line. Hra, která ale nutně vyžaduje strategii a úskoky, osobní nasazení a neustálou sebe prezentaci. Kdo komu „zhanobí“ suroviny? Co je kdo schopen kvůli vítězství obětovat? A je ještě stále naše stolování a příprava jídla rituálem? Kdo je větším konzumentem – divák nebo herec? A pro koho to všechno děláme? Pro sebe nebo pro toho, kdo se dívá?

Projekt vzniká za podpory statutárního města Ostrava a Moravskoslezského kraje ve spolupráci s Kulturním centrem Cooltour

INZERCE

NEDĚLNÍ RODINNÝ BRUNCH

RESTAURACE LA BRASSERIE

KAŽDOU NEDĚLI 11:30–14:00 HOD.

Neomezená konzumace polévek, předkrmů, teplých a studených pokrmů, salátů a dezertů.

Cena na osobu (bez nápojů) **349 Kč**, děti do 6 let **ZDARMA**, děti 7–10 let **79 Kč**, děti 11–15 let **149 Kč**

DĚTSKÝ KOUTEK / WI-FI / PARKOVÁNÍ ZDARMA

Tyršova 6, 702 00 Ostrava 2
Tel.: +420 599 099 727
E-mail: gastro.iho@cpihotels.com
www.imperialhotelostrava.com

William Shakespeare (1564–1616)

**VESELÉ PANIČKY
WINDSORSKÉ***Taškařice o milostných nástrahách*shakespeare
ostrava
2016

Překlad

Režie

Dramaturgie

Scéna

Kostýmy

Hudba

Pohybová spolupráce

Martin Hilský**Peter Gábor****Marek Pivovar****a Sylvie Rubenová****Michal Syrový****Alena Schäferová****Jiří Sedláček****& Moby Dick****Kristýna Slezáková**

Osoby a obsazení:

FALSTAFF Jan, rytíř

Jiří Sedláček

PAŽOUT George, windsorský měšťan

František Strnad

PANÍ PAŽOUTOVÁ Margareta, jeho žena

Sylvie Krupanská

ANIČKA Pažoutová, jejich dcera

Izabela Firlová

BROUZDAL Francis, windsorský měšťan

Petr Houska

PANÍ BROUZDALOVÁ Alice, jeho žena

Lada Bělašková

EVANS Hugo, velšský farář

Tomáš Jirman

CAJUS, francouzský lékař

Vladimír Polák

PANÍ ČIPERNÁ, hospodyně doktora Cajuse

Renáta Klemensová

HOSPODSKÝ z hostince U Podvazku

František Večeřa

BLOUMAL Robert, venkovský smírčí sudí

Vladimír Čapka

TINTÍTKO Abraham, synovec pana Bloumala

David Janošek

FENTON, mladý pán

Vít Roleček

ROBIN, BLBOUN, RUGBY, sluhové

Robert Finta

BARDOLF, kumpán rytíře Falstaffa

Vít Hofmann

PISTOL, NYM, kumpáni rytíře Falstaffa

členové kapely Moby Dick**Premiéra 16. června 2016 v 18.30 hodin
v Divadle Jiřího Myrona****Reprízy 18. 6. (18.30) a 20. 6. (18.30)
v Divadle Jiřího Myrona***„Neptejte se, proč vás miluji, neboť třebaže
rozum lásku léčí, rady jí dávat nemůže. Nejste
již, madam, nepřístojně mladá, ani já, pravda,*

Dramaturg Marek Pivovar, režisér Peter Gábor a profesor Martin Hilský na první čtené zkoušce k inscenaci

Foto Radovan Šťastný

*nejsem nepřístojně mlád. Souznění duší, ne-
myslíte? Jste spíše lehčího založení, životem
zlehka беру se i já. Cha, cha, cha. Souznění
nabývá na intenzitě, všímáte si? Vy ráda vínko,
já rád vínko. Souznění dosahuje vrcholu. Co
chtít víc? Snad vám postačí, madam – pokud
láska vojákova vám vůbec může stačit – že
vás miluji. Neprosím o slitování – to by vojáka
nebylo hodno –**prosím o lásku a jsem
oddaný vám zcela,
ó, kéž byste chtěla
dát se mi celá,
pusť duši z těla,
takže byste měla,
Váš Jan Falstaff.“*Jsou-li *Veselé paničky windsorské* něčím ukot-veny ve všeobecném povědomí, je to právě díky
postavě bohémského rytíře Jana Falstaffa, které-
mu na rozdíl od chybějících finančních prostředků
rozhodně nechybí sebedůvěra a víra ve vlastní
neodolatelné charisma. Je ovšem jediný, kdo
onomu „kouzlu osobnosti“ skutečně propadá, neb
např. Paní Pažoutová, jeden z jeho milostných
objektů, se o něm vyjadřuje následujícími slovy:
„Vyžilej, polorozpadlej dědek a hraje si na švar-
nýho milovníka! Kde vzal tu drzost, flamendr
jeden ožralej?“ Podstatné však je, že hovoříme-li
o „milostném objektu“, nemůžeme hovořit o slepé
zamilovanosti a něžném citu, ale o čiré vypočí-
tavosti – neb Falstaffovým plánem je prostřed-
nictvím (nenaplněného?) ukojení fyzických tužeb
windsorských dam ukojit vlastní touhu v podobě
vymámení jemu se nedostávajících a tak potřeb-

Kostýmní návrhy Aleny Schäferové

ných zlatáků. V této hře o lásku nejde. Alespoň
ne v první řadě.Není náhoda, že jsou *Paničky* jedinou Shake-
spearovou komedií zasazenou do Anglie. Nemají
výsostně originální a situačně propracovanou
zápletku, ani nejsou prošípany slovními
souborji, kde jedna slovní hříčka střídá druhou.

Kostýmní návrhy Aleny Schäferové

Kostýmní návrhy Aleny Schäferové

Čímž nechci jejich kvalitu vůbec nijak snižovat,
jen právě v tomto nespočívá jejich síla. **Veselé
paničky windsorské jsou ryze měšťanskou
komedií, dnes bychom klidně mohli říct ma-
loměšťáckou. Shakespeare zcela záměrně
nevolí exotické kulisy, ale prostředí, které je
všem blízké a velmi dobře známé. Ličí život**

Kostýmní výtvarnice Alena Schäferová Foto Radovan Šťastný

maloměsta, které má svůj jasně daný řád. Každý
v něm je *Někdo*, ovšem ani ne tak pro sebe, jako
jím především musí být pro ostatní. A systému se
vymyká akorát mladá generace, milenci Anička
a Fenton, kteří místo toho, aby dbali na to, co si
o nich kdo pomyslí a co je pro koho nejvýhodněj-
ší, řeší jenom svou vlastní lásku a snaží se, aby
jim do toho nikdo nemluvil. Takže i té skutečné
lásky se přeci jen dočkáte. (sr)

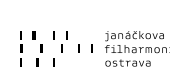
INZERCE

společný
projekt
ostravské
kulturní
scény

shakespeare
ostrava
2016

www.shakespeare2016.cz

OSTRAVA!!!

Projekt je realizován s finanční podporou
statutárního města Ostravy**OSTRAVA!!!**

Někdejší Ceny Alfreda Radoka, které se nově jmenují Ceny divadelní kritiky, už znají své vítěze za loňský rok. Letos byly předávány v pražském divadle Minor. Svě želízko v ohni tady měla v kategorii Talent roku také činohra Národního divadla moravskoslezského, jmenovitě Roberta Fintu za postavu Mefistofela v inscenaci *Doktor Faustus*. (Za hudbu do těžé inscenace pak byl nominován hostující Václav Kořínek). Věděl jsem, že Robert Finta miluje rozhovory, tedy všechny, které si může někde přečíst, a není do nich nijak zatažen. Zastihl jsem ho telefonicky chvíli před odjezdem z Prahy. Probíhalo to asi takhle: **Otázka:** „Roberte, uděláme spolu rozhovor do našeho divadelního časopisu?“ **Odpověď:** „Uá, á, chrchly chrly, hmm, neee.“ **Otázka:** „Pošlu ti otázku mailem, jo?“ **Odpověď:** „Uá, á, chrchly chrly, hmm, neee.“ „Tak díky, domluveno. Abych nezapomněl, úplně poslední otázku si polož sám.“ „Uá, á, chrchly chrly, hmm, neee.“

Cenu Talent roku jsi nakonec nezískal, ale dostat se do nejužší nominace, to je, řeceno sportovní terminologií, totéž jako „získat placku“ nebo „stát na bedně“, tedy mít stříbro nebo bronz. Co ty na to?

Jiří Sedláček (4. hlas), Robert Finta (Christopher), František Strnad (Ed), Renáta Klemensová (Judy) v inscenaci PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM Foto Radovan Štátný

Všechna ta atmosféra, napětí, emoce při sportu mají hodně společného s tím, co děláme my...

Tereza Richtrová (Zlý anděl), Robert Finta (Mefistofeles), František Strnad (Doktor Jan Faustus) v inscenaci DOKTOR FAUSTUS Foto Radovan Štátný

Já doufám, že i přesto za něco stojím a nějakou cenu tak mám. Nebo ne? Já nevím. Já jsem hlavně rád, že se mi díky této události podařilo shromáždit v jeden den rodinu a další přátele. A mohl jsem vidět všech těch sedm lidí najednou. Wow. Díky za to.

Pro někoho podobná ocenění moc neznamenají, pro jiného jsou hodně důležitá. Co ty, přikládáš jim nějakou váhu?

No právě. Předpokládám, že bych dokázal napsat seznam věcí, kterým přikládám stejnou váhu jako těmto oceněním. No, zkusme se na to podívat... Nízkosacharidové diety. Adam Mišík. Kabala a podobné věci. Televize s vysokým rozlišením. Wi-fi připojení. Recyklace. Kanadské žertíky.

Každé hybridní auto. Každý rozhovor, který dávám. Všechno ve sluneční soustavě. Všechno. Minulost, přítomnost, budoucnost ve všech objevených a neobjevených dimenzích. Jo! A Spiderman.

KDO JE ROBERT FINTA

Robert Finta se narodil 19. dubna 1992. K herectví jako tvůrčímu východisku k nutně potřebě sebevyjádření inklinoval již od dětství – na doporučení třídní učitelky na základní škole v Hodoníně. Po následném přestěhování do Prostějova ho vedli za ručičku s prvními krůčky na Základní umělecké škole Vladimíra Ambrose a poté se ho ochotně ujali v ochotnickém spolku amatérského divadla Point. Po nepřijetí na brněnskou konzervatoř pro nedostatek talentu ho přijali na ostravskou konzervatoř, aby doplnili ročník o více studentů kvůli finančním dotacím. Tady Roberta nejvíce napomínal a učil řemeslu MgA. Josef Novák-Wajda.

Pánskou část činoherního souboru Národního divadla moravskoslezského rozšířil v nejméně důvěryhodný den v roce 1. dubna 2013. Jeho obavy ze špatného žertu ale rozprášily role jako Christopher v inscenaci *Podivný případ se psem*, Nero v muzikálu *Quo vadis*, Pišťala v Shakespearově komedii *Sen noci svatojánské*. Za roli Mefistofela byl nominován na Cenu divadelní kritiky 2015 v kategorii Talent roku 2015.

Hraješ Mefistofela, tedy postavu z jiného světa. Zajímáš se o věci, které člověka přesahují, i mimo jeviště?

Zajímat se o něco, co mě přesahuje? Ani nápad. Mám dost zamotanou hlavu už jenom ze sebe.

Dala ti ta postava něco do osobního života?

Už jsem pochopil, že shořím v pekle. A taky mi přinesla nové sledující na sociálních sítích. Hlavně na Twitteru a Instagramu.

Chtěl by ses podívat do těch časů, o nichž v inscenaci Doktor Faustus pojednávají režisérem a dramaturgem dopsané scény ze života Christophera Marlowea? Aspoň nakouknout, abys věděl, jak to s jeho zavražděním skutečně bylo?

Kdybys si měl vybrat mezi tímhle a pojídním špaget v teple domova? Budou to špagety. Vždycky to budou špagety.

Brzy tě čeká postava z úplně jiného pólu, po pekelníkovi hraješ v Mučedníkovi chlapce, posedlého křesťanskou vírou, tvrdého fundamentalistu. Jeho nitro, to musí být svým způsobem taky určitý druh pekla, ne?

Peklo je do něj pronikat.

Češi bývají líčeni jako ateistický národ, v průzkumech ovšem většina z nich uvádí, že věří v nějakou blíže neurčenou vyšší moc. Co ty?

Je to matka příroda. Ta vždycky ví, na které straně chleba je máslo.

Často se setkáváme na hokejovém stadionu a fandíme HC Vítkovice. Mezi umělci bývá často sport úplně stranou zájmu nebo

Robert Finta (Nick Carraway), Jan Fišar (Pan Gatz) v inscenaci VELKÝ GATSBY Foto Radovan Štátný

Robert Finta (Nero) v inscenaci QUO VADIS Foto Radovan Štátný

v jakémsi opovržení. Co tě na něm zajímá? Holduješ i jiným sportům? A jsi jen divák, nebo to taky někde zkoušíš?

Žádný sport nedělám. Pokud to není pro zábavu. Pro zábavu udělám cokoli. A myslím, že se shodneme na tom, že všechna ta atmosféra, napětí, emoce při sportu mají hodně společného s tím, co děláme my. Třeba právě hokej je, stejně jako divadlo, týmová práce. A je úžasný. Stejně jako divadlo.

Tvůj partner v inscenaci Doktor Faustus, představitel titulní role František Strnad, byl „zamlada“ docela úspěšným atletem. Kdyby sis mohl vybrat, který sport by tě zajímal? A proč?

Běh. To už není tak záživné na sledování, ale určitě běhání. Bavilo mě už dávno. Když jsem byl ještě mladší, než jsem teď, tak jsem pořád někam utíkal. Utíkal jsem ke stolu s jídlem, ven, před staršími, před silnějšími, před modrou houkačkou, za děvčetem, od děvčete. A pak jsem měl zase hlad a celé se to opakovalo.

Necítíš tady slaninu?

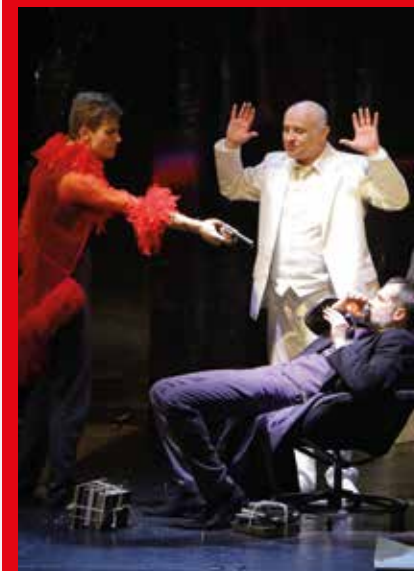
Ne, ale moc rád bych.

Tak díky za rozhovor.

(piv)

ROK REGIONÁLNÍCH DIVADEL

Nový projekt České televize *Rok regionálních divadel*, který vzniká ve spolupráci s Asociací profesionálních divadel České republiky, se zaměří na to nejzajímavější, co v současnosti nabízí divadla v českých a moravských regionech.

V Národním divadle moravskoslezském byla vybrána derniéra inscenace *Doktor Faustus*, která se uskuteční 11. května 2016 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona a ze které bude pořízen i televizní záznam.

Před samotným představením bude ve foyeru Divadla Jiřího Myrona v čase od 17.00 do 18.30 hodin probíhat odpoledne pro veřejnost s Českou televizí. Návštěvníci budou moci vidět práci s kamerou, prohlédnout si kostýmy z divadelních inscenací a televizních filmů či se zúčastnit besedy na téma: Jak vzniká divadelní představení, jak se tvoří jeho televizní záznam.

Více informací na www.ndm.cz

NORSKÁ NÁVŠTĚVA V OSTRAVĚ

Ve dnech 16.–19. března za námi do Ostravy přijela dlouho očekávána návštěva z Osla, autor norského dramatu *Lesík* Jesper Halle. K příležitosti jeho pobytu tady u nás jsme pro vás připravili dvě mimořádné akce, z nichž vám přinášíme krátkou reportáž.

Ve středu 16. března jste mohli Jespera spatřit na autorském večeru nazvaném *S Lesíkem do Lesa*, který se odehrával ve sklepním prostoru Absintového klubu Les. Českým průvodcem večera byl ředitel Jiří Nekvasil, který zpovídal Jespera Halleho jak ohledně norského divadla a tamní dramatické tvorby obecně, tak ohledně jeho vlastního přístupu k psaní, osobních témat a samotné potřeby začít o něčem psát, to vše za asistence Jesperovy pravé ruky a druhého hlasu, tlumočnice Andrey Hoffmannové. Během večera zaznělo i několik ukázek z autorské tvorby Jespera Halleho, ať už to byly ukázky reprodukováné, v případě české inscenace rozhlasové hry *Muž činu*, nebo v případě *Lesíku* ukázky živé v podání našich herců Ivana Dejmla a Petry Lorencové, která se společně s autorem a dramaturgyní Sylvíí Rubenovou pustila do česko-norského dialogu.

V pátek 18. března jsme v Divadle Antonína Dvořáka odehráli představení *Lesíku*, kvůli němuž sem Jesper Halle přijel především, a představení jsme obohatili debatou s autorem a účinkujícími herci. Všichni, kdo nestačili vyzpovídat Jespera přímo v Lese, měli možnost položit mu svoji otázku v sále Divadla Antonína Dvořáka. Sic nám opět neprozradil, kdo zabil Julii Nilsenovou (to se z něj naši herci snažili vypáčit už v průběhu středečního večera), neb jak on sám říká, „mám na to několik teorií“, ale velice nás potěšil svou

nadšenou reakcí na naše představení, jež bylo dle jeho vlastních slov „jedno z nejlepších zpracování, které viděl“. Po diskusi s diváky už nám nezbylo nic jiného, než poděkovat a rozloučit se nad sklenicí tradičního českého moku. Naštěstí ne na dlouho, neb vzájemné shledání nás čeká již v druhé polovině dubna přímo v Oslu!

OSTRAVSKÁ NÁVŠTĚVA
V NORSKU A V PRAZE

Na velkou výpravu na sever se vydáváme 20. dubna, abychom inscenaci *Lesíku* představili

domácímu norskému publiku (včetně v Norsku zdomácnělých Čechů). V pátek 22. a v sobotu 23. dubna odehrajeme náš *Lesík* na studiové scéně norského Národního divadla, čímž se v Oslu bude *Lesík* hrát na scéně profesionálního divadla vůbec poprvé!

O něco menší výprava nás bude čekat i v měsíci následujícím. Ve dnech 12.–15. května bude v Praze již po dvacáté probíhat mezinárodní knižní veletrh a literární festival SVĚT KNIHY, jenž se letos speciálně zaměřuje na severské země a fenomén krimi. Součástí doprovodného programu festivalu tak v neděli 15. května bude představení *Lesíku*, jež se odehraje v 18 hodin v pražském Divadle Archa a jemuž bude od 17 hodin v kavárně divadla předcházet debata na téma norského dramatu a divadla s norskými tvůrci inscenace či překladateli z norštiny a do norštiny. (sr)

Podpořeno grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska

Pod záštitou velvyslankyně Norského království paní Siri Ellen Sletner

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2015/2016

Současný balet na hudební koláž z děl skladatelů 19. a 20. století

CHAPLIN

Choreografie a režie: Mario Schröder
Choreografické nastudování: Roman Slomski
Isis Calil de Albuquerque

Česká premiéra 19. listopadu 2015
v Divadle Jiřího Myrona

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809–1847)
SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Baletní komedie podle Williama Shakespeara
Choreografie a režie: Youri Vámos
Choreografické nastudování: Joyce Cuoco,
Filip Veverka

Hudební nastudování: Ondřej Vrabec
Premiéry 5. a 7. května 2016
v Divadle Antonína Dvořáka

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ
Skřítkové Puk (Giordano Bozza) a Robin (Sergio Méndez Romero)
Foto Tamara Černá – SofiG

Balet NDM je na Facebooku:
Balet Národního divadla moravskoslezského

REPERTOÁR BALETU (KVĚTEN – ČERVEN 2016)

Felix Mendelssohn-Bartholdy
SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ
 Choreografie a režie: Youri Vámos
 Dirigent: Jan Šrubař / Ondřej Vrabec
5. 5. (18.30) – premiéra,
7. 5. (18.30) – druhá premiéra,
11. 5. (18.30), 19. 5. (18.30), 31. 5. (18.30)

Johann Sebastian Bach & Carl Orff
BAROCCO & CARMINA BURANA
 Choreografie: Jacek Przybyłowicz (Barocco),
 Youri Vámos (Carmina burana)
 Dirigent: Marek Prášil / Adam Sedlický
18. 5. (18.30), 4. 6. (18.30) – derniéra,
17. 6. (21.00) – Smetanova Litomyšl

Sergej Prokofjev
POPELKA
 Choreografie: Paul Chalmer
 Dirigent: Jakub Klecker / Jan Šrubař
26. 5. (18.30)

Současný balet na hudební koláž
 z děl skladatelů 19. a 20. století
CHAPLIN
 Choreografie: Mario Schröder
10. 6. (18.30)

Petr Iljič Čajkovskij
LABUTÍ JEZERO
 Choreografie: Igor Vejsada podle Maria Petipy
 Dirigent: Tomáš Brauner / Marek Prášil
21. 6. (18.30), 22. 6. (18.30)

ÚVODY K BALETNÍM INSCENACÍM!

U inscenací *Sen noci svatojánské*,
Barocco & Carmina burana,
Popelka a *Chaplin* se můžete těšit
 na dramaturgické úvody, které jsou
 součástí každého představení.
 Dramaturgické úvody Vám přinesou
 spoustu zajímavých informací,
 ať už ze zákulisí inscenace,
 nebo z historie baletu.

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFKY BALETU

Vážení a milí diváci,

v nejerotičtější Shakespearově komedii *Sen noci svatojánské* je obsaženo mnoho poselství a jak uvádí choreograf Youri Vámos – je to příběh kohokoliv z nás.

Přijďte se podívat, jak skřítkové Puk s Robinem, kteří probouzejí instinkty a dávají do pohybu mechanismus světa, vysvobodí dvojici milenců z prokletí této letní noci. Zda je to osvobození trvalé a hlad všech zúčastněných po lásce bude natrvalo šťastně nasycen, zůstává otázkou.

To vše ve spojení s Mendelssohnovou romantickou hudbou orchestru opery NDM s dirigentem Ondřejem Vrabcem.

NENECHTE SI UJÍT pouze 5 představení v květnu do konce sezóny – 5. 5., 7. 5., 11. 5., 19. 5. a 31. 5. 2016 v Divadle Antonína Dvořáka.

Vaše

Lenka Dřimalová

Tip Lenky Dřimalové na měsíc červen:
**CHAPLIN – život slavného herce, všestranného
 filmového tvůrce a také úspěšného skladatele byl plný
 podnětných peripetií a zvratů...**

10. 6. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona
 Na fotografii v popředí Koki Nishioka jako Chaplin, Amelia Waller jako Tulák a Barbora Šulcová

Foto Martin Popelář

UVEDLI JSME

MEZINÁRODNÍ GALA

Třetí ročník mezinárodního galakonzertu se konal za účasti hostů zahraničních národních divadel z Polska a Nizozemska. Českou republiku reprezentovalo Národní divadlo v Praze, soubor DEKKADANCERS a samozřejmě do-
 mácí Národní divadlo moravskoslezské – také v mezinárodním zastoupení! Představení se uskutečnilo pod záštitou Generálního konzula Polské republiky v Ostravě pana Janusze Bilského.

„Téměř po roce se 27. února 2016 v Divadle Antonína Dvořáka v Ostravě opět uskutečnilo Mezinárodní gala s příslibem různorodých ukázek z děl klasického i moderního tanečního repertoáru. Hostující umělci zastupovali nejen českou scénu, ale rovněž to nejlepší z polského a nizozemského tance.

A bylo se skutečně na co dívat. Program

stavěl na pestrosti, nejen co se týče tanečních stylů, ale také nálady a témat jednotlivých choreografií – počínaje pohádkovými pas de deux z klasických baletů, přes vážně laděné současné či neoklasické kusy až po „prvoplánově“ vtipné etudy, které si na nic nehrály a doháněly obecenstvo k slzám smíchu. (...)

Ostravské baletní gala tedy rozhodně splnilo svůj účel. Přineslo obecenstvu kvalitní tuzemský i zahraniční tanec a ukázalo, že soubor Národního divadla moravskoslezského se rozhodně neztratí. Ať už tento program přilákal do divadla milovníky tance, nebo diváky tancem zcela „nepolíbené“, v každém případě se jedná o velmi pozitivní krok ke kultivaci severomoravského uměleckého prostředí.“

Tereza Cigánková: Mezinárodní gala v Ostravě – Špičkový tanec v mnoha podobách
www.tanecniaktuality.cz

Nikola Márová a Michal Štípa (SPARTAKUS)
 Foto Martin Popelář

Edo Wijnen a Suzanna Kaic (MINOS)
 Foto Martin Popelář

Mai Kageyama a Maksim Voitil (SPÍČÍ KRASAVICE)
 Foto Martin Popelář

V popředí Koki Nishioka a Ayuka Nitta (LABUTÍ JEZERO)

Foto Martin Popelář

Felix Mendelssohn-Bartholdy

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Baletní komedie podle Williama Shakespeara

Choreografie a režie	Youri Vámos
Choreografické nastudování	Joyce Cuoco
Hudební nastudování	Ondřej Vrabec
Dirigent	Jan Šrubař / Ondřej Vrabec
Scéna	Pavol Andraško
Kostýmy	Anna Kontek
Světelný design	Klaus Günter Gärditz
Osoby a obsazení:	
Oberon	Stefano Pietragalla
Titanie	Olga Borisová-Pračíková / Barbora Vašků
	Kaufmannová
Puk	Giordano Bozza
Robin	Sergio Méndez Romero
Helena	Chiara Lo Piparo / Shino Sakurado
Hermie	Ayuka Nitta / Brigida Pereira Neves
Lysandr	Rei Masatomi / Koki Nishioka
Demetrius	Macbeth Konstantin Kaněra
Klubko (tkadlec) / Osel / Pyramus, cyklista	Stéphane Aubry
Píšťala (měchař) / Thisbé	Patrick Ulman
Hubička (dráteník) / Režisér, Thisbin otec	Michal Bublík
Střízlík (krejč) / Thisbina matka	Rodion Zelenkov
Fortel (truhlář) / Pes	Matthias Kastl
Poříz (tesař) / Hostinský	Rei Masatomi
Theseus, ženich	Stefano Pietragalla
Hippolyta, nevěsta	Olga Borisová-Pračíková / Barbora Vašků
	Kaufmannová

Dále účinkuje soubor baletu NDM a Operní studio NDM pod vedením Lenky Živocké

Hraje orchestr opery NDM – koncertní mistři Vladimír Liberda a Lucie Staňková

Doporučeno dětem od 14 let

Premiéry 5. a 7. května 2016 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Reprízy 11. 5. (18.30), 19. 5. (18.30) a 31. 5. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

ZA VŠÍM HLEDEJ NOVERRA

Na počátek května jsme v našem baletním souboru připravili shakespearovskou inscenaci *Sen noci svatojánské*. Veřejná hlavní zkouška se stala součástí oslavy Mezinárodního dne tance, který je každoroční připomínkou dne, kdy se narodil legendární francouzský choreograf Jean-Georges Noverre (29. dubna 1727 – 19. října 1810).

Noverre byl odvážným reformátorem a je dnes všeobecně považován za tvůrce dějového baletu. Je také dobře známo, že Noverrova práce je přímo spojena s uvedením shakespearovských témat do oblasti tanečního umění. Jeho adaptace *Antonia a Kleopatra* sklízí úspěchy na světových jevištích již 250 let.

Důležitou inspirací bylo Noverrovi umění anglického herce Davida Garricka, který jej v roce 1755 pozval do Londýna a který jej také obdařil obdivným titulem „**Shakespeare baletu**“, i když v té době sotva mohl předpokládat, jak zásadním způsobem Noverrův přístup ovlivní taneční umění následujících staletí.

Vedle nejslavnějších Shakespearových tragédií – *Romea a Julie*, *Hamleta*, *Macbetha*, *Othella*, které taneční tvůrce lákají ke zpracování, *Sen noci svatojánské* zůstává poněkud složitým úkolem díky své komplikované dějové linii. Přesto se k této hře choreografové navracejí. Zejména proto, že svou romantickou, pohádkovou atmosférou otevírá široké pole pro tvůrčí práci. (Id)

Jean-Georges Noverre Foto archiv NDM

MENDELSSOHNŮV SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Při svatebních obřadech se hrají nejčastěji dva svatební pochody – Wagnerův (z opery *Lohengrin*) a Mendelssohnův ze scénické hudby k Shakespearovu *Snu noci svatojánské*.

Hudbu k této komedii složil Felix Mendelssohn-Bartholdy jen několik let před svou předčasnou smrtí – a při premiéře v Postupimi v roce 1843 sklídila obrovský úspěch. Ten ji ostatně neopustil do dnešních dní: kromě „nesmrtel-

ného“ svatebního pochodu neztrácí na své popularitě ani předehra ke *Snu* a další části této slavné skladby.

O tom, že se bytostnému romantiku Mendelssohnovi povedlo vynikajícím způsobem hudebně vystihnout Shakespearovu hru, svědčí také skutečnost, že si jeho partituru opakovaně vybrali a vybírají pro své autorské balety slavní choreografové. Po Mariusi Petipovi, Georgi Balanchinovi, Fredericku Ashtonovi či Johnu Neumeierovi se pro Mendelssohnův romantický *Sen noci svatojánské* rozhodl i host ostravského baletu Youri Vámos.

Felix Mendelssohn-Bartholdy Foto archiv NDM

Co je důvodem obrovské popularity této skladby? Muzikolog Jiří Šafařík o Mendelssohnovi-Bartholdym napsal: „**Jeho hudba připomíná svou melodickou vlahostí, bezproblémovým půvabem a elegancí rozkvetlou májovou noc.**“

Asi bychom nenašli lepší pozvánku na májovou baletní premiéru Národního divadla moravskoslezského... (pb)

OTÁZKY PRO CHOREOGRAFA YOURIHO VÁMOSE

Jsi považován za jednoho z několika předních evropských choreografů, kteří jsou zárukou „přežítí“ klasických celovečerních baletů. Na svém kontě máš několik baletů podle Shakespeara – Zkrocení zlé ženy, Romeo a Julie, Othello a Sen noci svatojánské. V čem je příběh Snu noci svatojánské jiný, inspiroval tě více než jiné příběhy podle Shakespeara?

U všech jmenovaných děl se jedná o vztahy v různém věku, v extrémních situacích a různém prostředí. Přirozeně je k tomu ideálně předurčeno

Choreograf Youri Vámos během zkoušek baletu SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ Foto Martin Popelář

baletní ztvárnění. K tomu zkomponovaná hudba je hnací silou k zvládnutí této výzvy. V téhle komedii mě fascinovalo, s jakou lehkostí a sarkasmem se nahlíží na problémy.

V původním textu Shakespeara se stále hledají nové nebo skryté významy a hledá se vhodný způsob, jak přiblížit klíčové postavy a jejich příběh současnému publiku. Tanec má však jiné možnosti – zapůsobí na naše smysly, city a především fantazii. V čem může být tvůj balet působivější a srozumitelnější než „verbální zpracování“?

Všechna díla od W. Shakespeara jsou hodně rozmanitá a *Sen noci svatojánské* je obzvlášť těžkým interpretačním oříškem. Potřebuji mnoho času si vše ujasnit. Jistě je nepředstavitelné spoustu míst realizovat beze slov srozumitelným způsobem. Právě to je tou největší výzvou pro choreograf! Pokud by se nedalo tohle drama přenést do naší doby, nebylo by to žádné mistrovské dílo. Nikdo nechce být a ani nebude lepším než Shakespeare. Moc rád bych ale jeho umělecké poselství prezentoval ve svém baletu.

Choreograf Frederic Ashton zjednodušil zápletku tím, že vyškrtl postavy Thésea a Hippolyty. Rozumím tomu dobře, že ty jsi postavu Thésea a Hippolyty nevyškrtl, ale spojil do jedné postavy s Oberonem a Titánií? Co tě vedlo k propojení těchto dvou dvojic?

Propojení těchto postav je pro mě samozřejmé.

Hádka Oberona s Titánií je často předvedena na jevišti přímo a má klíčový význam pro vývoj zápletky Snu – všechny metamorfózy lidských vztahů i převrácenost hodnot a světa pramení z této disharmonie. Jaký dáváš význam hádce ve své režii ty?

Láska bývá ne vždy bezvadná, romantická, harmonická a nevinná. To nikdo nezpochybňuje

a každý člověk si myslí, že umí vést konflikty až k tragédiím. V nejlepším případě bývá zesměšněn a to je to, co jsem chtěl vyjádřit tímto dílem.

Ve tvé choreografii dojde k prolnutí zamilovaných párů s vládci lesní říše i se spolkem řemeslníků, nebo striktně odděluješ tyto světy?

Oba tyto světy jsou navzájem dobře propojeny. Je to jenom takové divadelní východisko, jak neukazovat přímo prstem na nás, ale jak ličit děj účinně a s elegancí. Oberon se dotkne (v myšlenkách) spících milenců. V umění bývá často poukazováno na to, na co myslíme. Mimochodem, tato scéna není od Shakespeara. Tímto ho prosím o prominutí. (Id)

SLOVO KOSTÝMNÍ VÝTVARNICE ANNY KONTEK

Děj *Snu noci svatojánské* je složitý a má hodně událostí. V komedii jsou obsaženy **rozičné světy – svět vládců lesní říše a svět antického Řecka**, který je choreografem zasazen do současnosti. Také **šest řemeslníků, herců-amatérů**, kteří ve svatojánské noci zpodobňují velkou lásku Pyrama a Thisby, dávný příběh, který inspiroval Shakespeara k napsání *Romea a Julie*.

Zkoušení kostýmů s výtvarnicí Annou Kontek Foto archiv NDM

První svět představuje kouzelná, magická příroda zprostředkovaná Oberonem a Titánií, ve které žijí elfové, skřítkové a víly. Vtipný darebák Puk vystupuje ve dvou postavách – Puka a Robina. Kostýmy se svým ražením podobají přírodě, je zde hodně florálních či listnatých motivů a vzorů, které připomínají motýlí křídla. Nechci je však romantizovat, proto hledám alternativní způsoby vyjádření a dávám jim současný vzhled, například těla tanečníků bude zdobit tetování.

Ve druhém světě se vyskytují mladí lidé – Helena, Hermie, Lysandr, Demetrius a jejich vrstevníci, dívky a kluci, kteří v lese oslavují svatojánskou noc, tancují a zaobírají se milostnými záležitostmi. Kostýmy podtrhují jejich mládí, modernost a odrážejí dobu, do které choreograf balet umístil.

Na vzhledu kostýmů řemeslníků se rovněž projevuje vliv svobody a fantazie hippies a také český venkovský folklor. (Id)

Z HISTORIE BALETU NDM

V baletní podobě dorazil *Sen noci svatojánské* do Ostravy v roce 1988. Premiéra sice nebyla na svatojánský večer, ale byla jiného dne, který je rovněž spojován s nejrůznějšími kouzly, v předvečer prvomájového dne. A lze říci, že ostravské diváky skutečně okouzila. Na repertoáru se udržela čtyři roky. Skladatel Václav Trojan toto své dílo velmi miloval, léta se zabýval myšlenkou na jeho zkomponování. Vzpomínám si, že když jsme v Ostravě v sedmdesátých letech zkoušeli jeho hudební adaptaci Tylovy *Paní Marjánky*, v rozhovorech se stále ke *Snu noci svatojánské* vracel. (...)

Neodmyslitelnou součástí bylo výtečné výtvarné řešení Aleny Hoblové, současně rovněž spoluautorky libreta. Luboš Ogoun se ovšem vždy, pokud inscenoval své starší tituly, snažil maximálně využít dispozic konkrétních tanečnic a tanečníků. Bylo tomu tak i u ostravského *Snu*. Dodnes si vzpomínám především na brilantního komického Klubka v podání Jindřicha Šimka, výtečný pár Oberona a Titanie v interpretaci Ctirada Ondráčka a Libuše Kuklové stejně jako na akrobatického Puka Libora Bernklauba. (mw)

Libuše Kuklová (Titanie, královna elfů) v inscenaci SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ z roku 1988 Foto Josef Hradil

Demisólistu **Sergia Méndeze Romera** jste v letošní sezóně určitě zaznamenali v baletu *Chaplin* v roli Charlieho Chaplina. Sergio ale exceluje také v baletu *Louskáček*, kde tančí titulní roli, nebo v inscenaci *Popelka* – za roli Prince získal dokonce širší nominaci na Cenu Thálie 2015.

V letošní sezóně také bude tančit v premiéře inscenace *Sen noci svatojánské*. V současné době se připravuje na roli Robina.

Měl jsi možnost zúčastnit se letních kurzů pořádaných v Chicagu Akademii Roberta Joffreyho, zakladatele jednoho z nejlepších amerických souborů – The Joffrey Ballet. Prozrad' nám něco o této akademii a jakou zkušenost jsi tam získal?

Osobně si myslím, že Joffreyho baletní akademie je skvělé místo, kde můžete tančit různé druhy tanců. Jako tanečník se vždy snažím najít místo, kde mohu tančit různé styly, protože si myslím, že se tak tanečník může stát všestranným a obohatí ho to. Také jsem tam cítil opravdovou výzvu díky choreografiím, na kterých jsme s pedagogy pracovali. Takže dnes jako profesionální tanečník pohlížím na Joffreyho baletní akademii jako na velmi dobré místo pro růst, kde můžete zakusit něco nového, ale přesto se naučit taneční techniku velmi přísným způsobem.

Získal jsi několik ocenění na různých mezinárodních baletních soutěžích ve Španělsku a Portugalsku. Které ceny si nejvíce vážíš?

Myslím, že z poslední soutěže, kterou jsem absolvoval (Soutěž Roseta Mauri), protože když jsem se jí účastnil, právě jsem dokončil školu. Neměl jsem práci, takže jsem tam šel, abych potkal někoho, kdo by mi pomohl, nebo abych získal stipendium na další studium jinde. Pamatuji si, že to byla náročná soutěž po tři dny, a jeviště mělo velký sklon, takže to bylo pro všechny tanečníky velmi náročné. Když jsem nakonec soutěž vyhrál, potkal jsem Angela Corella a ten mi nabídl smlouvu na malé turné s jeho souborem v Argentině, což byla naprosto úžasná zkušenost, a také jsem vyhrál velké peníze, které mi umožnily vycestovat do USA a studovat na Joffreyho baletní akademii. Takže ano, tahle soutěž mi dala možnost začít profesionální kariéru a hodně cestovat po světě.

Tančit balet o Chaplinově životě bylo největším zážitkem v mé kariéře

Co tě přivedlo ze souboru Teatrul de balet Sibiu v Rumunsku do NDM? Jaké jsou rozdíly mezi soubory?

Teatrul de balet Sibiu byl mým prvním souborem s profesionální plnou smlouvou a mám s ním jako tanečník velice milou zkušenost, ale tehdejší podmínky, které nabízeli tanečníkům, nebyly dobré, a také jsem chtěl tančit jiné styly a pracovat v prostředí, kde bych mohl růst osobně i jako tanečník. Měl jsem štěstí, že jsem potkal Gordanu Bozzu, tanečníka z Ostravy, a ten mi řekl, že soubor potřebuje kluky. Ostrava je podle mě jiná než to, co jsem zažil v Sibiu, tady pracujeme v národním divadle, ve skvělém prostředí, náš repertoár je velmi různorodý, máme možnost tančit s úžasnými choreografy a učit se od skvělých učitelů. Celkově se cítím lépe s tím, jak to funguje tady než v Rumunsku.

Která role v Ostravě je ti nejbližší a která tě nejvíce ovlivnila?

Nejbližší rolí je pro mě Princ z *Popelky*, postava Prince v této inscenaci v nádherné choreografii Paula Chalmersa mi dává při tančení volnost. Myslím, že je to role, která dokáže odkrýt velkou část toho, jaký jsem tanečník. Ale role, která mě nejvíce ovlivnila, je Charlie Chaplin. Myslím, že tato role mě opravdu posunula a změnila, jedná se o skutečnou výzvu po stránce mentální, fyzické i emocionální. V době přípravy, kdy tady byl choreograf, jsem měl těžce namožená záda, takže jsem nemohl tančit premiéru, a byl jsem mimo jeviště dva měsíce, a proto jsem měl čas udělat si velký průzkum o Chaplinovi – kým byl..., jeho filmy..., filmy o jeho životě..., tudíž jsem se s ním určitým způsobem sblížil. Byl inspirující postavou a pro mě jedním z největších komiků. Poté, co jsem se zotavil ze zranění, jsem měl možnost tuto

Sergio Méndez Romero (Princ) v POPELCE
Foto Martin Popelář

Sergio Méndez Romero (Chaplin) během zkoušení inscenace CHAPLIN
Foto Martin Popelář

rolí tančit. Tančit balet o Chaplinově životě bylo největším zážitkem v mé kariéře.

Jak dlouho chceš v Ostravě „vydržet“? Máš nějaké další sny, co se angažmá týče? Nepočítáš s tím, že by ses někdy vrátil domů?

To je těžká otázka, hmm, nevím. No, myslím, že nikdo nemůže říct, jak dlouho tady zůstanu, teď jsem opravdu šťastný, Ostrava je pro mě nyní ideálním místem, takže tu chci přistát pár let být, ale nikdo nemůže předvídat budoucnost.

Ano, mám velké sny, tak jako asi každý, obdivuji anglický Královský balet a chtěl bych pracovat s nejlepšími soubory a nejlepšími choreografy, ale kdo by nechtěl? Nyní se soustředím na svou práci zde. Mám v Ostravě skvělou příležitost a je to sen, který si plním.

Ne, v této chvíli neuvažuji, že bych se vrátil zpět domů, ve Španělsku není ekonomická situace a situace pro tanečníky vůbec dobrá, miluji svou zemi, ale také miluji být mimo ni a myslím, že to může více obohatit mou kariéru.

Jako Španěl jsi jistě formován prostředím, odkud pocházíš. Jak se ti podařilo začlenit se do souboru, a dokonce si tady najít českou partnerku? Co česká mentalita, jak bys ji charakterizoval?

Myslím, že díky tomu, že jsem otevřený člověk, pro mě není těžké zapadnout do nového prostředí. V souboru jsme jako velká rodina, je zde mnoho mladých lidí. Kvůli své profesi hodně cestuji, takže rád poznávám nová místa a setkávám různé lidi z různých zemí. A ano, našel jsem si českou přítelkyni, rovněž tanečnici ze souboru. Na začátku, když jsme se potkali, byla komunikace opravdu těžká, skoro nemluvila anglicky a já vůbec česky,

ale nyní se nám daří si navzájem jazykově pomáhat a ona mě učí o českých tradicích a kultuře, která je docela odlišná od té španělské. Řekl bych, že Češi jsou klidnější než Španělé a život zde začíná velmi brzy a končí opravdu brzy, což byl pro mě ze začátku velký šok. Ale mám moc rád české jídlo.

Jak vnímáš kolektiv a soubor v Ostravě?

Během tří let, co tady jsem, se soubor hodně změnil, nyní máme mnoho nových tanečníků, ale podle mého názoru jde soubor správným směrem. Máme teď skvělý repertoár od nejmmodernějšího po *Labutí jezero*, máme opravdu talentované tanečnice, mladé i ne už tak mladé, velice příjemné prostředí na práci a rozvoj toho nejlepšího, co ve vás je, a kompletní skupinu pedagogů a baletních mistrů, kteří učí různými způsoby. Celkově soubor vnímám jako velmi příjemnou mladou skupinu, která roste, a doufám, že budeme tímto způsobem pokračovat, protože tak v budoucnu uvidíme skvělé výsledky.

Po jakých rolích a choreografiích teď toužíš?

V našem repertoáru bych si chtěl zatančit prince Siegfrieda z *Labutího jezera*, který je mou oblíbenou rolí, také bych chtěl tančit balety, jako je *Manon* nebo *Evžen Oněgin*, a něco v charakteru jako *Don Quijote* a něco více v současném

tanečním stylu. Líbí se mi Ohad Naharin, Wiliam Forsythe nebo Wayn McGregor.

Jak se ti zamlouvá role Robina ve *Snu noci svatojánské*? Líbí se ti hrát komediální role a jaký je tvůj smysl pro humor?

Moc se mi líbí hrát Robina, je to zábavné, technické a pro mě něco nového. V baletu se Robin s Pukem, kterého hraje Gordano Bozza, neustále pohybují a dělají si ze všeho legraci, takže hrát tuhle roli s mým nejlepším přítelem vše ulehčuje, rád si děláme legraci a je moc milé ji dělat i na jevišti.

Rád hraji komické role, rád tvrdě pracuji ve studiu, ale musí to být i zábava. Miluji tuhle profesi, takže je vždy hezké, když se u tance můžete bavit.

Řekl bych, že mám rád inteligentní humor, ale také se zasměji i velmi jednoduchým vtipům, obecně lze říci, že humor je v mém životě důležitý, s úsměvem vypadá v životě vše lépe.

Prozrad' něco ze svého soukromí, co máš rád kromě baletu?

Velice rád čtu a sleduji filmy, ale také jsem se v posledních měsících projevil jako kuchař, miluji vaření, cítím se naplněný, když vařím. Také rád trávím čas se svými nejlepšími přáteli, chodím ven a tak podobně.

KDO JE SERGIO MÉNDEZ ROMERO

Narodil se ve španělském Madridu, kde také v letech 2007–2012 vystudoval taneční konzervatoř (Conservatorio Profesional de Danza Carmen Amaya). Absolvoval půlměsíční stáž v John Cranko Schule ve Stuttgartu (2012) a stáž v Joffrey Ballet School v New Yorku (2013). V letech 2012 a 2013 vyhrál dvě španělské mezinárodní taneční soutěže, díky tomu hostoval mj. na baletním gala v Bavorské státní opeře. V sezóně 2013/2014 byl demisólistou Divadla baletu v rumunském Sibiu (Teatrul de balet Sibiu) a na jaře 2014 získal angažmá v baletu Národního divadla moravskoslezského.

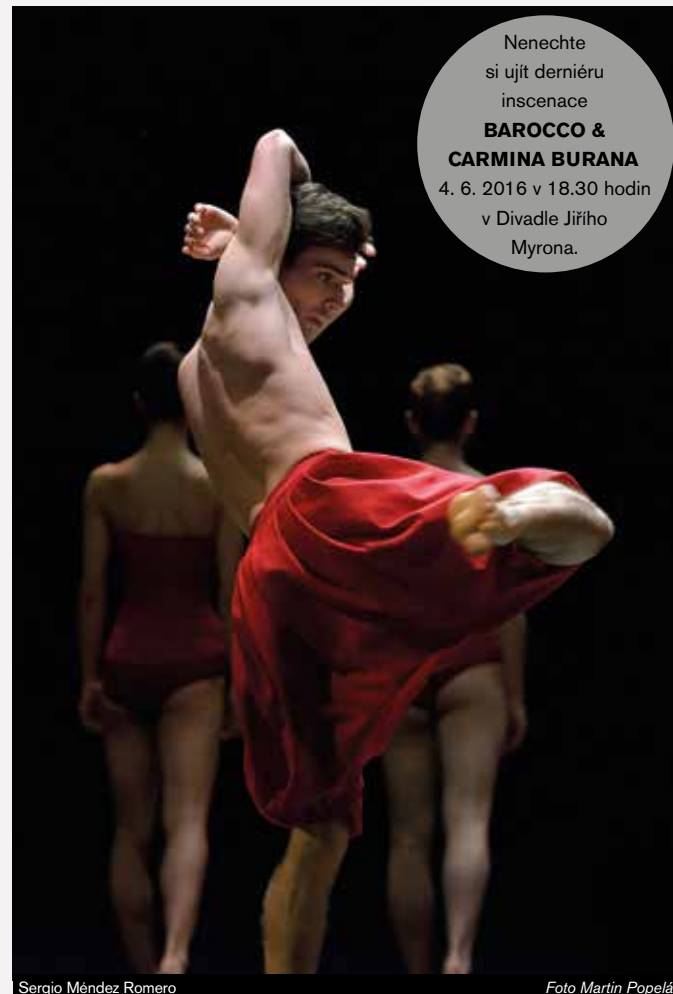
Jaké tři přání bys Sergio měl, kdybych byla kouzelná ryбка? ☺

Myslím, že bych si přál zdraví pro sebe a své blízké, být po celý život šťastný, zní to hloupě, ale být šťastným je jednou z nejdůležitějších věcí v životě, a za třetí bych chtěl být vyšší. (smích)

Děkuji za rozhovor!

(ld)

INZERCE

Sergio Méndez Romero
Foto Martin Popelář

klia
květinové studio

Hlučín
Ostravská 7, 747 01 Hlučín

Avion Shopping park
Rudná 3114/114,
730 30 Ostrava

www.studioklia.cz

ZEMŘEL MISTR TANEČNÍHO UMĚNÍ
PAVEL ŠMOK

S velkým zármutkem a lítostí oznamujeme, že ve věku 88 let zemřel v pondělí 4. dubna 2016 fenomenální choreograf, pedagog, režisér, zakladatel a dlouholetý umělecký šéf Pražského komorního baletu, mistr Pavel Šmok.

Pavel Šmok

Foto archiv NDM

Pavel Šmok ovlivnil výrazně vývoj českého uměleckého tance 20. a 21. století; vedle vlastní rozsáhlé umělecké tvorby podporoval choreografické ambice tanečníků, s nimiž pracoval, a jako pedagog katedry tance Akademie múzických umění v Praze vychoval generaci českých choreografů. Jeho osobitý choreografický styl, jednoznačně rozpoznatelný, se stal v české choreografii svébytným fenoménem, ovlivňoval choreografické myšlení dalších českých choreografů a utvářel představu o české choreografii v zahraničí.

Těší nás, že stopa Pavla Šmoka zůstane navždy

Pavel Šmok na generální zkoušce v DJM Foto Martin Popelář

Barbora Vašková Kaufmannová, Barbora Šulcová, Jan Krejčíř (TRIO G MOLL) Foto Martin Popelář

Každý jednotlivý projev, ať jednotlivce nebo skupiny musí mít svou dramatickou funkčnost, chce-li dospět k svému uměleckému výrazu... Pohybem lze vyjádřit vnitřní prožitky, které se dají někdy těžko vystihnout slovem

Saša Machov

otištěna také v Ostravě. V letech 1960–1964 působil jako druhý choreograf vedle Emericha Gabzdyla v Ostravě. V listopadu 2013 měl v NDM premiéru baletní večer *Návraty domů* složený ze tří částí. Jednou z nich byla choreografie Pavla Šmoka *Trio g moll* na hudbu Bedřicha Smetany. Pavel Šmok získal od Národního divadla moravskoslezského na slavnostním setkání baletu 28. května 1995 Pamětní list NDM. (red)

SAŠA MACHOV (šéf baletu 1929–1934)
A JEHO OSTRAVSKÉ INTERMEZZO

Dne 23. června 2016 uplyne pětadesát let ode dne, kdy na následky sebevražedného pokusu zemřel Saša Machov, jeden ze zakladatelů moderního českého baletu. Legendární první představitelka Prokofjevovy Julie a Viktorky Zora Šemberová zhodnotila Sašu Machova takto: „Byl jediný z choreografů v mém životě, který dovedl využít všeho, co jsem byla schopna nabídnout. Když odešel, odešla s ním část mého interpretačního nitra, které už nikdo nepotřeboval.“

Jeho životní a umělecké osudy byly mimořádně dramatické, a ačkoli to není moc známé, Machov několik let působil i v ostravském divadle.

Nejlepší a nejdůkladnější znalec Machovova díla Vladimír Vašut shrnuje Machovovo ostravské působení následovně: „Ostrava, to jsou pořád ještě jen Machovovy tovaryšské Wanderjahre, tady ještě stále neskládal své mistrovské zkoušky. Talent, to ano, ten se musel výrazně jevit již tehdy. Talent interpretační, choreografický, pedagogický i organizační. Vždyť pracoval v Ostravě v nejhorších letech, kdy divadlo dnes a denně zápasilo o holou existenci. (...) Věřím rád, že zkonsoolidoval soubor a podstatně zvedl jeho technické a umělecké nívó, jsem si jist, že jeho choreografie měly vysokou úroveň, kulturu, nápady a vtip...“ (mw)

Igor Vejsada jako Madge v inscenaci LA SYLPHIDE

Foto Martin Popelář

Saša Machov z Obrazového almanachu 1932 Foto archiv NDM

IGOR VEJSADA SE LOUČÍ

Po dvaceti letech působení v NDM se s Ostravou loučí tanečník a choreograf, který odchází na pozici baletního mistra do Pražského komorního baletu. Během sedmnáctiletého období ve funkci šéfa baletu NDM vytvořil Igor Vejsada desítky úspěšných baletních inscenací včetně *The Beatles* a *The Doors*. V krátkém výčtu nesmí chybět také Dvořákovy *Requiem*, *Romeo a Julie*, *Coppélia* či inscenace *Sněhurka* a *sedm trpaslíků* určená dětským divákům. Igor Vejsada do Ostravy pozval mnoho světových umělců a proslulých baletních pedagogů, jmenujme alespoň Yehudit Arnon, Jeanne Solane, 420PEOPLE či Michaela Messerera. Asi nejsilnější pracovní i přátelské pouto ho pojí s předními světovými choreografy Ericem Trottierem a Philippem Tardem, s nimiž společně vytvořil baletní triptych *Zázrak v tichu*. Velký úspěch slavilo i speciální představení této inscenace mezi fontánami na Masarykově náměstí při zahájení dvou divadelních sezón. (mb)

opereta/
muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2015/2016

Richard Heuberger (1850–1914)
– Victor Léon (1858–1940)
– Heinrich von Waldberg (1862–1929)
PLES V OPEŘE

Paříž, o jaké se nám ani nesnilo
Překlad a úprava: Vladislav Hamšík
Jevištní úprava: Tomáš Vůjtek
Janka Ryšánek Schmiedtová
Hudební nastudování: Karol Kevický
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
Premiéry 17. a 19. prosince 2015
v Divadle Jiřího Myrona

Tim Rice (1944)
– Andrew Lloyd Webber (1948)
JESUS CHRIST SUPERSTAR
Rocková opera
České přebásnění: Michael Prostějovský
Režie: Jiří Nekvasil
Hudební nastudování: Jakub Židek
Premiéry 17. a 19. března 2016
v Divadle Jiřího Myrona

Jaroslav Dušek (1961) – Ondřej Smeykal (1975)
– Mario Buzzi (1974)
L2: BRÁNA ŽIVOTA!
Úzdravné operum
podle životního příběhu Clemense Kubyho
Režie: Jiří Nekvasil
Hudební nastudování: Marek Prášil
Světová premiéra 21. dubna, první repríza 23. dubna 2016
v Divadle Jiřího Myrona

L2: BRÁNA ŽIVOTA!
Juraj Čiernik (Clemens Kuby – Hlas), Jan Vlas (Clemens Kuby – Tělo),
Martin Gurbaľ (Hlavní chirurg), Peter Svetlík (Psycholog), Martina
Šnytová (Intuice)
Foto Martin Popelář

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:
Opereta/muzikál Národního divadla moravskoslezského

REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU (KVĚTEN – ČERVEN 2016)

Éva Pataki

EDITH A MARLENE

Režie: Janusz Klimsza

Hudební nastudování: Marek Prášil

Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil

3. 5. (18.30), 28. 5. (18.30), 29. 5. (18.30),
22. 6. (18.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber

JESUS CHRIST SUPERSTAR

Režie: Jiří Nekvasil

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

4. 5. (18.30), 7. 5. (18.30), 20. 5. (18.30),
24. 5. (18.30), 25. 5. (18.30), 27. 5. (18.30),
3. 6. (18.30), 14. 6. (18.30), 23. 6. (18.30)

Zdenek Merta – Jiří Žáček

PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA

Režie: Petr Gazdík

Původní scénická a režijní koncepce Městské
divadlo Brno, Stanislav Moša

Hudební nastudování: Marek Prášil

Dirigent: Marek Prášil / Adam Sedlický

6. 5. (18.30) – derniéra

Jule Styne – Bob Merrill – Isobel Lennart

FUNNY GIRL

Režie: Lumír Olšovský

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

9. 5. (18.30), 1. 6. (18.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber

EVITA

Režie: Petr Gazdík

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

12. 5. (18.30), 17. 5. (18.30), 24. 6. (18.30)

Richard Heuberger – Victor Léon

– Heinrich von Waldberg

PLES V OPEŘE

Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová

Hudební nastudování: Karol Kevický

Dirigent: Karol Kevický / Adam Sedlický

13. 5. (18.30), 11. 6. (18.30), 19. 6. (15.00)

Jaroslav Dušek – Ondřej Smeykal – Mario Buzzi

L2: BRÁNA ŽIVOTA!

Režie: Jiří Nekvasil

Hudební nastudování: Marek Prášil

Dirigent: Marek Prášil

14. 5. (18.30), 15. 5. (14.00), 15. 5. (18.30),
26. 6. (14.00), 26. 6. (18.30)

Andrew Lloyd Webber – Don Black

– Christopher Hampton

SUNSET BOULEVARD

Režie: Gabriela Petraková

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

21. 5. (18.30), 22. 5. (10.30), 8. 6. (18.30)

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFA OPERETY/MUZIKÁLU

Milí příznivci operety a muzikálu,

nevšední sezóna se pomalu chýlí ke svému závěru. Ptáte se, v čem byla tak zajímavá? Snad ve své pestrosti, s jakou jsme se Vám pokusili nabídnout co možná nejširší záběr z nepřeberného repertoáru hudebního divadla. Opereta, rocková opera i experimentální (ale přitom lákavé!) hudební divadlo a k tomu další hity našeho muzikálového programu. Máme jediné přání, aby se tato pestrost stala tou nejlepší pozvánkou k nám do divadla.

Budeme se na Vás těšit.

Patrick Frídrichovský

Patrick Frídrichovský

Tip Patricka Frídrichovského na měsíc květen a červen:

JESUS CHRIST SUPERSTAR – toto zcela nové nastudování završuje náročnou cestu souboru opereta/muzikál za moderním hudebním divadlem...

Reprízy 4. 5. (18.30), 7. 5. (18.30), 20. 5. (18.30), 24. 5. (18.30), 25. 5. (18.30), 27. 5. (18.30), 3. 6. (18.30), 14. 6. (18.30),
23. 6. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Na fotografii Lukáš Adam jako Jidáš Iskariotský a Lukáš Vlček jako Ježíš Kristus

Foto Martin Popelář

UVEDLI JSME

Jaroslav Dušek (1961) – Ondřej Smeykal (1975)

– Mario Buzzi (1974)

L2: BRÁNA ŽIVOTA!

Údrazvné operum

podle životního příběhu Clemense Kubyho

„Životní příběh spisovatele Clemense Kubyho, který před třiceti lety ochrnul po těžkém úrazu páteře a navzdory všem lékařským prognózám se mu podařilo uzdravit za pomoci meditací, se stal předlohou hudebního představení L2: Brána života!, které mělo ve čtvrtek premiéru v Národním divadle moravskoslezském. Světové premiéry díla českých autorů Jaroslava Duška, Ondřeje Smeykala a Maria Buzziho se spisovatel osobně účastnil.“ (...)

SLOVA CLEMENSE KUBYHO PO PREMIÉŘE

„Je to velmi statečné a velmi nápadité. V tuto chvíli bezprostředně po představení se mi těžko hovoří. Stalo se to před třiceti lety, ale jako by se teď všechno vrátilo, všechno jsem prožíval znovu. To představení trvalo osmdesát minut a byl v něm celý rok mého života. Nemohu říci nic jiného, než že všichni byli skvělí. Představitel role ztvárňující mé tělo (Jan Vlas, pozn. aut.) byl skvělý, představitelka Intuice (Martina Šnytová, pozn. aut.) také, hudba i všechny pěvecké výkony, prostě bylo to úžasné.“

Ladislav Vrchovský: Dojatý Clemens Kuby po ostravské premiéře Brány života: Jako bych všechno prožíval znovu
www.ostravan.cz

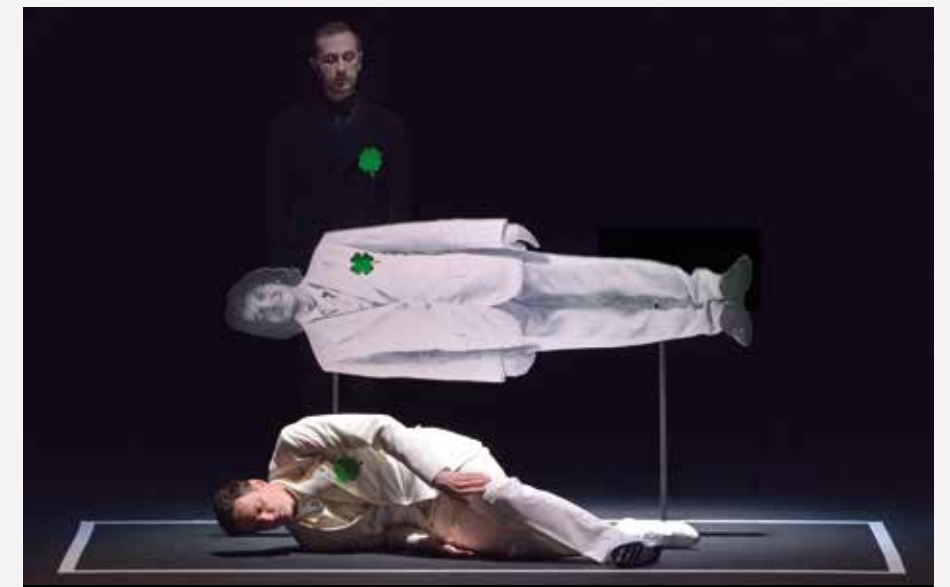
Projekt vznikl za finanční podpory Státního fondu kultury České republiky a je podpořen NADACÍ ŽIVOT UMĚLCE

Státní fond kultury ČR

NADACE
ŽIVOT
UMĚLCE

Juraj Čiernik (Clemens Kuby – Hlas), Jan Vlas (Clemens Kuby – Tělo)

Foto Martin Popelář

Dojatý Clemens Kuby po premiéře

Foto Martin Popelář

Sborová scéna

Foto Martin Popelář

V neděli 18. září 2016 se na jevišti Divadla Jiřího Myrona v obnovené premiéře znovu vrátí velmi úspěšný muzikál Tima Rice a Andrewa Lloyda Webbera *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*. Divákům vypravuje biblický příběh o starozákonním patriarchovi Jákobovi a jeho dvanácti synech. Titulním hrdinou muzikálu je Jákobův nejmilejší syn Josef, kterému otec dává přednost před ostatními, a obdaruje jej proto krásným pestrobarevným pláštěm, což ale vůbec nepotěší jeho bratry... V Ostravě měl legendární muzikál z roku 1968 premiéru před čtyřmi lety v režii Gabriely Petrákové a Jakuba Židka. Nyní se tedy *Josef* pro velký zájem diváků opět vrací na repertoár NDM v obnoveném nastudování. Vedle oblíbených hlavních představitelů původní inscenace se v něm objeví i několik tváří nových. Využili jsme proto této příležitosti a krátce vyzpovídali jak původního představitele titulní role **Romana Haroka**, tak jednoho z „nováčků“ – Tomáše Savku, který se představí jako Faraon.

Milý Romane, jak se na obnovenou premiéru Josefa a jeho úžasného pestrobarevného pláště těšíš?

Když jsem před více než rokem hrál poslední představení *Josefa*, bylo mi smutno, že možná už naposled zpívám: „*Snad bdím či sním, brány jsou zamčené...*“ naposled oblékám pestrobarevný plášť a naposled prožívám tento krásný příběh! Mluvil se sice o tom, že jednou se *Josef* snad vrátí, ale... Jsem tedy velmi rád, že se žádné „ale“ nekoná, že se *Josef* skutečně vrací a já budu u toho! Má odpověď tedy zní: TĚŠÍM SE MOC!!!

Je role Josefa v tvé kariéře něčím výjimečná?

Je, a to nejen profesně. Téma *Josefa* je mi totiž velmi blízké i osobně svým duchovním rozměrem. Navíc jsem během příprav muzikálu zjistil, že Starý zákon neznám tak dobře jako Nový, a tak jsem se do něj začal. I když je pravda, že příběh *Josefa* je ve Starém zákoně popsán jen okrajově. Celá inscenace je pro mě ale něčím jiná – hlavně tím příběhem, který se mi velmi líbí a zároveň mě dojí. Je plný emocí, nechybí v něm láska, zrada, zoufalství, beznaděj, smutek, odpuštění ani pocity štěstí. Josef je mi prostě blízký!

Jak se bude lišit tvá příprava na obnoveného Josefa od přípravy na původní premiéru?

Už vím, co mě čeká! Roli Josefa mám natolik pod kůží, že se nebudu muset znovu učit ani text, protože jej mám stále v paměti. Možná ale během zkoušení s odstupem času přijdu na něco, co mi při prvním nastudování třeba uniklo. Uvidíme...

Lze ale podruhé vstoupit do „těže řeky“ divácky veleúspěšné inscenace?

Proč by ne? Jak říkáš, *Josef* je úspěšná a diváky žádaná inscenace a když ho diváci chtějí, proč jim ho nenabídnout!? *Josefa* navíc hrajeme jako rodinné představení a já věřím, že nám během roční pauzy vyrostla celá řada nových malých diváků!

Kromě Josefa máš za sebou už celou řadu velkých rolí ve slavných operetách i populárních muzikálech. Existuje vůbec ještě nějaká role, která může ty dosavadní překonat?

Je pravda, že mám na svém kontě celou řadu operetních i muzikálových rolí, ale třeba překonat roli Joea Gillise v muzikálu *Sunset Boulevard*, který opravdu celé představení neopustí jeviště, bude asi těžké. Některé role mám natolik oblíbené, že bych se k nim klidně rád v budoucnu vrátil, třeba k Bonimu z *Čardášky*. Žádnou konkrétní vysněnou roli ale nemám, nechám se rád překvapit.

Mluvil jsi už o Sunsetu, který jsi stejně jako Josefa nastudoval s režisérkou Gabrielou Petrákovou. Jak se ti s ní spolupracuje na tak výjimečných titulech?

S Gábinou se znám už od doby, kdy jsme společně studovali na konzervatoři – takže už dlouho. ☺ Na spolupráci s ní se mi asi nejvíc líbí, že vždy klade stejný důraz jak na pěvecký projev, tak i na ten herecký. Herci neříká striktně, jak

Roman Harok (Josef) a company v původní inscenaci JOSEFA A JEHO ÚŽASNÝHO PESTROBAREVNÝHO PLÁŠŤE z roku 2012
Foto Radovan Štátný

má danou roli ztvárnit. Má svoji vizi, ale když ji interpret přesvědčí, že jeho výklad dané situace je zajímavější, nemá problém říci: „*To je lepší, nechme to tak!*“ Z takové spolupráce má pak člověk radost.

Díky Josefovi jsi měl příležitost osobně se setkat s jedním z jeho autorů, světově proslulým libretistou Timem Ricem. Jaké máš na vaše setkání vzpomínky?

Setkat se s jednou z nejvýznamnějších osobností muzikálového světa bylo velkým zážitkem! Když nás Tim Rice poctil svou přítomností na jevišti během děkovačky, což dělá jen v případech, když se mu představení líbí, byli jsme všichni dojatí! Při našem osobním rozhovoru po představení mi navíc pan Rice řekl, že s touhle show bychom obstáli i na Broadwayi.

Před časem uvedl váš soubor premiéru dalšího z muzikálů autorské dvojice Rice – Lloyd Webber Jesus Christ Superstar, ve kterém ztvárňuješ dokonce dvě role: Petra a Piláta Pontského. Jak se ti hraje v těchto dvou muzikálech s biblickými tématy, ale zpracováním zcela odlišných?

Jesus je pro mě stejně jako *Josef* velmi emoční. Je to krásná, ale vůbec ne snadná zkušenost hrát jeden den Petra, který Ježíše zapře, a jindy zas Piláta, který si „myje ruce“ nad Ježíšovou smrtí. Intenzivně jsem prožíval představení o Velikonocích: na Zelený čtvrtek jsem totiž hrál Petra, takže při poslední večeři Páně mě mrazilo, a pocity, které jsem prožíval na Velký pátek v den ukřižování Krista jako Pilát, který nechal Ježíše zbičovat a poslal jej na smrt, se dají jen těžko popsat!

V Josefovi hraje důležitou roli i dětský sbor, nechť se do něj někdy zapojit i některé z tvých dětí?

Můj syn je moje kopie, takže se v divadle skutečně přemýšlelo o tom, že by bylo hezké, kdybychom ve chvíli, kdy se na konci představení potká malý Josef s velkým Josefem, stáli na jevišti spolu. Ale tuto možnost zatím necháváme otevřenou...

A na úplný závěr: proč by podle tebe měli na Josefa přijít ti, kteří ho ještě neviděli?

Je to krásný biblický příběh, moderně zpracovaný, s působivou hudbou a nezaměnitelnou atmosférou, který pobaví celou rodinu od těch nejmenších až po dříve narozené. Ale hlavně je to show, která už je prověřená velkou spoustou spokojených diváků, kteří jistě přijdou na *Josefa* znovu, aby společně s námi opět prožili příběh obyčejného kluka, který měl svůj sen...

Díky za rozhovor!

(bar)

Tomáši, v Národním divadle moravskoslezském máš úspěšně za sebou již čtyři role – necitíš se v Ostravě už doma?

Když dnes mluvím o ostravském divadle, tak většinou už říkám: „*Víte, u nás v divadle...*“ Z toho je myslím jasné, že se jako doma v Ostravě opravdu cítím. Za ty dva roky jsem se v Ostravě už zabydlel, mám v ní spoustu kamarádů a taky pracovně se mi v Ostravě stalo něco, čemu já říkám „divadelní zázrak“ – to je pro mě taková ta jiskra, co přeskakuje během představení z herce na diváka a nazpátek. To se mi jinde nestalo.

Liší se z tvého pohledu nějak pražské a ostravské publikum?

Musím odpovědět tak, jak jsem vlastně naznačil už v předchozí odpovědi: nikde jsem nezažil tolik srdečné a milé publikum jako v Ostravě. Zdá se mi, že do divadla totiž chodí „domáči“, tedy lidé, k jejichž životu patří návštěva divadla stejně jako nákup nebo chození do práce. V Ostravě máme taky všechna představení z velké míry vyprodaná. Aby bylo stejně plné divadlo v Praze, musel do něj diváky svážet autobusy.

Když porovnáme tvé role v Evitě, Sunset Boulevardu, Plesu v opeře a Jesus Christ Superstar, pak je na první pohled zřejmé, že se jedná o zcela jiné charaktery. Která z postav ti je nejbližší a z jakých důvodů?

To se nedá a myslím, že snad ani nesmí

Denisa Židková (Hortensie) a Tomáš Savka (Emil Wolf) v opeře PLES V OPEŘE
Foto Martin Popelář

Lukáš Vlček (Ježíš Kristus) a Tomáš Savka (Pilát Pontský) v rockové opeře JESUS CHRIST SUPERSTAR
Foto Martin Popelář

porovnávat. Ačkoliv ta díla jsou sice převážně od stejných autorů, jsou zároveň velice odlišná. Ke každé z těchto rolí přistupuji individuálně, a to od samého začátku zkoušení až do posledního představení. Jinak by všechny role v mém podání byly stejné a to bych nechtěl. Přiznám se, že největší respekt mám z Joea Gillise v muzikálu *Sunset Boulevard*, ale zároveň mi přináší největší radost, když se celé představení povede a diváci společně s námi na konci představení spokojeně vydechnou. Joe Gillis je pro mě dosud asi ta nejnáročnější role, kterou jsem kdy ztvárňoval.

Nyní tě v Národním divadle moravskoslezském čeká role další, a to Faraon v muzikálu Andrewa Lloyda Webbera Josefa a jeho úžasný pestrobarevný plášť. Ten má v Ostravě za sebou už několik desítek velmi úspěšných repríz – nemáš před jeho obnovenou premiérou jako zcela nová tvář obavy nastoupit takřikajíc „do rozjetého vlaku“?

Nemám, role Faraona je totiž tak specifická, že i kdyby se v ní na každém představení objevil někdo jiný, bude to pro diváky určitě zajímavé. Ve chvíli, kdy se Faraon ocitá na scéně, se z diva-

delního představení na moment stává skutečná show. A na to se těším moc!

A na závěr nám prosím prozrad' možný tip pro vedení souboru opereta/muzikál: jakou roli by sis chtěl v Ostravě ještě zahrát nebo zaspívat a proč?

Mou vysněnou rolí je jednoznačně Jean Valjean v legendárních *Bídnicích*. Už jsem ji dokonce dvakrát nastudoval, a to slovensky a česky, ale dvakrát to celé zkrachovalo na penězích. Divadla zkrátka nezvládla rozpočet tak velkého a finančně náročného projektu a my herci jsme tudíž dvakrát přišli o práci... A kdyby se v Ostravě náhodou *Bídnicí* zatím nekonali, pak mám ještě jedno želízko v ohni. Rád bych si ještě jednou v životě znovu zahrál v muzikálu *Miss Saigon* od stejných autorů. Byl to totiž můj úplně první muzikál, ve kterém jsem hrál, a myslím, že tak velké jeviště, jako je v ostravském Divadle Jiřího Myrona, se na tento titul hodí naprosto optimálně. V *Miss Saigon* totiž přímo na scéně přistává vrtulník!

Tomáši, díky za tvé tipy i za rozhovor! (bar)

Tomáš Savka (Joe Gillis) a Silvie Holečková (Betty Schaefer) v muzikálu SUNSET BOULEVARD
Foto Martin Popelář

MUZIKÁLY ANDREWA LLOYDA WEBBERA

REKORDNÍ MUZIKÁLY ANDREWA LLOYDA WEBBERA V OSTRAVĚ

Ve světě bývá skladatel Andrew Lloyd Webber (1948) oslavován jako nekorunovaný král muzikálového divadla. O tom, že je doma v mnoha divadlech londýnského West Endu a newyorské Broadwaye, není pochyb. Pro příští sezónu 2016/2017 však bude slavný autor doma především v Ostravě. Náš soubor operety/muzikálu totiž připravil jedinečnou nabídku pro všechny fanoušky muzikálů. **Jako první divadlo v České republice totiž nabídneme pouze v této jediné sezóně hned čtyři tituly Andrewa Lloyd Webbera.** Navrat *Josefa* v jeho úžasném pestrobarevném plášti udělá radost především nejmenším divákům, muzikálová inscenace *Evita* si získala díky skvělým hereckým výkonům řadu příznivců i ocenění odborné veřejnosti, ještě posledních 10 představení čeká

Hana Fialová (María Eva Duarte de Perón) v inscenaci EVITA

Foto Martin Popelář

Roman Harok (Joe Gillis) a Hana Fialová (Norma Desmond) v inscenaci SUNSET BOULEVARD

Foto Martin Popelář

Roman Harok (Josef) a dětský sbor v původní inscenaci JOSEFA A JEHO ÚŽASNÉHO PESTROBAREVNÉHO PLÁŠTĚ z roku 2012

Foto Radovan Štastný

Sunset Boulevard, o kterém sám slavný skladatel prohlásil, že patří mezi jeho vůbec nejpovedenější díla. O tom, že rocková opera *Jesus Christ Superstar* se stala hitem posledních měsíců, svědčí velký divácký zájem v předprodejích.

Stojí za to určitě zmínit, že někteří zpěváci našeho souboru směle aspirují na zápis do knih muzikálových rekordů. **Hana Fialová ztvárnila během čtyř sezón hned čtyři hlavní role ve všech Lloyd Webberových muzikálech, které se u nás hrály** – Vypravěčku z *Josefa*, titulní roli *Evity*, Normu Desmond ze *Sunset Boulevardu* i Máří Magdalénu z *Jesus Christ Superstar*. **Roman Harok pak vytvořil roli dokonce pět!** Stal se úžasným Josefem, Agustínem Magaldím v *Evitě*, Joem Gillisem v *Sunset Boulevardu* a v *Jesus Christ Superstar* ztvárnil hned dvě z velkých rolí – apoštola Petra a Piláta Pontského.

Příští sezóna se tedy v Ostravě ponese ve znamení Andrewa Lloyd Webbera a jeho mimořádných ostravských interpretů. Národní divadlo moravskoslezské k tomu připravilo speciální předplatné, ve kterém můžete zhlédnout všechny čtyři dosud uvedené tituly. Jsou to **Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť**, *Evita*, *Sunset Boulevard* a *Jesus Christ Superstar*. Není to málo, ale přesto věrme, že se někdy v příštích sezónách objeví další zajímavé dílo z repertoáru slavného britského skladatele.

(př)

Roman Harok (Petr), Hana Fialová (Máří Magdaléna), David Janošek (Jan) a company v inscenaci JESUS CHRIST SUPERSTAR

Foto Martin Popelář

RECENZE

Tim Rice (1944) – Andrew Lloyd Webber (1948) JESUS CHRIST SUPERSTAR Rocková opera

„Na rozdíl od předchozích českých uvedení, ve kterých jejich režiséři situovali děj muzikálu do historických kulís a do doby, kdy se příběh skutečně měl odehrát, **Jiří Nekvasil** ostravského Ježíše posunul směrem k dnešku. Směrem k dnešku a směrem k Ostravě. Neznamená to, že by tak jako někteří další režiséři šel cestou minimalistické výpravy a kladl důraz čistě na emotivní stránku věci. Naopak výprava ostravského Ježíše je skutečně velkolepá. Monumentální scénu **Davidu Baziky** tvoří v první řadě replika baziliky Božského Spasitele, kterou najdete v Ostravě přímo před divadlem. Celý děj

Lukáš Adam (Jidáš Iškariotský)

Foto Martin Popelář

Peter Cmorik (Ježíš Kristus), Vendula Přihodová (Máří Magdaléna)

Foto Martin Popelář

probíhá před ní, kolem ní či v ní, čímž autoři jasně odkazují k tomu, že by se příběh mohl klidně místo Jeruzaléma na přelomu letopočtu odehrát dnes v Ostravě. Kostýmy **Marty Roszkopfově** ilustrují posun k dnešku, na jevišti se objevují obleky, džíny i minisukně či kožené bundy, Máří Magdaléna nosí dredy, Pilát obléká vojenskou slavnostní uniformu. Celé dobové situování pak doplňují i těžkooděnci udržující klid místo římských vojáků či scéna, kdy Ježíše k Herodovi vedou do jeho talk-show. (...) **Jedná se o inscenaci velmi povedenou, nesmírně obrazotvornou, ale i tak živou, plnou výborných režijních nápadů** (mezi těmi, které nás zaujaly nejvíc, bychom rádi zmínili závěr, vystoupání kříže vzhůru nad baziliku a scénu jej provázející, jejíž detail však nebudeme prozrazovat, ať jsou diváci překvapení alespoň trochu a ať mají možnost si ji vychutnat stejně jako my, na nás

zapůsobila skutečně velmi silně) a skvělých výkonů.“
Iva Bryndová: Jesus Christ Superstar dobyl další české město
www.musical.cz

PŘEDPLATITELSKÁ SKUPINA ALW1 a ALW2 MUZIKÁLY ANDREWA LLOYDA WEBBERA

Celkem 4 tituly ve dvou
abonentních skupinách
v Divadle Jiřího Myrona

ALW1	
28. 9. 2016	16.00 hodin
JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	
9. 11. 2016	18.30 hodin
SUNSET BOULEVARD	
12. 1. 2017	18.30 hodin
EVITA	
15. 2. 2017	18.30 hodin
JESUS CHRIST SUPERSTAR	

ALW2	
30. 10. 2016	16.00 hodin
SUNSET BOULEVARD	
20. 11. 2016	16.00 hodin
EVITA	
14. 5. 2017	16.00 hodin
JESUS CHRIST SUPERSTAR	
18. 6. 2017	16.00 hodin
JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	

Změna programu vyhrazena!

OSTRAVSKÝ SHAKESPEAROVSKÝ FESTIVAL V ROCE 1964

Mýšlenka uvést za sebou několik her Williama Shakespeara u příležitosti výročí jeho úmrtí či narození není v českých zemích nic nového. V české divadelní historii je slavný cyklus Shakespearových her uvedený v pražském Prozatímním divadle v roce 1864, který zahrnoval průvod Shakespearových postav. Dalším neméně významným je „festival“ v Národním divadle v roce 1916, jež inicioval slavný režisér a tehdejší šéf činohry Jaroslav Kvapil. Podobnou příležitost nabízel i čtyřsetleté výročí od narození Williama Shakespeara – rok 1964. K tehdejším oslavám se přidala kromě rozhlasu a televize samozřejmě i celá řada československých divadel – mezi nimi Státní divadlo v Ostravě (dnešní Národní divadlo moravskoslezské). To uspořádalo ve spolupráci s pobočkou Svazu českých divadelních a filmových umělců v roce 1964 u příležitosti čtyřsetletého výročí narození Williama Shakespeara Shakespearovský festival,

Plakát Shakespearovského festivalu, jeho autorem je malíř a scénograf Otakar Schindler. Zdroj archiv NDM

Zdeněk Dřevojanek (Orlando) a Ljuba Benešová (Rosalinda) v inscenaci JAK SE VÁM LÍBÍ, která se na festivalu hrála v úterý 2. května 1964. Foto František Krasl

který proběhl od 30. května do 5. června 1964 (na plakátu je uvedeno datum 31. května, ale první představení se odehrálo už o den dříve).

Celkem bylo uvedeno šest inscenací – mezi nimi dva balety a jedno pohostinské představení Divadla Oldřicha Stibora v Olomouci. Festival začal v sobotu dvěma představeními – baletem *Romeo a Julie* Sergeje Prokofjeva (premiéra 15. května 1962) v choreografii Emericha Gabzdyla a činoherní tragédií *Richard III.* v režii tehdejšího šéfa činohry Radima Kovala, který zároveň ztvárnil hlavní roli. Inscenace *Richard III.* byla celorepublikově velmi úspěšná, zevrubně jsme se jí i Radimu Kovalovi věnovali už v časopise číslo 16 (září–říjen 2013). Tato inscenace byla také vybrána pro celostátní shakespearovský festival, který proběhl ve dnech

7. až 13. června v Brně. Ostravský festival pokračoval představením baletní inscenace autora Jana Hanuše *Othello* (premiéra 8. května 1963) s Bohuslavem Paškem v titulní roli. Čtvrtou inscenací uvedenou v rámci festivalu byla komedie *Jak se vám líbí* v režii Karla Nováka (premiéra 30. června 1963), v níž milostnou dvojici Rosalinda–Orlando ztvárnili Ljuba Benešová a Zdeněk Dřevojanek. Jako další se hrála olomoucká inscenace *Mnoho povyku pro nic* (premiéra 21. ledna 1964), jejímž režisérem byl Jiří Svoboda a scénu vytvořil Vladimír Šrámek, jinak šéf výpravy Státního divadla v Ostravě. Posledním představením festivalu byla ve čtvrtek tragédie *Julius Caesar* (premiéra 19. dubna 1964) s Miloslavem Holubem v titulní roli a Františkem Šecem v roli Bruta.

Letošní projekt Shakespeare Ostrava 2016 tedy má na co navazovat. (les)

Radim Koval jako Richard III. ve stejnojmenné činoherní inscenaci, druhé festivalové představení. Foto František Krasl

HISTORICKÁ HÁDANKA

Víte, kde mohli ostravští divadelní návštěvníci obdivovat tuto krásnou malovanou oponu?

Pamatujete si ji, viděli jste ji v novinách nebo jste o ní někde četli? Pomozte nám vypátrat, kde se nacházel! Pro neaktivnější badatele máme připravenou věčnou pozornost.

Za tuto krásnou fotografii **děkujeme**

Ing. Jaroslavu Vránovi, který ji spolu s mnoha dalšími cennými historickými materiály našemu divadlu věnoval.

Pokud máte doma i vy archivní materiály týkající se našeho divadla (programy, plakáty, fotografie a další) a nevíte, co s nimi, kontaktujte divadelní archiv NDM.

Lenka Schreiberová, tel.: 596 276 239; e-mail: lenka.schreiberova@ndm.cz

(les)

Jiřina Froňková

Letos 9. června si připomeneme 15 let od úmrtí jedné z nejslavnějších hereček našeho divadla Jiřiny Froňkové. Svou kariéru začala již v raném dětství. Narodila se přímo na divadelní „štaci“ herečce Jindře Froňkové, která patřila k velké kočovné divadelní společnosti Šolců. Jiřina Froňková svou profesionální hereckou kariéru zahájila ve Východočeském divadle v Pardubicích, kde působila čtyři sezóny. Zde se také seznámila se svým manželem Miloslavem Holubem. Poté, v roce 1948, přestoupili na jednu sezónu do Svoobodného (dnes Městského) divadla v Brně. Od roku 1949 se pak natrvalo usadili ve Státním divadle v Ostravě. Jiřina Froňková patřila k nejvýraznějším osobnostem našeho divadla, pro které nastudovala více než 120 rolí v pětatřiceti sezónách. Ztvárnila mnoho Shakespearových postav, excelovala ve spoustě tragikomických rolích. Spolupracovala také s ostravským televizním a rozhlasovým studiem. V roce 1969 jí byl udělen titul zasloužilá umělkyně.

Jiřina Froňková (Desdemona) a Miloslav Holub (Othello) v inscenaci OTHELLO (premiéra 14. 9. 1957). Foto František Krasl

Milada Šafránková

Sopranistka Milada Šafránková se narodila v roce 1928 v Ostravě. Zpěv studovala soukromě a v roce 1947 nastoupila do operního sboru tehdejšího Zemského divadla v Moravské Ostravě. Po dvou letech se stala sólistkou opery a brzy i jednou z nejvýznamnějších osobností souboru. V našem divadle ztvárnila více než pět desítek rolí českého i světového repertoáru, ve kterých excelovala nejen svým měkkým sopránem, ale i komickým nadáním, jež uplatnila například v Pauerových *Manželských kontrapunktech* (1962) nebo jako rozkošná Kateřina v Šebalínově *Zkrocení zlé ženy* (1959). V roce 1961 odešla do Státního divadla v Brně (dnešního Národního divadla Brno). Dne 28. května uplyne 15 let od jejího úmrtí.

Milada Šafránková (Kateřina) v inscenaci ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY (premiéra 5. 12. 1959). Foto František Krasl

Jan Kyzlink

Významný basista, absolvent pražské konzervatoře a AMU se v roce 1930 narodil v Olomučanech u Brna. Svou profesní dráhu začal v Liberci, odkud po jedné sezóně přešel do ostravské opery, kde vyspěl v jednu z předních uměleckých osobností souboru. V našem divadle byl v angažmá od roku 1962 a představil se ostravským divákům v téměř sedmdesáti inscenacích. Jeho poslední rolí u nás byl Kašpar, myslivecký mládenec, v inscenaci *Čarostřelec* režiséra Jana Kačera v hudebním nastudování Jiřího Pinkase a Václava Návrata z roku z roku 1979. Poté přešel do angažmá v Brně, kde setrval až do roku 1990. Dne 4. května uplyne 15 let od jeho úmrtí.

Jan Kyzlink (Kašpar, myslivecký mládenec) v inscenaci ČAROSTŘELEC (premiéra 10. 3. 1979). Foto Vladimír Dvořák

Ivo Židek

Je tomu právě 90 let od narození jedné z nejvýraznějších osobností české opery. Slavný operní pěvec, tenorista, dlouholetý přední sólista Národního divadla v Praze, umělecký šéf operního studia a posléze i ředitel se narodil 4. června 1926 v Kravařích ve Slezsku. Maturoval v roce

1945 na reálném gymnáziu v Ostravě a studoval soukromě zpěv u Rudolfa Vaška. V letech 1945–1948 působil v opeře Státního divadla v Ostravě, kam jej angažoval tehdejší šéf Zdeněk Chalabala. Jeho první rolí pro naše divadlo (kterou pak ve svém životě zpíval téměř pětsetkrát a která mu byla nejmilejší) byl Jeník ve Smetanově *Prodané nevěstě* (1945). Po hostování v roli Jeníka byl od roku 1948 angažován v Národním divadle. Od roku 1989 do roku 1991 byl ředitelem Národního divadla a v roce 1998 obdržel Cenu Thálie za celoživotní mistrovství. Zemřel 20. května 2003 v Praze.

Rudolf Jusa (Mefisto) a Ivo Židek (Faust) v inscenaci FAUST A MARKETKA (premiéra 28. 2. 1947). Foto Jarmila Podbierová

V ostravském nastudování *Prodané nevěsty* z roku 1945 se vedle Ivo Židka představila v roli Háty přední sólistka opery **Helena Zemanová-Menzlová**. Ta byla v našem divadle v angažmá od roku 1933, kdy ji přijal tehdejší šéf opery Jaroslav Vogel. Tato legendární altistka působila v ostravské opeře téměř tři desetiletí a za tu dobu se objevila ve více než 80 inscenacích a odehrála na 5000 představení. Její poslední rolí byla Panna Róza z opery Bedřicha Smetany *Tajemství* (1962). Tuto roli zpívala celkem ve čtyřech nastudováních. Od počátku své kariéry se věnovala i koncertní činnosti a po odchodu z divadla začala vyučovat sólový zpěv na Lidové konzervatoři v Ostravě. Zemřela v únoru 1990. Dne 10. června si připomínáme 110 let od jejího narození. (zr)

Helena Zemanová-Menzlová (Panna Róza) v inscenaci TAJEMSTVÍ (premiéra 5. 1. 1957). Foto František Krasl

Vlásenkárně a maskérně v „Myronu“ kraluje – a spolu se svými třemi kolegyňmi všechny herce, herečky, zpěváky i tanečníky češe, „oparukovává“ a líčí – paní **Renáta Školoutová**. O divadle a jeho lidech ví mnohdy více než kdokoli jiný...

Co je to vlastně vlásenka?

Vlásenka je paruka. Někdo používá název „vlásenka“ pro určitý druh sponky, ale správně jsou to vlásníčky.

Mohla byste stručně představit svoji profesi?

Je to profese, která spojuje víc věcí dohromady. Musíte umět pracovat s vlasy, nejenom s civilními, ale i umělými, tedy s parukami, a také s líčidly. Přitom nejde jen o dekorativní líčení, ale další specifické věci, jako „vyrobit“ jizvy, opálení, udělat z bělocha černocho, nalíčit někoho, aby vypadal o 20 let starší. Kromě vlasů a líčidel pracujeme i s jinými materiály – peřím, vlnou, stuhami, plasty a podobně. No a paruky nejen vyrábíme, ale před představením taky hercům nasazujeme, o přestávkách upravujeme, měníme, hlídáme, aby dobře držely... Proto jsme tady po celou dobu představení.

Herce líčíte vy, nebo se líčí sami?

Někdo je na to šikovný, umí se divadelně nalíčit sám, někomu jen vypomůžeme – a někoho líčíme od základu...

Líčí se v divadle i muži?

Ano. Jevišťe to potřebuje. Už jsme naučily i muže-účinkující, že když se plet aspoň trochu sjednotí pudrem a oči se zvýrazní jemnou linkou, tak to zkrátka na jevišti vypadá líp. I divák, který sedí ve 20. řadě, pak účinkujícím vidí „do očí“.

Jak jste se vlastně dostala ke své profesi?

Za to můžu poděkovat mamince. Jako každá správná maminka chodila každý týden ke kadeřnici, a když jsem byla v deváté třídě, řekla: „Reni, viš co? Ty budeš kadeřnice.“ No a po vyučení, když už jsem měla domluvené místo v jednom podniku, přišla maminka od kadeřníka s inzerátem: „Tady píšou, že hledají vlásenkáře v divadle. Zavoláme tam.“ Takže jsem se poprvé vydala sama z Karviné, odkud pocházím, do Ostravy. Divadlo jsem našla... a jsem tady dodneška.

Jak dlouho trvá výroba jedné paruky?

Průměrná paruka, to je asi 26 hodin čisté práce. Dnes už ale, při počtu účinkujících, které v divadle máme, hodně umělých paruk kupujeme a až tady „dotváříme“ podle potřeby.

Používáte při výrobě paruk pravé vlasy, nebo umělé?

Záleží na tom, jak má paruka vypadat a fungovat. Pokud v ní někdo tančí, hodně se pohybuje a i „vlasy“ mají vypadat v pohybu přirozeně, pak je lepší pravý vlas. I když dnes už i umělé materiály vypadají jako živé vlasy. Stává se, že divák (nebo i blízký člověk) na herci nepozná, že nemá svoje vlasy, ale paruku. To je pak pocta pro vlásenkáře, který tu paruku vyráběl.

Příprava jedné paruky na večerní představení taky obnáší nějaký čas?

Určitě. Znovu paruku vyfoukat, natočit, učesat, to všechno trvá průměrně u těch složitějších, dobových, ondulovaných paruk asi hodinu, hodinu a půl. Jinak se všechny paruky taky pravidelně čistí, tedy perou.

Jak vlastně paruka drží na hlavě – protože držet by asi měla...?

Určitě má držet; musí se dobře připnout. Divadelní paruka (nebo taky „filmovka“) se lepí; má na okraji průhledný tyl a ten se přilepí k hlavě mastixem. Může se pak pojistit ještě připnutím na temeni nebo vzadu. Kdežto „běžná“ paruka se připíná k vlasům vlásenkami a sponkami. Důležité je pod jakoukoli paruku dobře sepnout vlasy k hlavě a kolem dát punčochu nebo obinadlo, aby se paruka dala pevně uchytit.

Co je těžší – udělat z vlasatce plešatého, nebo z plešatého vlasatce?

Těžší je pleš. Musíte ji udělat tak perfektně, aby nebyl vidět „přechod“ a sepnuté vlasy pod ní – protože v divadelních světlech je vidět všechno. Pleše se vyrábí z různých latexů a lepí se pak pečlivě a neprodyšně po celém obvodu k hlavě. Je v tom hrozně horko; někdy je mi herců až líto, když v tom musí být celou hru.

Změnila se pro vás nějak z hlediska vaší profese situace v posledních letech, kdy se z primárně operetního souboru stal muzikálový?

Ano, změnila, a dost. V době klasických operet byly jen paruky. Většinou se to odehrávalo v době secese, biedermeieru – dobové česání a líčení, to mě hodně bavilo. Muzikály přinesly úplně jiné účesy, taky velice krásné a velmi „ženské“, většinou se pohybujeme v první polovině 20. století. Tu dobu mám ráda – třeba *Marguerite*, *Sunset Boulevard*, *Evita*. V muzikálech je na jevišti mnohem víc lidí. Máme taneční company, pěveckou company, velké obsa-

zení sólistů, a to samozřejmě znamená více paruk, česání, líčení... V *Jesus Christ Superstar* je 60 lidí – a na ty máme my čtyři vlásenkářky hodinu a půl před představením, abychom je všechny po stránce paruk, česání a líčení připravily.

O kadeřnicích se říká, že jsou zároveň i „psychoterapeutky“ svých zákazníků. Musí i vlásenkář být psycholog?

Určitě. Vždyť je to práce s lidmi. Možná je rozdíl v tom, že u kadeřníka se lidi střídají, kdežto my jsme tady dlouhodobě víceméně pořád ti samí lidé. Což logicky znamená, že se musíte naučit komunikovat s konkrétními lidmi – není někdy lehké přesvědčit herečku, aby ustoupila ze své civilní vizáže nebo barvy vlasů – no a musíte být tak trochu i ta potřebná „vrba“. Herci jsou normální lidé, mají své problémy, nálady, ale i radosti, o které se potřebují podělit. Jsme svým způsobem taková jedna velká rodina (*úsměv*). Ale i to beru jako příjemnou stránku svojí práce.

Příprava paruky před představením Foto Martin Popelář

Co vás na vaší práci nejvíc baví – a co vás štve?

Baví mě a těší, když mi kostýmní výtvarník dá důvěru a volnou ruku; když řekne, co chce, a nechá na mně, jak to udělám. A když pak dovede ocenit, pokud se mi to povede. Po těch letech si myslím, že už leccos umím – ne že bych se chlubila, ale díky tomu si teď svoji práci můžu užívat, je to i můj koníček. Mám radost, když někdo řekne „*Já jsem ho nepoznal*“ nebo „*Jé, to máš paruku? To vypadá jako tvoje vlasy*“. To je pochvala.

A co mě štve? Zdá se mi někdy, že z divadla vyprchala nějaká ta magická atmosféra a legrace... a na nic není čas. Všechno se zrychlilo. Žije se rychle – jak venku, tak tady v divadle.

Děkuji.

(pb)

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ & EXTRA

NDM EXTRA (KVĚTEN – ČERVEN 2016)

5. dubna – 31. prosince 2016

VÝSTAVA PLAKÁTŮ DÍVADELNÍCH INSCENACÍ HER WILLIAMA SHAKESPEARA
NDM ve spolupráci s profesionálními ostravskými divadly a dalšími kulturními a vzdělávacími institucemi realizuje putovní výstavu plakátů divadelních inscenací her slavného britského dramatika Williama Shakespeara. Akce je pořádána v rámci projektu Shakespeare Ostrava 2016!

28. dubna – 31. května 2016

Divadlo Jiřího Myrona
VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ K VÝROČÍ 30 LET OD ZNOVUOTEVŘENÍ DJM
NDM si připomíná třicetileté výročí od slavnostního znovuootevření Divadla Jiřího Myrona, které se konalo 28. dubna 1986. Výstava fotografií je k vidění do 31. května v prvním patře foyeru Divadla Jiřího Myrona.

10. a 17. května 2016

v 18.00 hodin ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka
HAMLET NENÍ MRTEV!
Autorská divadelní koláž frekventantů Divadelního ateliéru jako úvod k představení opery *Hamlet*.

30. května 2016

v 17 hodin v Knihovně města Ostravy
– sál hudebního oddělení
BRANIBOŘI V ČECHÁCH
Setkání s tvůrčím týmem u příležitosti premiéry opery Bedřicha Smetany *Braniboři v Čechách*. Historická zpěvohra o třech aktech z roku 1866. Libreto Karel Sabina (1813–1877). Nastudování v českém originále s českými titulky Jakub Klecker. Režie Jiří Nekvasil.

13. června 2016

v 19 hodin v Klubu Atlantik
VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ
Předpremiérová beseda s realizačním týmem činohry NDM. Komédie *Veselé paničky windsorské* o milostných nástrahách z pera Williama Shakespeara a v režii Petera Gábora.

27. – 30. června 2016

Divadlo Antonína Dvořáka, Divadlo Jiřího Myrona, Důl Hlubina a Kulturní centrum Cooltour
NODO 2016
Třetí ročník bienále Dny nové opery Ostrava, které po dvou letech opět zamíří na kulturní scénu v Ostravě. Festival NODO pořádá Ostravské centrum nové hudby a Národní divadlo moravskoslezské.

VÝSTAVY

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Dlouhodobá zápůjčka soch z Galerie výtvarného umění v Ostravě
Stanislav Kolíbal *Objekt č. XIX* (1992) a *Od čtvrtce ke čtvrtci a k šestiúhelníku* (2015), Křištof Kintera *Mé světlo je tvůj život – Šiva samuraj* (2012) a Karel Malich *Prostorová plastika* (2012)

GALERIE OPERA – DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

27. 4. – 26. 6. 2016
PETR HRUBEŠ – BEZRUČI V MYRONU
Ve spolupráci s ITF FPF SU v Opavě. Výstavní projekt je realizován za finanční podpory statutárního města Ostrava.

GALERIE SOUČASNÉ MALBY – DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

2. 5. 2016 – 29. 6. 2016
EDUARD OVČÁČEK – SEDM OBRAZŮ
Vernisáž se uskuteční v pondělí 2. května 2016 v 18 hodin v Divadle Antonína Dvořáka.

Výstava se koná ve spolupráci s Art Consultancy s. r. o.

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení a milí divadelní přátelé,

zatímco se divadelní sezóna pomalu chýlí ke konci, v Ateliéru pro děti a mládež je květen a červen obdobím velkých příprav na letní kurzy, workshopy a semináře. Tradiční provoz v létě utichá a prostor divadla ožívá mladými amatérskými divadelníky a pedagogy. Pedagogové se i letos opět mohou těšit na svou, v pořadí již šestou, Letní divadelní školu.

Herecké workshopy pro mládež *Staň se hercem!* jsme se tentokrát rozhodli pojmout trochu jinak. Navázali jsme kontakt s ostravskými nízkoprahovými centry a diagnostickými ústavy a kurzy připravují divadelní lektori společně s herci výhradně pro jejich klienty. Jak asi tušíte, nepůjde v nich pouze o rozvoj hereckých a divadelnických dovedností, ale také a především o podporu a inspiraci konkrétních mladých lidí, kteří to z různých důvodů mají v životě trochu komplikovanější... Těšíme se na ně, je to pro nás výzva!

Velké díky patří statutárnímu městu Ostrava za finanční podporu této akce.

Krásné léto plné naplněných výzev přeji
Tereza Strmisková a Radana Otípková
divadelní lektorky NDM

NOC S ANDERSENEM 2016 – v Divadle Jiřího Myrona nocovalo 20 dětí, Malá mořská vila, princ i čarodějnice! Foto Martin Kusyn

VÝBĚR Z NDM EXTRA

5. dubna – 31. prosince 2016

**VÝSTAVA PLAKÁTŮ DIVADELNÍCH
INSCENACÍ HER WILLIAMA SHAKESPEARA**

Ostrava žije celosvětovými oslavami výročí 400 let od úmrtí W. Shakespeara! NDM pro vás ve spolupráci s ostravskými divadly (Komorní scéna Aréna, Divadlo loutek Ostrava, Divadlo Petra Bezruče a Stará aréna) a dalšími vzdělávacími a kulturními institucemi (Letní shakespearovské slavnosti Ostrava, Knihovna města Ostravy, Klub Atlantik, Janáčkova konzervatoř a Gymnázium v Ostravě, Přírodovědecká fakulta OU, Český rozhlas) připravilo sérii vybraných plakátů divadelních inscenací her z pera slavného britského dramatika Williama Shakespeara. Plakáty zachycují průřez divadelní reflexí tvorby W. Shakespeara, která se na ostravské scéně odehrála za posledních více než 60 let.

Akce je pořádána v rámci projektu Shakespeare Ostrava 2016!

Putovní výstava v galerii v pasáži Foto Vojtěch Žižka

Putovní výstavu můžete zhlédnout v průběhu celého roku:

2. – 30. 5. 2016	Klub Atlantik (galerie)
1. – 30. 6. 2016	Galerie v pasáži – Knihovna města Ostravy
20. 7. – 10. 8. 2016	Letní shakespearovské slavnosti Ostrava (Slezskoostravský hrad)
11. 8. – 23. 9. 2016	Divadlo loutek Ostrava
3. – 31. 10. 2016	Janáčkova konzervatoř a Gymnázium v Ostravě
1. – 31. 12. 2016	Přírodovědecká fakulta OU (výstavní atrium)

28. dubna – 31. května 2016

Divadlo Jiřího Myrona

**VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ K VÝROČÍ 30 LET
OD ZNOVUOTEVŘENÍ DJM**

NDM nezapomíná! Dne 28. dubna 2016 uplynulo 30 let od slavnostního znovuotevření Divadla Jiřího Myrona. Původní budova byla prakticky zničena požárem, který se odehrál v noci z 6. na 7. prosince roku 1976.

V srpnu roku 1980 byla proto zahájena rozsáhlá rekonstrukce podle návrhu ostravských architektů Ivo Klimeše a Radima Ulmanna.

NDM si prostřednictvím série fotografií dokumentujících požár a následnou rekonstrukci připomíná tuto tragickou událost.

Výstavu je možno zhlédnout do 31. května v prvním patře foyeru Divadla Jiřího Myrona. (ad)

Divadlo Jiřího Myrona po požáru v roce 1976 Foto archiv NDM

GALERIE SOUČASNÉ MALBY V DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA

2. 5. 2016 – 29. 6. 2016

v Divadle Antonína Dvořáka

Vernisáž 2. 5. 2016 v 18 hodin

Eduard Ovčáček: Sedm obrazů

Eduard Ovčáček (* 5. března 1933 v Třinci) je český vizuální básník, grafik, sochař, malíř, fotograf, typograf, kurátor a vysokoškolský pedagog.

Absolvoval Vysokou školu výtvarného umění v Bratislavě (1957–1963, ateliér monumentální malby Petra Matejky), v roce 1962 studoval jako host na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze u profesora Antonína Kybala. Vystavuje od roku 1961 v Československu a v zahraničí; za svou tvorbu získal mnohá ocenění (mimo jiné Cenu Vladimíra Boudníka, 1999), je zastoupen ve veřejných sbírkách v České republice, na Slo-

vensku, v Polsku, Maďarsku, Rakousku, Německu a Belgii. Žije a pracuje v Ostravě.

Eduard Ovčáček patří k těm nejvýznamnějším vizuálním umělcům nejen v Moravskoslezském kraji, ale v rámci celé republiky. Počátky Ovčáčkovy tvorby se pojí se strukturální abstrakcí a neoficiálními výstavami nekonformního mladého umění bratislavského okruhu. Jeho práce se rozvinula v široký, ale zcela svébytný stylový proud, který v sobě zahrnuje jak tendenci k lettristickým experimentům, akcím, konceptům či přesnému geometrickému vyjádření, tak úsilí o postžení temnot městského života a spodních proudů psychických procesů. Dílo Eduarda Ovčáčka prošlo a stále prochází různými tvůrčími etapami, v nichž dominovala ta nebo ona linie. Výraznou spojnicí Ovčáčkovy tvorby v průběhu celých padesáti let je téma písma, písmenných znaků, které si pro sebe jako jeden z prvních objevil v polovině 60. let minulého století jako relevantní výtvarné téma. Jeho technika propalované koláže je zcela původní a nese v sobě silný estetický a významový potenciál.

Eduard Ovčáček působil jako výrazná osobnost, stál vždy tam, kde se něco podstatného odehrávalo, a kromě hlubokých uměleckých stop působil svou přítomností významně v celém sociálním prostoru, v němž se pohyboval. Ale teprve

možnosti zbavené ideologických direktiv umožnily Ovčáčkovi daleko aktivněji věnovat se společenským tématům. Stal se spoluzakladatelem Institutu pro umělecká studia, který se později proměnil v samostatnou fakultu Ostravské univerzity. Ovčáček dlouhé roky vedl ateliér volné grafiky, ale přitom stále rozvíjel tvůrčí témata, obohacoval, proměňoval a znovu definoval svůj umělecký jazyk. (ad, mkš)

Svět, digitální tisk, papír, 60 x 42 cm, 2005

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ

**ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ
PŘI NÁRODNÍM DIVADLE MORAVSKOSLEZSKÉM**

**HAMLET NENÍ MRTEV! aneb autorský
příspěvek členů Divadelního ateliéru
k Shakespeareovu výročí**

I Divadelní ateliér pro mladé fungující při NDM od října 2015 přichází se svou troškou do mlýna v rámci projektu Shakespeare Ostrava 2016. Již před Vánoci začali naši mladí divadelníci pracovat na scénické koláži, ve které osobním a osobitým způsobem zkoumají téma a postavy jedné z nejznámějších Shakespeareových tragédií. Provázanost s dramaturgií NDM je zřejmá již z názvu autorského divadelního kusu *Hamlet není mrtev!* Vždyť ani v opeře *Hamlet*, která je na repertoáru Národního divadla moravskoslezského od letošního března, hlavní hrdina neumírá.

Výsledek práce frekventantů Divadelního ateliéru můžete zhlédnout právě před operním představením *Hamlet* přímo ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka 10. a 17. 5. v 18.00 hodin.

Srdčně zveme!

NADACE
ŽIVOT
UMĚLCE

Generálka inscenace HAMLET NENÍ MRTEV! ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Foto Radana Otípková

**Pedagogové, přijďte do divadla
i o prázdninách: LETNÍ DIVADELNÍ ŠKOLA
PRO PEDAGOGY 2016!**

Divadelní škola pro pedagogy 2016 je v plném proudu – březnové modernistické setkání máme za sebou, červnové shakespearovské setkání před sebou. I o prázdninách se ale pedagogové a studenti vysokých škol nejen Moravskoslez-

ského kraje mohou těšit na vzdělávací kurz: Letní divadelní školu pro pedagogy; 25. a 26. 8. proběhne její šestý ročník – opět dvoudenní. Bohatý a rozmanitý program nabídne praktické workshopy, přednášky, otevřené zkoušky, diskuse, setkání s umělci NDM, prohlídku divadelního zákulisí a pro odvážné i nocování ve foyeru divadla.

LDŠ získala akreditaci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

Přihlášky, program a další potřebné informace naleznete na adrese www.ndm.cz v sekci Ateliér.

(ts)

Ateliér NDM je na Facebooku:
Ateliér pro děti a mládež při NDM

Letní divadelní škola 2015

Foto Michaela Bobková

PROJEKT V PLNÉM PROUDU

Projekt SHAKESPEARE OSTRAVA 2016 vstupuje do druhé čtvrtiny, a proto se nabízí trocha bilancování.

Během prvních čtyř měsíců se v rámci projektu zrodily:

- 4 nové divadelní inscenace (2 činoherní, a to **Komorní scény Aréna** a **koprodukční projekt Staré arény** a **Národního divadla moravskoslezského**, 1 operní **NDM** a 1 loutková **Divadla loutek Ostrava**),
- Ostravou zazněly 3 koncerty se skladbami inspirovanými díly Williama Shakespeara v podání **Janáčkovy filharmonie Ostrava**,
- příznivci literatury mohli navštívit 3 akce **Knihovny města Ostravy**,
- v rámci projektu zhlédli diváci 2 představení v **Divadle Petra Bezruče**,
- znalci anglického jazyka pak 2 představení v Shakespearově rodné řeči, které si pro Ostravany připravili studenti **brněnské Masarykovy univerzity** a studenti **Ostravské univerzity v Ostravě**,
- většina institucí se spojila při realizaci výstavy plakátů divadelních inscenací her Williama Shakespeara.

FESTIVALY

V následujících dvou měsících se k oslavám Shakespearova znovuzrození přidávají také tři významné ostravské festivaly – **Dream Factory Ostrava**, mezinárodní hudební festival **Janáčkův máj** a **NODO** (Dny nové opery Ostrava). Kromě

Vernisáž k výstavě divadelních plakátů inscenací her Williama Shakespeara

Foto Vojtěch Žižka

Festival Dream Factory Ostrava bude slavnostně zakončen inscenací Klicperova divadla RICHARD III.

Foto archiv Festivalu Dream Factory

divadla, které je samozřejmou součástí projektu, přibývá klasické hudby, v Gongu zazní velkolepé Berliozovo dílo *Romeo a Julie* a o tři týdny později se mohou diváci těšit na uvedení světové premiéry taneční opery, kterou zkomponoval Petr Kotík speciálně pro letošní slavnostní rok Shakespearův.

VÝSLEDKY GRANTOVÉ VÝZVY

Statutární město Ostrava zveřejnilo výsledky vyhodnocení grantové výzvy „William Shakespeare – OSTRAVA 2016“. Z rozpočtu města bylo podpořeno dalších 23 dílčích projektů! Kromě již zapojených tvůrců projektu se nyní přidává **Centrum kultury a vzdělávání Moravská Ostrava, Ateliér pro děti a mládež**

při **Národním divadle moravskoslezském**, **Bílém divadle**, **Hlas Lesa**, **Cirkus trochu jinak**, **Protimluv**, **Občanské sdružení Kulturní Ostrava**, **Gymnázium Hladnov a jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky**, **Daniela Jirmanová**, **Halina Františáková**, **Lada Bělašková** nebo **Ivan Kula**. Chystají se divadelní představení, přednášky, výstavy, videomapping a různé další události.

BUĎTE V OBRAZE!

Počátkem měsíce dubna byly spuštěny webové stránky **www.shakespeare2016.cz**, na kterých je průběžně zveřejňován stále se rozrůstající program projektu. Kromě fotek z uskutečněných akcí a medailonků jednotlivých institucí můžete na webu sledovat i novinky z dění projektu.

Projekt najdete také na **Facebooku** pod jménem **Shakespeare Ostrava 2016**, kde budou zveřejňovány fotky ze zkoušek, zajímavosti z médií a také soutěže o vstupenky. (mb, zv)

www.shakespeare2016.cz

Shakespeare Ostrava 2016

FENOMÉN SHAKESPEARE

(Národní divadlo moravskoslezské)

„Přednáška profesora Martina Hilského byla snad tím nejlepším možným způsobem zahájení celoročního projektu Shakespeare Ostrava 2016. Nejen proto, že umožnila ostravské kulturní i akademické obci setkání s naprosto ojedinělou osobností překladatele, badatele a znalce díla Williama Shakespeara, ale hlavně proto, že dala ten nejlepší základ k přístupu ke všemu, co účastníky shakespeareovských akcí v roce 2016 v Ostravě čeká.“

Ladislav Vrchovský

NĚCO ZA NĚCO

(Komorní scéna Aréna)

„Ještě nikdy nehrál překlad Williama Shakespeara z pera Martina Hilského víc než v Něco za něco v režii Ivana Krejčího v ostravské Aréně. Hilského hraní se souzřetlostí obměňující předponami a příponami významy slov si zaslouží svatozář. Nepřehánějí bilingvální Angločeškové, když říkají, že Hilského přebásnění překonává Shakespeare! (...) Krejčí se Shakespearovi dostal pod kůži zase jednou a po čase invenčně, jinak, z gruntu. Tomu záměru podřídl práci kostymérka Marta Roszkopfová, pracovala výhradně s látkami a obešla se bez jakékoli hřmotnosti, i scénograf Milan David.“

Jiří P. Kříž

BOUŘE

(Divadlo loutek Ostrava)

„K inscenování Bouře kombinovanými prostředky činohry a loutkového divadla nás vede výklad, který z ústřední postavy hry Prospera, muže ovládajícího bílou magii, dělá „mága loutkového divadla“. Svět kouzel a nadpřirozených zjevení se na jevišti odehrává jako magický svět loutkového divadla. Prospero pak v něm bude mistrem – režisérem loutkářského umění.“

Václav Klemens

NOC S ANDERSENEM A SHAKESPEAREM

(Knihovna města Ostravy)

„Starší dcera říkala, že je škoda, že se v té knihovně nespí častěji. Do „naší“ knihovny chodím už skoro 34 let a jsem ráda, že i mé děti si tuto instituci oblíbily.“

B. Šelongová

HAPRDÁNS neboli HAMLET PRINC DÁNSKÝ

(Stará aréna ve spolupráci s NDM)

„Každá Shakespearova hra, je-li dobře inscenována, je vždy aktuální. Tvůrci inscenace textu Ivana Vyskočila Haprdáns neboli Hamlet, princ dánský ve zkratce, jejíž premiéra se odehrála ve společné produkci ostravské Staré arény a Národního divadla moravskoslezského v pondělí ve Staré aréně, si vytkli nelehký cíl připomenout v roce čtyřtého výročí úmrtí Williama Shakespeara jeho velikost a význam pro lidstvo, vzdát hold divadlu a dotknout se zároveň žhavé problematiky dneška. Stanoveného cíle pondělní premiéra dosáhla.“

Ladislav Vrchovský

HAMLET

(Národní divadlo moravskoslezské)

„Hamlet je další inscenace, díky které u nás ostravský operní soubor znovu potvrdil své čelné postavení – jak zajímavou dramaturgií, tak provedením, které nejde jednoduchou cestou vnějškově „efektní“ ambaláže, ale staví na propracování hudby v synergii s jejím divadelním vyjádřením.“

Helena Havlíková

DUTILLEUXŮV ŠÍRÝ SVĚT

(Janáčkova filharmonie Ostrava)

„V úvodu zazněla předehra k opeře Othello Gioacchina Rossiniho. Jak známo, Rossini rád používal vlastní melodie bez ohledu na původní záměr. Předehru nejdříve napsal k opeře Sigismundo, posléze ji využil také v opeře Turek v Itálii. Řadu melodií z Othella uplatnil Rossini také v dalších

svých dílech. Jasný doklad, že odvěká praxe autocitací či citací vypůjčených melodií má kontinuitu až po hudební současnost. Předehra připomněla Rossiniho jako vynikajícího skladatele, jehož spontánní melodická invence zastínila ve své době většinu jeho současníků. Interpretaci ostravských filharmoniků provázely kvalitní instrumentální výkony dechových i smyčcových nástrojů...“

Milan Bátor

ZKROČENÍ ZLÉ ŽENY

(Divadlo Petra Bezruče)

„Inscenace Zkročení zlé ženy je radostnou exhibicí hereckých individualit a přesné souhry rozšířeného souboru. Bujná taškařice si získá a pobaví každého diváka bez výjimky. (A to zkročení vzpurnice může navíc potěšit skryvané mužské představy a touhy, jak to v komentáři naznačil sám režisér.)“

Milan Lička

A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM

(The Gypsywood Players ve spolupráci s OU)

„Již delší dobu spolupracujeme s doktorkou Tomáškovou z Ostravské univerzity. Letos se tedy stejně jako loni vydáváme do Ostravy, abychom představili naši práci.“

Jan Sebera

VÝSTAVA PLAKÁTŮ INSCENACÍ HER WILLIAMA SHAKESPEARA

(společný projekt)

„Vernisáž putovní výstavy se uskutečnila v pasáži Knihovny města Ostravy, která výstavu připravila spolu s Národním divadlem moravskoslezským. Na programu se podílí také Janáčkova konzervatoř a Gymnázium v Ostravě a Český rozhlas Ostrava – ten kromě technického zázemí poskytl ze svého archivu k poslechu během vernisáže Shakespearovy sonety v originálním znění a následně v českém překladu.“

Český rozhlas Ostrava

INZERCE

Projekt je realizován s finanční podporou statutárního města Ostravy

OSTRAVA!!!

VYBĚR Z PROGRAMU

31/5–5/6 2016
8. ročník divadelního festivalu

Dream Factory OSTRAVA

www.dfov.cz

ZIMNÍ POHÁDKA
Dějvícké divadlo
31. 5. v 19:00 / Dům kultury města Ostravy

VELKÝ ZOŠIT
Divadlo Andreja Bagára Nitra
2. 6. v 16:30 / Divadlo Petra Bezruče

LIDSKÁ TRAGIKOMEDIE
Divadlo v Dlouhé
2. 6. v 19:00 / Dům kultury města Ostravy

PŘÍZNAKY
Městské divadlo Kladno
3. 6. v 19:00 / Důl Hlubina

MEDVĚDI
Klicperovo divadlo
4. 6. v 17:00 / Divadlo Petra Bezruče

DVOJÍ DOMOV / z Čepa
Experimentální prostor NoD
4. 6. v 19:30 / Důl Hlubina

RICHARD III.
Klicperovo divadlo
5. 6. v 19:00 / Dům kultury města Ostravy

www.dfov.cz

Za dva měsíce se skuteční již třetí ročník bienále NODO / Dny nové opery Ostrava – to už se nabízí i otázka ohledně bilancování... Máte přehled o tom, kolik se podařilo do Ostravy přivést světových a českých premiér? Kolik skladatelů? Z kolika a jakých zemí?

Pořádáme operní festival s finančními prostředky, které by byly adekvátní festivalu komorní hudby (proč jsou prostředky tak nízké by vystačilo na několik rozhovorů). Za těchto podmínek jsme byli schopni přece jen něco udělat (mluvíme zde o dvou bienále v roce 2012 a 2014): 4 světové premiéry, 4 české premiéry, skladatelé byli z ČR, USA, Itálie, Kanady, Číny a Rakouska.

Petr Kotík, umělecký ředitel bienále NODO / Dny nové opery Ostrava
Foto archiv OCNH

Co z posledních ročníků na vás udělalo ten nejpozitivnější dojem a co bylo největší překvapení?

Rozhodně publikum. A to od zahájení prvního ročníku. Vůbec první představení, kterým jsme NODO zahájili, byla opera *Europera 5* od Johna Cage v Divadle Antonína Dvořáka. Plné divadlo, lidé koncentrovaně sledují scénu a po skončení ovace. A přitom to byl naprosto autentický Cage – operu režíroval Cageův asistent Andrew Culver a mezi zpěváky byla Martha Herr, která zpívala

Z KRITIK PŘEDCHÁZejícího BIENÁLE

Jeden z dramaturgicky nejambicióznějších festivalů u nás. Tak lze již charakterizovat bienále Dny nové opery Ostrava...

Lidové noviny / 25. 6. 2014
Pavel Klusák

Taková tvůrčí laboratoř, která zkoumá možnost dnešní opery, je v dnešní době ojedinělá a mimořádný počin blížící se zázraku.

Opera plus / 1. 7. 2014
Helena Havlíková

Společným jmenovatelem všech letošních inscenací [festivalu NODO 2014], vesměs výborně připravených, je ním méně Ostravská banda v roli operního orchestru. Podala výkon skoro neuvěřitelný.

HIS Voice / červenec – srpen 2014
Petr Bakla

NODO 2012 – Katalin Károlyi a Martha Herr (EUOPERA 5)
Foto Martin Popelář

pod dohledem autora premiéru v roce 1979. Představte si momenty ticha, které někdy trvaly dvě minuty. To je na divadelní scéně věčnost. A člověk neslyšel z publika jediný projev nelibosti, slyšeli byste špendlík spadnout na zem. Na takové zážitky člověk nezapomene, zvláště když jsou tak překvapivé. Mám z toho dodnes velmi silný dojem, protože jsem seděl mezi diváky. Nemusím dodávat, že ohlasy dalších představení obou bienále probíhaly v podobném duchu.

Na festivalu bude uvedena premiéra vaší nové opery William William, volně se inspiroující Shakespearovou hrou Timon Athénský. NODO se tak zapojuje do celoostavského kulturního projektu Shakespeare Ostrava 2016.

Jak se zapojí NODO s produkcí mé nové opery do shakespeareovského projektu (mimořádně, skladba má daleko k dokončení, a nemá tak smysl se o ní rozepisovat), by spíše měli komentovat ti, kteří projekt organizují. Mohu jen dodat, že každé umělecké dílo má dvě roviny (jednostranná či účelová díla jsou obvykle kýč, ať už se jako umělecká díla prezentují). Jednu rovinu bych nazval „povrch“ – což u literatury jsou slova, věty

New Opera Days Ostrava vytvořily už podruhé na několik dní poněkud jiný operní svět, než jaký známe z běžného divadelního provozu. Není uzavřený, ani nepřístupný samotnými díly. Konfrontuje rozdíly bez konfliktů, nabízí místo pro setkávání, je výlučně výhradně svou kvalitou.

Harmonie, červenec 2014
Boris Klepal

Vůbec největším zážitkem festivalu bylo angažmá mezinárodního ansámblu Ostravská banda. (...) Stejně jako na loňském bienále se i tentokrát ukázalo, že Kotíkova sestava hraje moderní hudbu s famózním nasazením a... umí udělat vzrušující a na tuzemské poměry jedinečnou událost.

Hospodářské noviny / 2. 7. 2014
Frank Kuzník

a obsah, u hudby to jsou tóny a zvuk. A potom tu je rovina druhá, ta podstatná – smysl díla, který je obsažen „mezi řádky“, to, co dělá dílo nadčasové. Tato druhá rovina se nenabízí, k ní se musí člověk sám dostat – intelektem, citěním, osobními zkušenostmi atd. (tlak na umělce, aby svoje dílo zjednodušil a zpřístupnil, jak jsme toho svědky dnes a denně, je projevem nevzdělanosti a hlouposti). Neočekávejte tedy, že v našem příspěvku uslyšíte citace nebo přímé odkazy na Shakespeara.

A na které další osobnosti a kompozice z letošního programu byste chtěl upozornit?

Čtyřdenní NODO, konající se co dva roky, nezaplaví množstvím produkcí. Doporučil bych proto každému navštívit všechna představení. Získá tím přehled o soudobém hudebním divadle, o hudbě, kterou tvoří (nebo nedávno tvořili) nezávislí umělci, ti, kteří pracují bez snahy zalíbit se nebo udělat dojem na ty, kteří řídí kulturu kolem nás. Je záruk, že je možné v Ostravě tato „alternativní“ díla uvést, a to v rámci festivalu, který i přes skromnou délku má takový ohlas, že na něj přijíždějí posluchači a kritici i ze zámorí. (kk)

NODO 2016 DNY NOVÉ OPERY OSTRAVA

27. 6., Důl Hlubina, 19.00
György Ligeti: Aventures a Nouvelles Aventures (1962/65)
Režie: Katharina Schmitt
Dirigent: Petr Kotík

27. 6., Důl Hlubina, 20.30
Petr Kotík: William William (2016)
Režie: Katharina Schmitt
Choreografie: Lucie Hayashi
Dirigent: Petr Kotík

28. 6., Cooltour, 19.00
Idin S. Mofakham: At the Waters of Lethe (2015/16)
Režie: Ewelina Grzechnik
Dirigent: Rolf Gupta

29. 6., Divadlo Antonína Dvořáka, 18.30
Petr Cígler: Táhlý zvlněný pohyb podélného předmětu (2015/16)
Režie: Petr Odo Macháček
Dirigent: Ondřej Vrabec

29. 6., Divadlo Antonína Dvořáka, 20.30
Richard Ayres: No. 42 (In the Alps) (2007/08)
Režie: Jan Horák, Michal Pěchouček
Dirigent: Rolf Gupta

30. 6., Divadlo Jiřího Myrona, 18.30
Iannis Xenakis: Oresteia (1965/66)
Režie: Jiří Nekvasil
Dirigent: Petr Kotík

- slavnostní rauty
- plesy
- konference
- svatby
- rodinné oslavy

- moderní gastronomie
- individuální přístup
- vysoká kvalita
- profesionální servis
- technické zajištění

info@lpcatering.cz +420 603 317 299 www.lpcatering.cz

PLATO

platforma (pro současné umění)

Ostrava

19 05 — 21 08 2016 (RU)

Pavel Pepperštejn

Memory is over

kurátor Tomáš Glanc

Galerie města Ostravy, Multifunkční aula Gong
Dolní Vítkovice, Ruská 2993, 706 02 Ostrava-Vítkovice
Po–Ne 10–18 h, vstup volný

Projekt je realizován díky dotaci statutárního města Ostrava

Mediální partneři: TRICALL KARLINA, OSTRAVA!!!, Moravskoslezský kraj, OLŠNÝ VÝTVORCE, MINISTERSTVO KULTURY, art, A2, ArtMap, artalk.cz, neutron media, FlashArt, ostrava.cz, GO OUT

RYCHLÝ
INTERNET
TAKÉ U VÁS!

10 Mbps

pouze 300 Kč/měsíc*

*cena při úvazku na 24 měsíců
mapu pokrytí naleznete na adrese http://mapy.ovanet.cz/mapa-site

VÝHODY SLUŽBY

- bez FUP
- instalace od 1 Kč
- vysoká rychlost připojení
- 100% dostupnost a spolehlivost

V PŘÍPADĚ ZÁJMU VOLEJTE

+420 555 135 155

Ovanet a.s., Hájkova 1100/13, 702 00 Ostrava – Přívoz
+420 555 135 155, http://www.ovanet.cz, obchod@ovanet.cz

Data | Hlas | Obraz | Internet

46

47

Inscenace opery HAMLET, která byla v Ostravě uvedena vůbec poprvé, se stala současně operním debutem činoherního, rozhlasového a televizního režiséra Radovana Lipuse, bývalého kmenového režiséra činoherního souboru NDM (1992–2008).

Foto Martin Popelář

Jakub Špaňhel – jeden z nejtalentovanějších malířů své generace, rodák z Karviné, který dobyl Prahu, opět vystavuje své obrazy v Ostravě, tentokrát v Galerii současné malby ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka. Na fotografii s kurátorem Martinem Klimešem.

Foto Petr Fajkus

Premiéru inscenace JESUS CHRIST SUPERSTAR si nenechali ujít ani místopředseda senátu Zdeněk Škromach s chotí.

Foto Martin Popelář

Do Ostravy zamířila Cena Thálie 2015 pro operní pěvkyni Iordanku Derilovou, a to za roli Renaty v opeře OHNIVÝ ANDĚL.

Foto archiv Iordanky Derilové

Inscenace MUČEDNÍK v NDM byla prvním uvedením textu Mariuse von Mayenburga v Ostravě. Na fotografii zleva kostýmní výtvarnice Marcela Lysáčková, režisér Janusz Klimsza, dramaturgyně Sylvie Rubenová a představitelka role Eriky Roth Lucie Končoková.

Foto Radovan Šťastný

Na snímku režisér Jan Frič po premiéře inscenace KRÁL UBU. Tento mladý a talentovaný režisér se v Národním divadle moravskoslezském představil poprvé.

Foto Radovan Šťastný

Ostravu navštívil norský dramatik Jesper Halle. Při této příležitosti uspořádalo NDM autorský večer S LESÍKEM DO LESA v Absintovém klubu Les. Na fotografii Jesper Halle s tlumočnicí Andreou Hoffmannovou a ředitelem NDM Jiřím Nekvasilem.

Foto Vojtěch Žižka

Debata po představení inscenace LESÍK, zleva dramatik Jesper Halle, tlumočnice Andrea Hoffmannová a herečky činohry NDM Petra Lorencová a Lada Bělašková.

Foto Vojtěch Žižka

Ateliér pro děti a mládež při NDM se společně s Národním divadlem moravskoslezským již podruhé zapojil do celostátní literární akce NOC S ANDERSENEM 2016. Na snímku Iizabela Firlová a Ivan Dejmal obklopeni houfem dětí.

Foto Martin Kusyn

Dne 5. dubna odstartovala putovní výstava plakátů k divadelním inscenacím her Williama Shakespeara, která zachycuje to nejzajímavější, co se na ostravské divadelní scéně v posledních desetiletích odehrálo.

Foto Vojtěch Žižka

Premiéra inscenace L2: BRÁNA ŽIVOTA! Zpět na místě činu – zleva Jaroslav Dušek, Clemens Kuby a Ondřej Smeykal.

Foto Martin Popelář

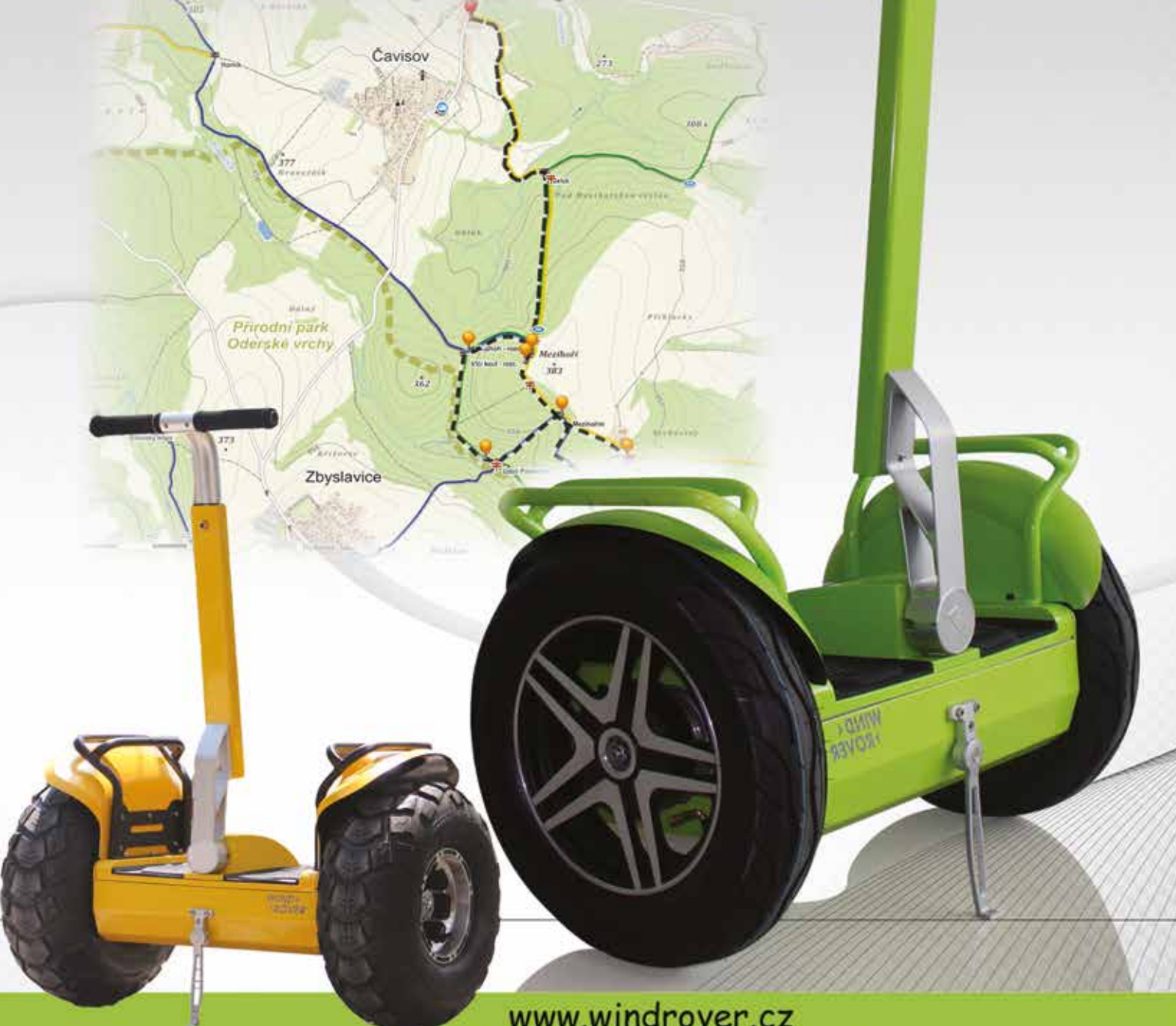

Premiéru inscenace L2: BRÁNA ŽIVOTA! si nenechal ujít ani známý český režisér, herec, zpěvák a tanečník Ondřej Havelka.

Foto Vojtěch Žižka

Windrover

Jízdy na dvoukolkách v okolí Klimkovic

www.windrover.cz
Kontakty pro rezervaci termínu:
email: windrover@enetsystem.net
tel.: 608268825

INFORMUJEME VÁS

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14, 701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava,
telefon: 596 276 111, e-mail: predprodej@ndm.cz
www.ndm.cz

KDE SI MŮŽETE ZAJISTIT VSTUPENKY?

- **e-Vstupenka:** vstupenky nakupujte, platte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz
- v předprodeji na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:

pondělí	12.00 – 17.00
úterý až pátek	8.00 – 17.00
sobota	9.00 – 12.00

předprodej – telefon: 596 276 203
603 184 562
596 276 242
736 627 169

obchodní oddělení – telefon: 596 276 189
objednávky vstupenek nad 10 ks

- v kanceláři předplatného na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona

pondělí	12.00 – 17.00
úterý	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
středa	8.00 – 13.00 13.30 – 17.00
čtvrtek	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
pátek	8.00 – 12.00

předplatné – telefon: 596 276 202
736 627 168

- hodinu před začátkem představení u pokladny v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: 596 276 420
v Divadle Jiřího Myrona – telefon: 596 276 135
- na dalších prodejních místech NDM – jejich seznam najdete na www.ndm.cz

ZLATÁ KARTA NDM – Vaše celoroční sleva!

Můžete si ušetřit až 60 % z ceny vstupného.
Ptejte se v našich pokladnách.

VEŘEJNÉ GENERÁLKY

Prodej vstupenek na veřejné generálky probíhá v předprodeji.
Na veřejné generálky jednotné vstupné.

CENÍK VSTUPENEK

Ceník vstupenek na jednotlivá představení a přehled poskytovaných slev jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje NDM.

Zbylé vstupenky na představení v prodeji hodinu před začátkem představení přímo v Divadle Jiřího Myrona a Divadle Antonína Dvořáka

VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 5 MĚSÍCŮ DOPŘEDU!

ZVÝHODNĚNÉ PARKOVÁNÍ PRO DIVÁKY NDM

Divadlo Antonína Dvořáka – Garáže Ostrava, a.s.

Smetanovo náměstí – po předložení vstupenky 45 Kč po dobu představení

Divadlo Jiřího Myrona – Garáže Ostrava, a.s.

Náměstí Msgre Šrámka – po předložení vstupenky 60 Kč za 3,5 hodiny po dobu představení

POZOR! V případě parkování na náměstí Msgre Šrámka platí sleva pouze pro parkovací prostor před katedrálou. Na bočním parkovišti označeném číslem III. nelze slevu uplatnit, neboť je zde umístěn parkovací automat.

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského,
příspěvkové organizace,
je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivita Národního divadla moravskoslezského
jsou také finančně podporovány
Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

hlavní partner

partner baletních představení

Auto Heller

předprodej vstupenek

Místní program
kulturních institucí Ostravy
napětí v časopise

program

www.ndm.cz

OSTRAVA!!!

PROGRAM KVĚTEN 2016

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

3.	DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA	E	18.30	Č
5.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ – premiéra	PP	18.30	B
7.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ – druhá premiéra	MP	18.30	B
9.	KRÁL UBU	ČP	18.30	Č
10.	HAMLET	V.	18.30	O
11.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	II.	18.30	B
12.	TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA	VOP	18.30	O
13.	ROBERTO DEVEREUX	IV.	18.30	O
15.	LESÍK – zájezd Praha			
16.	ONDŘEJ HAVELKA A JEHO MELODY MAKERS		19.00	K
17.	HAMLET	E	18.30	O
18.	DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA – zájezd Zlín			
19.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	C	18.30	B
20.	ROBERTO DEVEREUX	D	18.30	O
21.	LESÍK	X.	18.30	Č
22.	OHNIVÝ ANDĚL – derniéra	N	15.00	O
26.	POPELKA	VII.	18.30	B
29.	OHNIVÝ ANDĚL – zájezd Bratislava			
31.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	E	18.30	B

ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA

6.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č
9.	MUČEDNÍK		19.00	Č
16.	KUŘAČKY		19.00	Č
27.	KUŘAČKY		19.00	Č

BUĎTE V OBRAZE!

Zajímá Vás, co se děje u nás v divadle? Chcete být informováni, dostávat měsíční programy, aktuality nebo třeba PDF verzi tohoto časopisu a zpravodaje?

JE TO JEDNODUCHÉ!

Stačí vyplnit krátký formulář na webových stránkách divadla www.ndm.cz/cz/newsletter a budeme Vám pravidelně zasílat všechny naše novinky!

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

2.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
3.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
4.	JESUS CHRIST SUPERSTAR	F	18.30	OPTA/M
5.	ŠPANĚLSKÁ MUŠKA	C	18.30	Č
6.	PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA – derniéra	D	18.30	OPTA/M
7.	JESUS CHRIST SUPERSTAR	PS	18.30	OPTA/M
9.	FUNNY GIRL		18.30	OPTA/M
10.	HABAĐÚRA		18.30	Č
11.	DOKTOR FAUSTUS – derniéra		18.30	Č
12.	DOKTOR FAUSTUS	školy	10.00	Č
12.	EVITA		18.30	OPTA/M
13.	PLES V OPEŘE	P2	18.30	OPTA/M
14.	L2: BRÁNA ŽIVOTA!		18.30	OPTA/M
15.	L2: BRÁNA ŽIVOTA!		14.00	OPTA/M
15.	L2: BRÁNA ŽIVOTA!		18.30	OPTA/M
17.	EVITA		18.30	OPTA/M
18.	BAROCCO & CARMINA BURANA		18.30	B
19.	QUO VADIS – derniéra		18.30	Č
20.	JESUS CHRIST SUPERSTAR	P	18.30	OPTA/M
21.	SUNSET BOULEVARD	PS2	18.30	OPTA/M
22.	SUNSET BOULEVARD	SP	10.30	OPTA/M
24.	JESUS CHRIST SUPERSTAR	V.	18.30	OPTA/M
25.	JESUS CHRIST SUPERSTAR	II.	18.30	OPTA/M
26.	VELKÝ GATSBY		18.30	Č
27.	JESUS CHRIST SUPERSTAR	IV.	18.30	OPTA/M
28.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
29.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
31.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č

DIVADELNÍ KLUB

22.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č
-----	------------------	--	-------	---

STARÁ ARÉNA

18.	HAPRDÁNS neboli HAMlet PRinc DÁNSký		19.30	Č
26.	HAPRDÁNS neboli HAMlet PRinc DÁNSký		19.30	Č

PROGRAM ČERVEN 2016

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

1.	KRÁL UBU	F	18.30	Č
2.	HAMLET	C	18.30	O
5.	LESÍK	N	15.00	Č
7.	KRÁL UBU	V.	18.30	Č
9.	BRANIBOŘI V ČECHÁCH – premiéra	PP	18.30	O
11.	BRANIBOŘI V ČECHÁCH – druhá premiéra	MP	18.30	O
12.	KŘÍŽEM KRÁŽEM BALETEM		14.00	B
14.	BRANIBOŘI V ČECHÁCH	VOP	18.30	O
15.	HAMLET	F	18.30	O
18.	BRANIBOŘI V ČECHÁCH – zájezd Litomyšl			
21.	LABUTÍ JEZERO		18.30	B
22.	LABUTÍ JEZERO		18.30	B
29.	TÁHLÝ ZVLNĚNÝ POHYB PODÉLNÉHO PŘEDMĚTU		18.30	O
29.	No. 42		20.30	O

ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA

1.	MUČEDNÍK		19.00	Č
3.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č
7.	MUČEDNÍK		19.00	Č

COOLTOUR

11.	STUDIE TITUS (Co nás žere) – premiéra		19.00	Č
12.	STUDIE TITUS (Co nás žere)		19.00	Č
22.	STUDIE TITUS (Co nás žere)		19.00	Č

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském! Zpřijemněte si večery divadelními zážitky.

K nákupu vstupenek můžete využít poukázky Sodexo – Flexi Pass, Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass.

Poukázky mohou být použity pro nákup vstupenek na všechna představení NDM.

Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplatte v pokladně poukázkami a užijte si krásný večer!

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

1.	FUNNY GIRL		18.30	OPTA/M
2.	HABAĐÚRA		18.30	Č
3.	JESUS CHRIST SUPERSTAR	D	18.30	OPTA/M
4.	BAROCCO & CARMINA BURANA – derniéra		18.30	B
8.	SUNSET BOULEVARD		18.30	OPTA/M
9.	VELKÝ GATSBY	VII.	18.30	Č
10.	CHAPLIN	IV.	18.30	B
11.	PLES V OPEŘE	X.	18.30	OPTA/M
14.	JESUS CHRIST SUPERSTAR	E	18.30	OPTA/M
16.	VESELÉ PANÍČKY WINDSORSKÉ – premiéra	PP	18.30	Č
17.	BAROCCO & CARMINA BURANA – zájezd Litomyšl			
18.	VESELÉ PANÍČKY WINDSORSKÉ – první repríza	MP	18.30	Č
19.	PLES V OPEŘE	N	15.00	OPTA/M
20.	VESELÉ PANÍČKY WINDSORSKÉ	ČP	18.30	Č
22.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
23.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
24.	EVITA		18.30	OPTA/M
25.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
26.	L2: BRÁNA ŽIVOTA!		14.00	OPTA/M
26.	L2: BRÁNA ŽIVOTA!		18.30	OPTA/M
30.	ORESTEIA		18.30	O

STARÁ ARÉNA

1.	HAPRDÁNS neboli HAMlet PRinc DÁNSký		14.00	Č
8.	HAPRDÁNS neboli HAMlet PRinc DÁNSký		19.30	Č
23.	HAPRDÁNS neboli HAMlet PRinc DÁNSký		19.30	Č

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky
O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál, K – koncert

Předplatitelské skupiny: E, F, C, D, N, V, II., VII., IV., X., PS, PS2, PP, MP, P, P2, ČP, VOP, SP

Nákup a rezervace vstupenek online na www.ndm.cz

Přímo z domova si můžete nejen vybrat titul a termín návštěvy divadla, ale i provést rezervaci či zakoupit vstupenky.

Nově lze přes online nákup využít i studentskou slevu 50 %.

REPERTOÁR NDM (KVĚTEN – ČERVEN 2016)

OPERA

Ambroise Thomas HAMLET 10. 5. (18.30), 17. 5. (18.30), 2. 6. (18.30), 15. 6. (18.30)
Bohuslav Martinů TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA 12. 5. (18.30)
Gaetano Donizetti ROBERTO DEVEREUX 13. 5. (18.30), 20. 5. (18.30)
Sergej Prokofjev OHNIVÝ ANDĚL 22. 5. (15.00), 29. 5. (19.00) – zájezd Bratislava
Bedřich Smetana BRANIBOŘI V ČECHÁCH 9. 6. (18.30), 11. 6. (18.30), 14. 6. (18.30), 18. 6. (21.00) – zájezd Litomyšl

ČINOHRA

Terrence McNally – David Yazbek DONAHAI! (Hole dupy) 2. 5. (18.30), 31. 5. (18.30), 25. 6. (18.30)
Pavel Vilikovský – Miro Dacho DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA 3. 5. (18.30) – zájezd Zlín, 18. 5. (19.00)
Franz Arnold – Ernst Bach ŠPANĚLSKÁ MUŠKA 5. 5. (18.30)
Simon Stephens – Mark Haddon PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM 6. 5. (19.00), 3. 6. (19.00)
Alfred Jarry KRÁL UBU 9. 5. (18.30), 1. 6. (18.30), 7. 6. (18.30)
Marius von Mayenburg MUČEDNÍK 9. 5. (19.00), 1. 6. (19.00), 7. 6. (19.00)
Michael Cooney HABAĐURA 10. 5. (18.30), 2. 6. (18.30)
Christopher Marlowe DOKTOR FAUSTUS 11. 5. (18.30), 12. 5. (10.00)
Jesper Halle LESÍK 15. 5. (18.00) – zájezd Praha, 21. 5. (18.30), 5. 6. (15.00)
Anna Saavedra KUŘAČKY 16. 5. (19.00), 27. 5. (19.00)
Ivan Vyskočil HAPRDÁNS neboli HAMlet PRinc DÁNSKÝ 18. 5. (19.30), 26. 5. (19.30), 1. 6. (14.00), 8. 6. (19.30), 23. 6. (19.30)
Martin Kákoš – Gabo Dušík – Peter Uličný – Jaroslav Moravčík QUO VADIS 19. 5. (18.30)
Venedikt Jerofejev MOSKVA → PETUŠKY 22. 5. (19.00)

ČINOHRA

Francis Scott Fitzgerald – Rebekka Kricheldorf VELKÝ GATSBY 26. 5. (18.30), 9. 6. (18.30)
Dagmar Radová & kol. STUDIE TITUS (Co nás žere) 11. 6. (19.00), 12. 6. (19.00), 22. 6. (19.00)
William Shakespeare VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ 16. 6. (18.30), 18. 6. (18.30), 20. 6. (18.30)

BALET

Felix Mendelssohn-Bartholdy SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ 5. 5. (18.30), 7. 5. (18.30), 11. 5. (18.30), 19. 5. (18.30), 31. 5. (18.30)
Johann Sebastian Bach & Carl Orff BAROCCO & CARMINA BURANA 18. 5. (18.30), 4. 6. (18.30), 17. 6. (21.00) – zájezd Litomyšl
Sergej Prokofjev POPELKA 26. 5. (18.30)
CHAPLIN 10. 6. (18.30)
Petr Iljič Čajkovskij LABUTÍ JEZERO 21. 6. (18.30), 22. 6. (18.30)

OPERETA/MUZIKÁL

Éva Pataki EDITH A MARLENE 3. 5. (18.30), 28. 5. (18.30), 29. 5. (18.30), 22. 6. (18.30)
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber JESUS CHRIST SUPERSTAR 4. 5. (18.30), 7. 5. (18.30), 20. 5. (18.30), 24. 5. (18.30), 25. 5. (18.30), 27. 5. (18.30), 3. 6. (18.30), 14. 6. (18.30), 23. 6. (18.30)
Zdenek Merta – Jiří Žáček PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA 6. 5. (18.30)
Jule Styne – Bob Merrill – Isobel Lennart FUNNY GIRL 9. 5. (18.30), 1. 6. (18.30)
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber EVITA 12. 5. (18.30), 17. 5. (18.30), 24. 6. (18.30)
Richard Heuberger – Victor Léon – Heinrich von Waldberg PLES V OPEŘE 13. 5. (18.30), 11. 6. (18.30), 19. 6. (15.00)
Jaroslav Dušek – Ondřej Smeykal – Mario Buzzi L2: BRÁNA ŽIVOTA! 14. 5. (18.30), 15. 5. (14.00), 15. 5. (18.30), 26. 6. (14.00), 26. 6. (18.30)
Andrew Lloyd Webber – Don Black – Christopher Hampton SUNSET BOULEVARD 21. 5. (18.30), 22. 5. (10.30), 8. 6. (18.30)

Změna programu vyhrazena!

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

98. SEZÓNA

DIVADLO

JE

V

CENTRU!!!

PŘEDPLATNÉ

SEZÓNA 2016/2017

JAK si pořídit předplatné?
Předplatné si lze sjednat osobně, telefonicky, e-mailem nebo poštou. V kanceláři předplatného v předprodeji vstupenek NDM se vám můžeme věnovat, pomůžeme vybrat předplatitelskou skupinu, doporučit jednotlivá představení nebo společně vyplnit přihlášku.

KDE si pořídit předplatné?
Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Tel.: +420 596 276 202, mobil: +420 736 627 168
Alena Burdová, e-mail: alena.burdova@ndm.cz

Staňte se i Vy předplatitelem

Národního divadla moravskoslezského

Vyhrajte

letecký zájezd

Ostrava → Barcelona

rady
nacestu.cz

Dagmar Sedláčková

průvodkyně Radynacestu.cz pro Barcelonu

„Příjezd do Barcelony je pro mne jako návrat domů. Vůně moře, geniální stavby architekta Gaudiho, spleť jazyků na Ramblas... A nepotřebujete ani španělštinu a slovník. Pojeďte se mnou prožít tohle krásné místo.“

Zajistěte si své předplatné do 1. 9. 2016 a hrajte o eurovíkend pro 2 osoby.

54

NO DO

Divadlo
Antonína
Dvořáka

Divadlo
Jiřího
Myrona

Důl
Hlubina

Cooltour

György **LIGETI** Aventures & Nouvelles Aventures (1962/65)

Petr **KOTÍK** William William (2016)

Idin Samimi **MOFAKHAM** At the Waters of Lethe (2015/16)

Petr **CÍGLER** Táhlý zvlněný pohyb podélného předmětu (2015/16)

Richard **AYRES** No. 42 (In the Alps) (2007/8)

Iannis **XENAKIS** Oresteia (1965/66)

opery uvádíme v českých a světových premiérách

režie: Ewelina Grzechnik, Jan Horák, Petr Odo Macháček, Jiří Nekvasil, Katharina Schmitt
Ostravskou bandu dirigují Rolf Gupta, Petr Kotík a Ondřej Vrabec

www.newmusicostrava.cz

27 — 30 / 06 / 2016

vstupenky: předprodej Národního divadla moravskoslezského a Ostravského informačního servisu a online na www.goout.cz

Pořádají

Za finanční podpory

OSTRAVA!!!

Ve spolupráci

Mediální partneři

